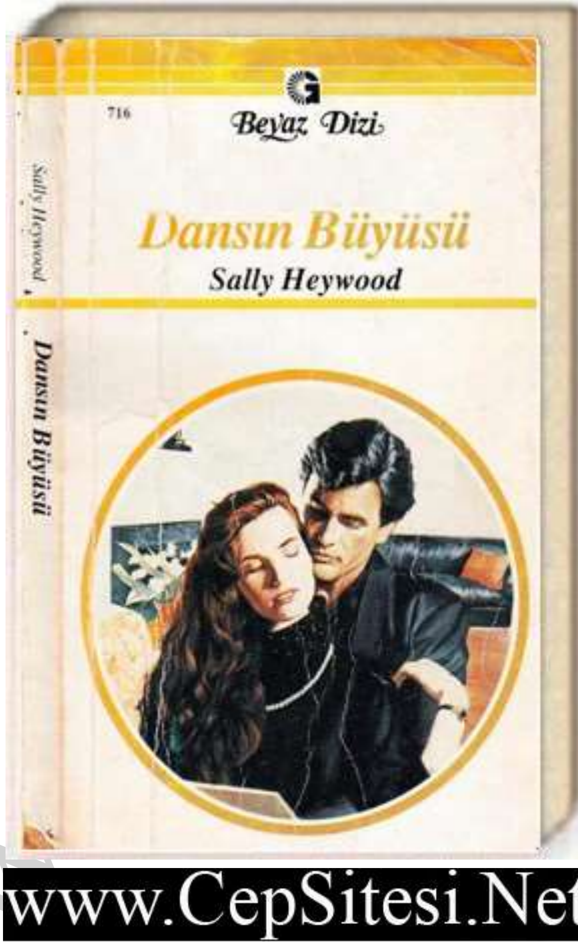
Sally Heywood - Dansın Büyüsü

Ben hiç kimseyi denetim altında tutmaya çalışmıyorum. Ben yalnızca senin ne yaptığınla ilgileniyorum. Tabii bunun benimle ilgisi var. Ne yaptığın, kimle...

Evet, diye onun sözünü kesti Tiffany.

Kiminle yattığın, diye alçak bir sesle sözünü tamamladı Harlem. Bu sözleri söylerken dönmüş kulise doğru gidiyordu.

Sanki Tiffany'nin yanıtım duymak islemiyor gibiydi.

öyle mi? Gerçekten öyle mi? diye ardından öfkeyle bağırdı Tiffany. Onun kendisine böyle sahiplenmesine çok kızmıştı. Hem onun sahibi olduğunu

düşünüyordu, hem de Tiffany'ye hiçbir şekilde ilgi göstermiyordu. Hiç şansınız yok Mr. Barensky, çünkü hiçbir zaman öğrenemeyeceksiniz.

Bölüm Bir

Taksi fren yapar yapmaz Tiffany kendini dışarı attı ve pencereden şoföre bir beşlik fırlatarak, Üstü kalsın,' diye bağırdı. Sonra kaldırıma çıkıp hızla kolejin girişine doğru yürümeye başladı.

Yirmi birinci yaş gününün bir gece önce kullanması yalnızca bir tesadüftü! Tiffany, olay yalnızca bir söylentiden ibaret olsa bile, bugün koleje erken gelmeyi istemişti.

Tottnham'da arkadaşlarıyla paylaştığı evden ayrılırken, orada burada sızıp kalmış bir takım insanların arasından süzülüp çıkmıştı dışarı. Bunların arasında moda desinatörleri, ressamlar, bir iki heykeltıraş vardı. Çoğunu da yakından tanımıyordu zaten. Bu insanların arasında yakın arkadaşlarından hiç kimse yoklu. Bu da dünkü söylentiye gerçeklik payı verdirebilecek bir durumdu.

Siyah gür saçlarını arkadan bir kurdeleyle bağlayan Tiffany merdivenleri birer ikişer allayarak hızla çıkarken bir yandan da bir gece önceki partiyi düşünüyordu. Elinde olmadan gülümsedi. Bütünüyle bir sürpriz olmuştu onun için. Ginny ve Pal onu gafil avlamışlardı! Bütün bir gün sergi projesi üzerinde çalıştıktan sonra eve yorgunluktan bitkin bir halde gitmiş, ışıklar yanmadığı için arkadaşlardın evde olmadığını düşünmüştü. Dün gece düşünebileceği son şey herhalde bir partiydi. Ama sokak kapısından içeri adımını atar atmaz birden bütün ışıklar yanmıştı. Doğum günün kutlu olsun Tiffany!

Pat elindeki şişeyi, Sürpriz, sürpriz, diye sallamıştı. Sonra da herkes saklandığı odadan çıkıp onu kutlamaya başlamıştı.

Evsahibi bile oradaydı! Onu çağırmak Ginny'nin fikriydi herhalde. Tiffany bu durum karşısında çok yorgun olduğunu, bir an önce yatmak istediğini söyleyememişti tabii.

Üçüncü kala koşarak çıkıp nefes nefese köşeyi döndü. Sahne tasarımı bölümünde çalışanlar genellikle cr-kcncilikleriyle tanınırlardı. Bugün Özellikle erken gelmiş olmalıydılar. Günün erken bir saatinde, Ginny'nin kulağına bir şeyler fısıldadığını anımsıyordu belli belirsiz. Tiffany bir on dakika daha uyumak üzere ona sırtını dönmüştü. Sonra bir an için saatine bakıp yirmi dakika geç kaldığını fark etmişti. Başka bir gün olsa, büyük bir sorun sayılmazdı bu kadar geç kalması. Nasıl olsa işini bir şekilde tamamlardı. Ama bugünün özel bir gün olduğu söylenmekteydi kulaktan kulağa.

Müdürün ofisindeki sekreterin Ulusal Baleden bazı kişilerin sahne tasarımı atölyelerini ziyaret edeceklerini ağzından kaçırmasıyla söylenti bir anda okula yayılmıştı. Acaba bir gösteri için sahne tasarımeısı mı aranıyordu?

Bunu hiç kimse kesin olarak bilmiyordu, ama bütün bölümün heyecanla sarsılması için bu kadarı da yeterdi.

Daha sonra bu söylenti doğrulandı. Müdüriyetten öğretmenlere, onlardan da öğrencilere aktarılan şuydu: Erkenden gelin. Mümkün olduğu kadar zeki görünün. Belki birinin dikkatini çekersiniz.

Tiffany'nin sınıfından bir iki kişi daha şimdiden iş bulmuştu. Biri bölge tiyatrolarından birinde çalışmaya başlayacaktı mezun olur olmaz. Öbürü ise Londra'nın güneyinde bir televizyon şirketi ile anlaşmıştı. Tiffany de böyle bir işin peşindeydi. Bale onu pek fazla çekmiyordu. Ama yine de iş işti. Bir süre sonra hepsi okuldan ayrılmış, kollarının altında dosyaları ile stüdyoları dolaşarak uygun bir iş arıyor olacaklardı.

Tiffany bir an durakladı. Sahne tasarımı atölyesinin kapısı kapalıydı. Parmaklarının üzerinde doğrularak kapının yukarısındaki camdan içerisini görmeye çalıştı. Kapının hemen dibinde duran takım elbiseli bir takım yabancıların sırtları görüşünü kapatıyordu. İşte daha şimdiden şansını zorlamaya başlamıştı!

Müdürün kır saçlı başını gördü bir an için. Sonra başını hafifçe döndürerek ziyaretçilere baktı. İki erkek ve bir kadından oluşan küçük bir gruptu bu. Ziyaretçiler stüdyonun içine doğru ilerleyince Tiffany içeri girebileceği bir anı kollamaya başladı. Kapıyı olabildiğince dikkatli bir şekilde aralayıp sessizce içeri süzüldü. Dikkat çekmeden yerine ulaşmaya çalışıyordu.

Rafe hemen kapının yanındaki masada oturuyordu. Tiffany'yi içeri girerken yakalamıştı. Yaramaz, seni yaramaz, diye fısıldayarak sırıttı ona. Sonra duvardaki saati gösterdi. Sınıfta olağandışı bir sessizlik hüküm sürüyordu. Hepsi çizim masalarının üzerine eğilmiş çalışıyor görünüm ündeydi 1er.

Kes sesini Rafe. Bizim tarafa doğru gittiler mi? diye fısıldadı Tiffany.

Daha yeni geldiler. Çalışmalarımızı incelemeleri biraz uzun sürüyor, Çünkü Will le NVonka'nın dalkavukluğunu dinlemek zorunda kalıyorlar bol bol.

Bu benim işime gelir, dedi Tiffany rahatlayarak. Sonra ziyaretçilerin arkasından ilerleyerek yerine ulaşmaya çalıştı.

Onları kollamaktan bastığı yere dikkat edemiyordu. Tam Rafc'in masasını geçerken nasıl olduysa oldu, ayağı masanın bacağına takıldı, sonra hırkasının ucu mürekkep tepsisinin kenarına sıkıştı ve Tiffany dengesini bulmaya fırsat olmadan mürekkep tepsisi ile birlikte yere uçtu.

Boylu boyunca masanın dibine serilirken de, Allah kahretsin! diye çığlık atü elinde olmayarak.

Birden salonda çok anlamlı bir sessizlik olmuştu. Rafe biraz ötesinde bir heykel gibi donmuş ona bakıyordu. Tiffany salonun öbür tarafındakilerin tepkisini görebilmek için yavaşça doğruldu ve başını çevirdi.

Bülün heyet, yani müdür, bölüm başkanı, öğretmenler ve Ulusal Baleden gelen üç ziyaretçi, hepsi birden dönmüş hayretle ona bakıyorlardı. Müdür ve öğretmenlerin bakışlarında üzüntü ve acıma vardı sanki. Ama üç yabancı yalnızca şaşkınlıktan donakalmalardı.

İlk hareketi kadın ziyaretçi yaptı. Zarif parmaklarını kıpkırmızı boyanmış dudağına götürdü. Ağzını biçimli bir o harfine dönüştüren bir hareket yaparak sessiz bir çığlık attı. Sonra yanındaki kısa boylu sarleın adam bir adım öne çıktı.

Etkili bir girişli, dedi. Elini uzatarak Tiffany'nin kalkmasına yardım etti. Ama Tiffany'nin gözleri arkada duran adamın bakışlarına takılmıştı.

Bu adam bütün bu olanlardan kendini tamamen soyutlamış görünüyordu. Uzun boylu, güçlü yapılı bir erkekli. Başlan aşağı siyahlar giyinmişti. Yerde boylu boyunca uzanmış genç kıza bakarken, yüzündeki ifade ne kadar sıkıldığını ima ediyordu.

Tiffany onu bir yerden anımsadığını düşündü. Hiç yabancı değildi bu yüz. Klasik anlamda yakışıklı sayılmazdı, ama bu yüzde insanı kendine çeken bir şey vardı. Güçlülüğünden ve cinsel çekleiliğinden gelen bir küstahlık vardı bu yüzde. Adamın Slavlara özgü çıkık elmacık kemikleri, düz kemikli bir burnu vardı. Ağzı, içe dönük ancak duyarlı bir kişiliği yansıtıyor, dudaklarını kısması da zaman zaman ortaya çıkan vahşi bir tabiatın varlığını gösteriyordu.

Tiffany ona bakarken kemik yapısından ve o ışıl ışıl parlayan kara gözlerinden onun Doğu Avrupalı olduğunu çıkardı. Macar veya Kazak olabilirdi. Kapkara gözleri Tiffany'yi dellei bakışlarla süzüyordu. Öyle ki Tiffany utançtan yerin dibine geçliğini hissetti. Sırtından soğuk soğuk terler boşanmaya başlamıştı. Genç adamın gözlerinde Tiffany'yi bütünüyle aptal bulan bir ifade var gibiydi.

Sanki bu izlenimi güçlendirmek islermişçesine başını hafifçe kaldırarak yüzünü ondan çevirdi. Profili öylesine muniazamdı ki, Tiffany gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu hisseili. Sonra bir anda bu yüzü daha önce nerede gördüğünü anımsadı. Geçen yıl büüün gazele ve dergiler bu adamın resimleriyle doluydu. Onu şimdi böyle karşısında kanlı canlı görmek Tiffany'yi dehşele düşürmüştü.

Tiffany ona uzanmış olan sarışın adamı fark edince özür dileme mahiyetinde bir şeyler mırıldanıp toparlandı ve ayağa kalktı. Telaşla eteklerini düzeltip saçlarını arkaya itti. Sonra utangaç bir ifadeyle yere eğildi ve Ra-fe'in boya tepsisini toparlamaya çalıştı.

Müdüre dönüp, Özür dilerim, dedi. Yüzü kıpkırmızıydı. Yabancıların önünde sergilediği bu sakarlıktan -dolayı müdürü de zor duruma düşürdüğünün farkındaydı. Sonra Rafe'c döndü. Senin işlerini mahvetmedim, değil mi? diye mırıldandı. Yüzü hâlâ ateş gibi yanıyordu.

Sen yalnızca kendi itibarım mahvettin ama üzülme, en azından o seni fark etti. Rafe ona göz kırptı, sonra yere dökülen boyalarını toplamaya girişli.
Tiffany ziyaretçilere doğru döndü. Ama müdür onları bir başka projenin yanına doğru götürmüştü bile.
Sana yardım edebilir miyim? diye sordu Rafc'c. Bir şeylerle meşgul olup utancını gizlemeye çalışıyordu.
Sorun yok. Onlar benim projemi görmüşlerdi zaten. Sonra hiçbir şey bozulmadı. En iyisi sen kendi projenin yanına giu Biraz sonra orada olacaklar.
Tanrım, bütün bu olanlardan sonra onların yüzüne bakabileceğimi sanmıyorum, diye fısıldadı Tiffany.
Aptallaşma! Hadi git, diyerek onu ileriye doğru itli Rafe.
Genç kız ziyaretçilere doğru bir bakış fırlatarak, O Harlem Barensky değil mi? diye sordu.
Tabii o. Rafe birden o yana doğru karamsar bir bakış fırlatmıştı.
Sana ne dedi?
Tek bir kelime bile etmedi. Rafe bir kaplanın saldırısına uğramış gibi bakıyordu. Sonra omuzlarını silkti. Bu tür şeyler bana göre değil zaten. Ben daha sakin bir hayal düşlüyorum.
Yüzü hâlâ kıpkırmızı olan Tiffany mümkün olduğu kadar dikkat çekmeden projesinin bulunduğu masaya doğru ilerledi. Ziyaretçiler ondan bir önceki öğrenci ile konuşuyorlardı. Daha doğrusu konuşan tek kişi biraz önce Tiffany'ye kalkması için yardım eden sarışın adamdı. Onun da ne söylediği pek iyi anlaşılamıyordu. Sesi yükselip alçalıyor, sustuğu zaman onu dinleyen gruptan bir kahkaha yükseliyordu.
Tiffany onun kim olduğunu tahmin edebiliyordu. Barensky'nin gösterilerinin sahne tasarımeısı olmalıydı. Ülkenin en önde gelen tasarımeılarından biriydi. Demek söylentiler doğruydu. Bir yardımeı arıyorlardı. Peki ama Barensky'nin kendisi neden gelmişti? Bu tür önemsiz kişilerin seçiminde bile son kararı o verecek kadar yakından mı ilgileniyordu grubunun işleriyle?
Tiffany yaptığı maketin küçük detaylarını yerine yerleştirmek için başını işine eğdi. Şu anda sergilenmekte olan projeler son üç yılın ürünüydü. Üç yıl boyunca zorlu bir eğilimden geçmişlerdi. Hazırladıkları dekorlar arasında tiyatro oyunları, televizyon dizileri ve birkaç tane deneysel çalışma vardı. Şu anda sergilenmekte olan altı proje arasında bu deneysel çalışmalar da yer alıyordu.
Tiffany kendi projelerinin yapabileceği en iyi işler olduğuna inanıyordu. Çünkü üzerlerinde çok çalışmıştı. Ama Frank Shore gibi bir profesyonelin bu işleri nasıl bulacağını kestirmek çok güçtü. Heyecandan titreyen ellerini vücudunda aşağı yukarı gezdirdi. Sonra bluzunu, incecik belini saran geniş kemerin içine sıkıştırarak düzeltti. Parlak siyah saçları ve menekşe rengi

buğulu gözleriyle bir zamanlar Elizabcıh Taylor'a benzediğini söylemişlerdi ona.

Bir sürü estetik ameliyattan sonra tabii, diye şakayla yanıt vermişti bu iltifata. Ama bugün mümkün olduğunca çeklei görünmek isliyordu. Pastel renkli bir etekle, bir stilist arkadaşının ördüğü yün ceketi giymişti. Artık bunların hiçbir önemi yok,' diye düşündü. Salona girer girmez yere kapaklandığında orada bulunan herkese çizgili çoraplarını ve Allah bilir daha nerelerini göstermişti!

Biraz ilerisinde duran grubun çıkardığı mırıltılar birden yükselince, Tiffany bakışlarını onlara doğru çevirdi. Şu anda grup onun projelerinin başına gelmişti. Müdür genç kızı telaşlı bir tavırla konuklarına tanıttı. Tiffany Mulgrovc. Yeni bir felaket olmadan bir an önce oradan uzaklaşmak istermiş gibi bir hava seziliyordu tavrından. Ama Tiffany'yi biraz önce yerden kaldıran sarışın adam, ona doğru bir adım alarak gülümsedi ve genç kızı rahatlattı.

Evet, daha önce karşılaştık. Tiffany'ye dostça bakıyordu. Bir yeriniz acımadı değil mi?

Yalnızca şok geçirdim. Genç kız elinde olmadan gülümsedi. Çok tatlı bir adamdı karşısındaki. Onun kadar ünlü biri için hiç de kasıntı sayılmazdı.

Bu Mrs. Margucritc Chapman'dır, benim sağ kolum. Yeniden gülümsedi. Gördüğü şeyden hoşnut olduğu yüzünden belliydi. Ama bu Tiffany'nin projeleri mi, yoksa hâlâ kıpkırmızı olan yanakları mıydı? işte bunu kestirmek olanaksızdı. Genç kız onun sorularını mümkün olduğu kadar açıklıkla ve konuyu dağıtmadan yanıtlamaya çalıştı.

Genç adam Harlem Barensky'yi tanıtmamıştı. Bu adam her zaman biraz uzakta ve her şeyin biraz üzerinde duruyor olmalıydı. Onun bu lavrı Frank Shore'u biraz cephe adamı' haline getiriyordu. Herhalde bütün sorunları göğüsleyen kişi bu sempatik adam oluyordu, ama esas kararlar Barensky'nin kapkara bakışları altında, gizlilik içinde almıyordu. Barensky genç kıza hiçbir şey sormuyor, projelere küçümseyen gözlerle bakıyordu. Müthiş bir sabrın ve emeğin ürünü olan minleik maketleri, bu bakışların altında eziliyordu sanki.

Öte yandan Frank Shore projeyi özenle inceleyip, bütün paftaları tek tek gözden geçirdi. Tiffany'ye sorduğu sorular ilgisini açıkça ortaya koyuyordu. Sonunda gözlerini genç kıza çevirdiğinde bakışlarında kibarlık dışında bir şey okumak olanaksızdı. Tiffany'nin elini sıkıp teşekkür etlikten sonra öbürlerine dönerek, Devam edelim mi? dedi.

Frank Shore öbürlerini önüne katıp bir sonraki masaya doğru ilerlerken Barensky yerinden kıpırdamamıştı. Tiffany'yi öyle dikkatli süzüyordu ki, genç kız neye uğradığını şaşırdı. Onun bakışlarında bir aşağılama seziyordu. Elinde olmadan kızardığını hissetti. Adamın bakışları bu kez yakası açık bluzuna doğru kaymıştı. Bluzunu geren göğüsleri üzerinde durdu gözleri.

Tiffany elinde olmadan elini uzatıp düğmelerinin kapalı olup olmadığını kontrol etmek ihtiyacını hissetti.

Genç adam sanki aralarındaki mesafeden uzanıp onun göğüslerinin yumuşaklığını hissedebilecekmiş gibi duruyordu. Bakışları şimdi genç kızın beline doğru kaymıştı ve giderek yuvarlak kalçalarına doğru iniyordu. Bilekten bağlı botlarına kadar indirdi gözlerini genç adam.

Daha sonra aynı kayıtsızlıkla Tiffany'nin arkasındaki duvarda asılı duran çizimlerinc, minyatür maketlerine çevirdi bakışlarını. Sonra da hiçbir şey söylemeden arkasını döndü ve öbürlerinin gittiği yöne doğru ilerledi.

Tiffany altüst olmuştu. Onun arkasından bakarken genç adamın ayağının hafifçe aksadığını gördü. Birkaç saniye önce geçtiği sınavın yarattığı heyecan fırtınası içinde genç adamın bu özürü onda hiçbir şcffcaı hissi uyandırmadı. Biraz önce salona girdiğinde Rafe'in yüzünde okuduğu saldırıya uğramış ifadenin anlamını şimdi biliyordu. Hepsi henüz öğrenciydi. Ama onların acemiliklerini ya da yetersizliklerini böylesinc aşağılayleı bir biçimde yüzlerine vurmak zorunda mıydı sanki? Bir şans verilse gelecekte bazıları ünlü adlar olacaktı belki de. Tiffany ürperdiğini hissetti.

Ziyaretçiler diğerlerinin projelerini incelerken, Tiffany de gelecek hafta yapacağı şeyleri düşünmeye başladı. Önce bir iki iş görüşmesi yapacaku. Aslında karşısına gerçekten heyecan verlei bir iş çıkmamıştı henüz. Ama okul biler bilmez uzun süre işsiz dolaşmak istemiyordu doğrusu.

Yarım saat sonra ziyaretçiler gözlemlerini tamamlayıp salonu terk ettikten sonra, bütün öğrenciler heyecanla günün olayı üzerine görüş üretmeye başladılar. Tiffany, Frank Shore'un atölyesi için bir yardımeı aradığını anladı.

Peki ama o kibirli herif niye onunla birlikte gelmek zorunda hissetti kendini? diye sordu çevresine.

Harlem Barensky mi? Bunu soran Susieydi. Ne adam! Gözlerimi ondan ayıramadım.

Seninle konuşlu mu? diye sordu Tiffany.

Kimseyle konuştuğunu gördünüz mü? Susle bunu çevresine bakarak sormuştu. Bütün öğrenciler salonun ortasındaki döküm sobanın çevresinde toplanmışlardı. Kimseden ses çıkmadı.

Belli ki hepimiz solucanlardan bile daha önemsiz yaratıklarız onun gözünde, diye homurdandı Tiffany. Ömrümde daha önce bir bakışla bu kadar aşağılandığımı anımsamıyorum. Yeniden ürperdi. Tanrıya şükür onunla tekrar karşılaşmak zorunda değilim. Birden üşüdüğünü hissederek ellerini ovuşturdu. Yine de neden tenezzül edip geldiğini anlayamıyorum. Belki hayvanat bahçesini bir ziyaret edeyim, demiştir.

Sana haber verme fırsatım olmadı, dedi Rafe. Ulusal Baleden bağımsız yeni bir grup kurmayı düşünüyormuş. Yeni, tanınmamış yeteneklerden oluşacak genç bir grup olacakmış.

Kimden öğrendin bunları? Tiffany onu kuşkuyla süzdü.
Will le Wonka'dan, diye onun yanındaki sakallı çocuk söze karıştı. Barensky gelmeden kısa bir süre önce o açıkladı bize. Çok önemli bir iş olanağı aslında. En iyi genç dansçılar, en iyi müzisyenler, en iyi kostüm ve dekor sanatçıları. Heyecan, deneysel çalışmalar ve bol miktarda da mücadele sanırım.
Barensky belli ki bıraktığı yerden işi götürebilecek birini arıyor yanına. Kısa bir sessizlikten sonra herkes bu konu üzerinde görüşlerini bildirmeye başladı.
Tiffany içinde pişmanlığa benzer bir his duydu. Har-lem Barensky dans dünyasında çok özel bir yere sahipti. Bir dansçı olarak çok parlak bir kariyeri olmuştu. Talihsiz bir araba kazası onu sakal bırakana kadar, skandalla-rıyla da en az dansı kadar ilgi çekmişti. Kazadan bir süre sonra sessizliğe gömülmüştü. Tiffany gazete manşetlerini anımsıyordu. Bir hafta kadar ölümle pençcieşmişti. Sonunda ölümü yenmeyi başarmış ama meslek hayatı da son bulmuştu. Artık bir daha dans edemeyecekti. Kısa bir süre sonra da kazadan önce Hollyvvood'da çevirdiği film vizyona girmişti. İşte o zaman tüm dünya ne büyük bir yeteneğin yiiirildiğini anlamıştı. Barensky bir süre ortadan kaybolmuş, daha sonra Ulusal Bale'de konuk yönelmen olarak görev almışu.
Bu kez onun sahneye koyduğu eserleri görmek isteyen insanlarla dolup taşmaya başlamıştı salonlar. Hayatında bir kez bile bale seyretmemiş olanlar bile onun yapıtlarını görmek için tiyatroya koşuyorlardı. Yine dedikodu sütunlarında adından söz ettirmeye başlamıştı, özel yaşamına yine bıraktığı yerden devam ediyor gibiydi.
Çok çarpleı bir fiziği vardı. Tiffany onun neden sosyetenin gözdesi olduğunu tahmin edebiliyordu. Dönemin en ünlü güzelleri onunla birlikte olmak için can atıyorlardı. Şimdi genç adamı gördükten sonra Tiffany onun dedikodulardan uzak duramayacağını anlamıştı. Onda karşısındakini etkisi altına alan büyülü bir güç vardı.
Yine de kibirli, küstah herifin biri, dedi Tiffany. Bir yandan da artık iylee gevşeyen kurdelesini çözmeye çalışıyordu. İşi alan zavallıya acırım ben! Genç kız başını arkaya attı. Ama yanında çalışan adam bayağı sevimli. Onunla çalışmaya karşı değilim. Eğer işin içinde Barensky olmasaydı, yeni kurulacak bir toplulukla çalışmak isterdim. Çok eğlenceli olacak gibi görünüyor!
Yemekten sonra müdür birini yollarayak Tiffany'ye odasına gelmesini söyledi. Tanrım, işle başlıyor, diye mırıldandı genç kız. Bütün okulun adını lekelediğimden söz edecek. Hepimizi gülünç duruma düşürdüğümü yüzüme vuracak. Bana şimdiye kadar alışması gerekirdi. öğrenciler arasında yaygın olan kanı, eğer bir yerde bir kargaşa ve felaket varsa, bunu ancak Tiffany Mulg-rovc'un yaratmış olabileceğiydi. Bu aralarında kullandıkları bir

şakaydı. Bir yandan müthiş ince işler yapıyordu. Çok hassas çalışabiliyordu maketleri üzerinde, öte yandan bazen inanılmaz derecede sakar olabiliyordu. Bunun nedenini daha hiç kimse çözmüş değildi.

Onu tek savunan annesiydi bu konuda. O iki kardeşin büyüğü, derdi. Fay öylesine ince, kırılgan bir kız ki, Tiffany'nin bu ast-üst düzeninde kendi yerini bulması için böyle olması gerekti. Amatör psikoloji annesinin hobisiydi zaten. Tiffany müdürün odasına doğru giderken, karşısında annesi kadar anlayışlı birini bulamayacağını seziyordu.

Ah, Miss Mulgrovc... Tiffany, diye boğazını temizleyerek onu karşıladı müdür.

Tiffany içinden, 'İşte başlıyoruz,' dedi.

Müdür bazı kâğıtları karıştırdıktan sonra, gri kaşları alündan onu süzdü. Görünüşe göre seni kutlamam gerekiyor canım. Tiffany'nin kaşlarını çattığını görünce devam elli. Frank Shore senin işlerinden etkilenmiş. Seni Harlein Barensky'nin kuracağı yeni grupta dekoratör olarak düşünüyor. Ama bunun için resmi bir görüşme yapmamız gerekecek.

Ben mi? Tiffany şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemiyordu.

Senin... ce... şu enteresan girişin herhalde onu çok etkiledi. Müdür keyifli bir tavırla gülüp odadaki resmi havayı kırdı. Eğer bu işi alırsan okulumuz için çok iyi bir referans olacağını söylememe gerek yok herhalde.

Alırsam mı? Yani siz demek isliyorsunuz ki...

Tabii. Frank Shore ve Harlem Barensky'nin yalnız bizim okulumuzu ziyaret ettiğini sanmıyorum.

Ve beni isteyebileceklerini düşünüyorlar! Tiffany telefonun ahizesine öyle sıkı yapışmıştı ki, birden parmaklarının acıdığını fark etli. Telefonun öbür ucunda annesi ile babası onu dinliyorlardı. Genç kız her söylediğini iki kez tekrarlamak zorunda kalıyordu. Manehes-ter'daki Fay’i aradığında üçüncü bir kez anlatacaktı her şeyi. Ev arkadaşı Ginny geldiğinde ise dördüncü kez. O zamana kadar belki kendi de inanmaya başlayabilirdi. Ne şans değil mi? diye devam etti. Tabii sonunda beni seçmeyeceklerinden kesinlikle eminim. Yani, aslında ben bale dekorları konusunda çok iyi değilim. Ama yine de o listeye adımın yazılması gurur verlei bir şey.

Annen giysilerle ilgili bir şeyler söylüyor burada, dedi babası ahizeyi alarak. Yani görüşme için özel bir giysiye ihtiyacın olacağını düşünüyor. Kız evlat sahibi olmak da ne kadar zormuş, diye dramatik bir biçimde içini çekti babası. En iyisi ben bu gece sana posta ile biraz para yollayayım. Hadi şimdi annene veriyorum.

Tiffany ona teşekkür edemeden annesi kaptı telefonu. Lütfen doğru dürüst giyin. Lütfen hayatım. Çok üzerine düşüyormuşum gibi oluyor, biliyorum, ama elimde değil. Bu senin için çok önemli bir fırsat. Bu sabahki olaydan sonra bu tür hatalar yapmaman gerek.

Tiffany ahizeyi yerine koyarken düşünceliydi. Annesinin haklı olduğunu fark etmişti. ’Bu kez gerçekten iyi bir izlenim bırakmalıyım.' Harlem Barensky'nin bakışları bir anda gözünün önüne geldi. Bu iş, kaçırılmaması gereken bir fırsattı. Onu tek tedirgin eden adamın bakışları olmuştu. Eğer dikkatli olsaydı o kapkara gözler onu öylesine eleştirel bir bakışla süzmeyecekii belki. Şimdi yapacağı en iyi şey, çok becerikli ve aynı zamanda kadınsı görünmekti ona. Bu adam onu ciddiye almak zorunda kalacaktı. Tiffany içinde gizlediği o dikkatli ve özenli kızı ona göstermek zorundaydı.

Bölüm İki

Ertesi sabah Tiffany cüzdanında babasının ona yeni gönderdiği çekin verdiği güvenle, bütün giyim mağazalarını dolaştı. Sonunda öyle bir şey seçti ki, genel havasının dışındaki bu giysi onu bile şaşırttı. Eve öğle vakti döndüğünde Pat ve Ginny’ye, Siyah deri! diye açıkladı. Eve dönerken metroda içimden bir ses bana korkunç bir hata yaptığımı söyledi durdu. Ama en azından onun beni ilk gördüğü etek ve bluzdan farklı bir şey bu!

Kim? Frank Shore mu demek istiyorsun? Ginny ona kuşkulu bir bakış fırlattı.

Tabii ki Frank Shore'den söz ediyorum. Başka kim olabilir? Tiffany onunla göz göze gelmekten kaçınarak cevap vermişti. Frank Shore'un onu değişik bir giysiyle görmesinin neden önemli olduğunu açıklamak zorunda kalmak istemiyordu. Telaşla siyah deri giysiyi kutusundan çıkardı. Ne düşünüyorsunuz?

Hadi giy. Pat arkasına yaslandı ve Tiffany giyinirken onu seyretti. Genç kıza ikinci bir deri gibi yapışan incecik siyah deriden bir pantolan ve ceketten oluşuyordu lakım.

Harika, dedi Ginny. Şimdi de ceketini giy.

Tiffany çıplak tenini saran derinin değerinin farkındaydı. Birden kendini çok zengin hissetti. İşte böyle, diye mırıldandı. Kendimi çok güvenli hissediyorum.

Ben senin her zaman böyle olduğunu düşünmüşümdür. diye mırıldandı Pat. Senin sakarlığın heyecanlı oluşundan geliyor. Sandığın gibi beceriksiz, eli ayağına dolaşan biri değilsin sen,

Dün sabahki girişimi görecektiniz, dedi Tiffany. Hayatımda hiç bu kadar aptal hissetmemiştim kendimi. Harlem Barensky de benim tam anlamıyla bir felaket olduğumu düşünmüştür eminim.

Unutur. Seni bu kılıkta bir görsün, her şeyi unutur, diye teselli etti onu Ginny. Mükemmel görünüyorsun. Bu işi kaptın sayılır.

Tiffany kaşlarını çattı. Sürekli Barensky'dcn söz etmek sinirimi bozuyor. İş aslında Frank Shore ile. Bunu söylerken rahatlıyorum. Onun atölyesinde çalışırken çok şey öğreneceğim. Tabii işi alırsam.

Ginny hiç beklenmedik bir biçimde, Harlem Ba-renksy, Rusya’dan ayrılıp Ulusal Bale'de dans etmeye başladığından beri benim favorimdir, diye itiraf

elti. Henüz on iki yaşındaydım o zamanlar. Dün koleje geleceğini bilseydim, onu görebilmek için oraya geleceğimden emin olabilirdin. Biz heykel atölyesinde hiçbir şeyden haberimiz olmadan oturuyoruz.

Tiffany, Ginny'ye Harlem Barensky bahsini sürdürdüğü için sitem etti. Ama o da biliyordu ki giysiyi seçerken siyahı düşünmüş olması aslında o sırada aklında Barensky'nin olmasındandı. Barensky o simsiyah takım elbisesi ve Rus yakalı gömleğiyle öylesine zarif, çeklei ve yakışıklıydı ki, kadınların gözdesi olmasına şaşmamak gerekti. Tiffany bile farkında olmadan onun seçimlerini taklit ettiğini anlamıştı.

Şimdi Pat'in odasındaki büyük aynada kendini seyrediyordu. ’Nc kadar aptalım,’ diye düşündü. Vücudumu saran bir şey giydim mi, ince uzun görünürüm sandım ama ben kısa boylu, şişman bir kızım işte. Bunu değiştirmiyorum.

Hiç de şişman değilsin, dedi Ginny. Neden üzülüyorsun ki?

Boyuma göre yeterince ince sayılırım aslında. Ama buralarım... Kalçalarına götürdü ellerini. Ama sen bile benim sıska olduğumu söyleyemezsin.

Bunu mu hedefliyorsun? diye güldü Ginny. Tabii ki sıska değilsin. Tiffany, gayet iyi görünüyorsun. Erkekler balık eti kadınları severler. Sonra kendi ufak göğüslerinc baktı. Bunu bilinm.

Ama Tiffany bu açıklamayı kabul etmedi. Anlamı-, yorsun. Ben dansçılarla çalışacağını. Onlar ne kadar incedir bilirsin. Onların yanında çok şişko kalacağım.

Onlar ince değil, sadece adcleli, diye söze karıştı Pat. Sonra sen dansçı değilsin ki. Onlara benzemen gerekmiyor. Seni tasarım yeteneğin için istiyorlar. Görünüşün için değil.

Pat, sanıyorum meseleyi anlamadın. Bu hanım aslında Barensky için deli oluyor, diye gülümsedi Ginny.

Tiffany aynadan ona baktı. Doğru, dedi. 'Önceki günkü kısa karşılaşmamızda onun beni aşağılamasına bayıldım. Ben zaten aşağılanmaya bayılırım. Birinin benim aptalın teki olduğumu düşünmesine de bayılırım. Ben salağın tekiyim ve onunla aynı gezegende yaşamaya layık değilim.Birden geriye döndü. İkinizin de pişman olacağı bir şey yapacağım ona. O herif bir canavar!

Böyle bir zaafı olmalıydı zaten, diye güldü Ginny. Onun gibi yaratleı bir dehaya sahip olan birinin gerçek hayatla bir canavar olması hiç şaşırtleı değil. Sonra gerinip esneyerek kayıtsız bir ifadeyle sordu. ' Kahve isteyen var mı?

Ginny mutfağa gittikten sonra Pal, Tiflany’nin saçını giysisinin havasına uyacak şekilde düzeltmesine yardımeı oldu. Görüşme ne zaman?

Üç buçukuı tiyatroda. Tiffany saatine bir göz allı. Daha saatler var. Ama şimdiden hazırlanmalıyım. Yeteri kadar zaman varken yola çıkarım. Beni bilirsiniz şimdi yine trafiğe sıkışır herkes gittikten sonra oraya varırım.

Ama bu kez şansı dönmüştü. Tiyatronun kapısına geldiğinde görüşmeye daha kırk dakika olduğunu fark elti. İstasyona vardığında metro hemen gelmiş ve hiç rötar yapmadan yoluna devam etmişti. Şimdi beklemek için bir yer bulması gerekiyordu.

Beş dakika sahne kapısı önünde bekledikten sonra dışarı çıktı. Bir kahve içip içmemekte kararsızdı Buraları pek iyi bilmiyordu. Yolu kaybedebilirdi. Sonunda bu riski göze almamaya karar verdi.

Sonra birden yağmur başladı. 'Aman Tanrım, saçlarım bozulacak,' diye düşündü Tiffany. Basamakları çıkarak tekrar sahne kapısından içeri girdiğinde, camlı bir bölmenin arkasında oturan bir adam onu durdurdu.

Frank Shore ile görüşmesi olduğunu söyleyince, adam başını salladı ve elindeki listeye baktı. Erken geldiğimi biliyorum, diye özür dilemeye çalıştı Tiffany. Bekleyebileceğim bir yer var mı?

Git yeşil odada otur tatlım. Orada kimse olmaz. Başıyla biraz ötedeki bir kapıyı işaret etti. Sahneden geç, öbür taraftaki ilk kapı.

Tiffany onun direktifleri doğrultusunda gösterilen yere giderken kalbi heyecandan küt kül atıyordu. Sahneden geçerken, ilerdeki bir kapıdan sızan zayıf ışıkta sahne boşluğunda asılı olan panoları gördü. Sahnenin üzerine çıkmak onu çok heyecanlandırmıştı. Sahnenin ön tarafına bir göz atma dürtüsünü yenemedi. Yerdeki panoların arasından süzüldü. Son gösterinin dekoru hâlâ sahnenin üzerindeydi. Küçük maketlerle çalışmaktan gerçek bir dekorun boyutlarını unuunuştu. Böyle büyük bir dekoru tasarlamayı hayal etti. Şansı varsa böyle bir ortamda çalışma olanağını elde edecekti. Bir an için gerçek bir gösterinin ortasında düşündü kendini. Salonun seyireiyle dolu olduğunu, onların kendi dekorunu gördüklerinde aralarında fısıldaşarak dekoru üzerinde yorumda bulunacaklarını düşündü. Orkestra elemanları müzik aletlerinin son akortlarını yapıyorlardı. Dansçılar arkada kulisle sinirli sinirli bckleşiyorlardı. İlk kez bu işi gerçekten çok istediğini fark etti. Tiffany. Kafasının içindeki tüm duşunceleri gerçekleştirme fırsatı vereceği için bu işi istiyordu.

Sahne üzerinde dolaşarak Frank Shore'un tasarımını yakından görmek istedi. Tam o sırada arkada bazı konuşma sesleri duydu. Sesler giderek yaklaşıyordu.

Sahne üzerinde böyle dolaşırken bulunursa ne diyecekti? Korkudan donakaldı. Burada olmamalıydı.

Yavaşça sahnenin arkasına doğru süzüldü. Bir an önce yeşil odaya gitmek isliyordu. Ama sesler yaklaşük-ça tanıdık gelmeye başladı. Bir an durakladı. Yakınındaki bir dekorun arkasına gizlendi.

Duyduğu Frank Shore'un sesiydi. Her şey yolunda gidecek. Gitmezse de taktiğimizi değiştiririz. Ne kaybederiz ki?

Tiffany bir-an önce görünmeden buradan çıkması gerektiğini düşündü ama konuşmaya başlayan ikinci kişinin sözleri onu yerine mıhladı.

Haklı olduğumu biliyorsun Frank. O daha bir öğrenci ve öne çıkan bir tek yanı var. Bir duraklamadan sonra boğuk bir gülme sesi duyuldu. Grup için bir risk taşımasa senin bu tür şeylere girmene karışmam ama... sen kaynakları hareıyorsun. Bizim üçüncü sınıf beceriksiz tasarımeılara ihtiyacımız yok. Tiffany Mulgrovc gibi acemilere... Sana ne oldu anlamıyorum. O kadar da güzel değil ki. Yani projeyi riske etmeye değer mi? Kabul et, kısa ve kilolu. Senin tipin değil o. Benim de değil. Herkes için zaman kaybı bu kız.

Dur bakalım, diye kükredi Frank Shore. Bütün bunların kişisel hiçbir yanı yok. Hiç de fena sayılmaz ayrlea. Ama sorun bu değil. Çok olağanüstü bir yeteneği olduğunu düşünüyorum ben...

Tiffany öbürünün cevabını dinlemeden ayrıldı oradan. Sanki ayakları kanatlanmış gibi sahnenin öbür ucuna doğru kaçtı. Allahtan yerler halı kaplıydı da ayak sesleri duyulmamıştı. Kendini yeşil odaya atana kadar da durmadı.

İkinci sesin Harlem Barensky'ye ait olduğundan kuşkusu yoklu. Konuşmadaki bariz. Rus aksanını tanımıştı. Ayrlea büyük Frank Shore ile bu kadar samimi kim konuşabilirdi?

Tiffany kendini bir iskemlenin üzerine atü ve dosyasına sıkı sıkıya sarıldı. Çevresine hiç göz atmamıştı bile. Buraya kadar boşuna gelmişti.

Şimdi değerli dosyasıyla yola koyulup bütün bu olayı bir hayal tecrübesi gibi mi kabul etmeliydi? Yoksa bu konuşmayı duyduktan sonra Harlem Barensky ile o görüşmeyi hiç yapmamalı mıydı? Onun için, 'zaman kaybı,' demişti. Bu sözleri duyduktan sonra burada bir iş sahibi olma şansı bütünüyle yok olmuştu.

Tiffany'nin yanakları kızardı ve iskemlesinde bebek gibi ileri geri sallanmaya başladı. Gözyaşlarını tutabilmek için büyük çaba sarfediyordu. Sonra birden mücadele etmesi gerektiğini düşündü. O adam aşağılayleı bakışlarıyla onu nasıl böyle yargılayabilirdi? Birkaç yıl önce dünyanın en iyi dansçılarından biriydi belki. Ama böyle olması, onun herkese tepeden bakmasını haklı kılmıyordu. Kuşkusuz Frank Shore'u onu işe almaması için iikna edebilirdi ama tüm geleceğini yok etme hakkını vermezdi bu ona. Tiffany bu adama dersini vermeye kararlıydı.

Ayağa kalktı. Ama dönecek yer yoktu odada. Bu küçücük yerde kendini kapana kısılmış hissediyor, yine de burada bulunması gerektiğini biliyordu. O sahneye adımını attığından beri bu işin kendisi için en uygun iş olduğunu ve bu işi gerçekten istediğini fark etmişti. Çok az bir şansı bile olsa bu işi almak için ölesiye mücadele edecekti artık!

Dışardan gelen ayak sesleri onu heyecanlandırdı. Bütün kasları gerildi. Yüzünü kapıya döndürdü. Birkaç dakika sonra neyle karşılaşacağını ve bu dakikaları nasıl geçireceğini bilmiyordu. Herhalde Frank Shore ona destek vermeyecekti artık. Büyük olasılıkla onu dışarı çağıracak ve yüzüne karşı kibarea zamanını boşa hareamamasını söyleyecekti.

Kapı açıldı. Ama Tiffany'nin karşısında duran kişi sarışın, sempatik yüzlü Frank Shore değildi. Genç kız irkildi ve bir adım geri atmamak için kendini zorladı.

Hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bir an boyunca Harlem Barensky'nin dellei bakışlarıyla karşılaştı. Genç kızın yeni görüntüsüne karşı tepkisini belirtecek hiçbir şey yoktu bu karanlık bakışlarda. Tiffany dosyasını sıkı sıkıya göğsüne bastırarak onun karşısında durdu. Bu a-damın kendisini geri yollamasını olabildiğince vakur b ir tavırla karşılamak niyetindeydi.

Genç adamın yüzündeki ifadeden bir şey anlamak imkansızdı. Profesyonel bir maske takmıştı sanki. Sonra konuşmaya başladı. Erken gelmişsiniz Miss Mulgrovc. Her zaman bu kadar hızlı mısınızdır? Sesi atonal bir müzik giydi. Yanlış hecelerde vurgu yapıyordu. Sanki genç kızın bilmediği, kendine özgü bir ritmi izliyor gibiydi konuşması.

'Hız,' diye düşündü Tiffany. Tanrı aşkına, bu adam neden söz ediyor?' Genç kız kendini toparlayarak bir adım öne çıktı. Buraya kadarki yoleuluğum beklediğimden daha kısa sürdü, diye söze başladı. Sesi, denetlemeye çalıştığı için boğuk çıkıyordu. Adamın varlığı tüm dengesini bir anda altüst etmişti.

İyi. O halde belki başlayabiliriz.

Başlamak mı? Tiffany ona boş boş bakıyordu.

Görüşmemize, diye zeka özürlü bir çocuğa açıklama yapar gibi tane tane açıkladı Barensky. Burada bunun için bulunuyorsun, değil mi?

Ama ben düşünmüştüm ki... Tiffany bakışlarını yere indirdi. Biraz önceki konuşmayı dinlediğini söyleyemezdi ona. Ben görüşmenin Mr. Frank Shore ile olacağını sanıyordum.

Tanrı aşkına, bunu da nereden çıkardın. Seni işe alacak olan benim, Frank Shore değil.

Ama ben onun... yani Frank Shore'un atölyesinde çalışacağım, değil mi? diye karşı çıku Tiffany. Yüreği düş kırıklığı ile daralıyordu.

Neden böyle bir izlenim edindiğini anlayamadım. Hayır sevgili Miss Mulgrovc, eğer seninle çalışabileceğime karar verirsem, benim yeni ekibimde yer alacaksınız. Frank sizi öbürleri arasından seçmiş olabilir, ayrlea yeni tasarımlara ve tasarımeılara karşı her zaman ilgisi vardır. Ama sonuç olarak bütünüyle bizim yeni ekibimizin ürünü olacak bunlar. Bizim çocuklarımız yani. Bu son sözleri öylesine bir tavırla söylemişti ki, tamamen erotik bir hava kazanmıştı bu basil sözler. Tiffany korkudan kanı donmak üzere olduğu için bunu fark edecek halde değildi o sırada.

Artık bu işi alma olasılığı sıfıra inmişti, bundan hiç kuşkusu yoktu. Eğer patronu Frank Shore olsaydı, belki o bir şekilde Harlem Barensky'i ikna edebilirdi. Ama şimdi doğrudan doğruya Harlem Barensky ile muhatap olacaktı. Bir an beş dakika daha... sonra bu umut bütünüyle geçmişte kalacaktı. Tiffany yeni giysisini süzdü. Bu pahalı giysi hiçbir işe yaramamıştı. Deri takımını bir daha giymek istemeyeceğini biliyordu. Bu

giysi lam anlamıyla yenilgiyi temsil ediyordu artık onun için. Sonra hâlâ biraz gururu kaldığını kendine anımsatmak amacıyla Harlem Barensky'ye en soğuk bakışlarından birini gönderdi.

Sürdürmenin gerçekten bir yararı olacağına inanıyor musunuz? Bu görüşmeyi şimdiden noktalayarak hem sizin hem de benim zamanımı daha fazla almamış oluruz. Ne dersiniz?

Koyu renk gözler kısıldı. Genç kız bu sözleriyle onun o mesafeli tavrını bir an için kırdığını fark etti.

Ama bu bir an sürdü. Genç adam hemen kendini topladı ve kaşlarını kaldırarak, zSeni resmi bir görüşme yapma zahmetine katlanmadan işe almamı mı öneriyorsun? dedi.

Genç kız başını salladı. Keşke böyle bir şey önerme cesaretini bulabilseydi kendinde.

O halde nedir? diye devam etli Barenksy onun cevap vermesine fırsat bırakmadan. Ne demek isliyorsun?

Mr. Barensky, diye söze başladı Tiffany. Birlikte çalışamayacağımız belli değil mi?

Nereden belli? Adamın sesi o kadar yumuşaku ki, onun ne söylediğini duyabilmek için Tiffany'nin öne doğru eğilmesi gerekti. Ben önyargılı olmaktan nefret ederim. Tiffany biraz önce onun neler söylediğini anımsayınca öfkeden nefesi kesilecek gibi oluyordu.

Omuzlarını dikleştirip öne doğru bir adım alarak Ba-rensky'ye, bu komik görüşme nerede yer alacaksa oraya gitmeye hazır olduğunu belirtti. Barensky ise ona yol göstereceği yerde kapıya rahatça yaslandı. Genç kız ona bir adım kala durakladı. Yüzündeki şaşkınlık açıkça belli oluyordu.

Kapalı bir yerde ve birbirlerine bu kadar yakınken adamın güçlü varlığı kendini büsbütün hissettiriyordu. Başka adamların sahip olmadıkları hayvani bir çekim gücüne sahipli sanki bu adam. İnsanın aklına ilk gelen sözcük 'kedi' oluyordu. Ama onun çağrıştırdığı şey bu sevimli, evcil hayvan değildi kuşkusuz. Vahşi ormanlara ait, daha yırtleı bir akrabasıydı onun. Suçsuz kurbanının üzerine atılmayı bekleyen gece gibi kara bir panter belki de. Giydiği deri takıma ve takındığı sofistike havaya rağmen Tiffany kendini küçülmüş ve çaresiz hissediyordu. Bir an için genç adamın gözlerine baktığında bu gözlerdeki yırtleı ifadeyi sezer gibi oldu.

Çok ilkel ve vahşi bir şey oluşmuştu aralarında. Yirminci yüzyılda yaşıyorlardı. Ama bu adam öyle bir güce sahipti ki, Tiffany Rus ormanlarını, tarih öncesi çağları anımsamadan edemiyordu. Yüzyıllar öncesine ait bir tutkuyu temsil ediyordu bu adam. Tiffany'nin kendi yaşamı, orta sınıf lngilizliği bu adamın karşısında cüceleşmiş, değersizleşmişti bir anda.

Tiffany bunları düşünürken adamın bakışları ilgiyle onun yüzünde geziniyordu. Genç kız bütün vücudunu sarsan bir ürperme hissetti. Sonra nabzı hızla almaya başladı. Dışarı çıkıp temiz hava almak isliyordu. Bu sahne

arkasındaki küçücük odada kapana kısılmış gibiydi. Ama genç adam kapının önünden çekilmeye hiç de niyetli görünmüyordu.

Benimle nerede görüşmeyi düşünüyorsunuz? demeyi başardı sonunda Tiffany.

Genç adam döndü ve onun geçmesine izin verdi. Yukarı çık, diye emretti. Sen önden çıkmalısın. Korkarım ben bu günlerde basamakları biraz ağır çıkıyorum.

Telaffuzdaki yabancılığa rağmen genç kız onun İngilizcesinin akleılığına hayran oldu. Ne demek istediğini anlayınca da utancından yüzü kızardı. Genç adamın fiziksel varlığı öylesine güçlüydü ki, onun sakatlığını unutabiliyordu insan.

Genç kız basamakları mümkün olduğu kadar ağır ağır çıktı. Hızını arkasından gelen erkeğe göre ayarlamaya çalışıyordu. Barensky yolda bir an durakladı ama Tiffany genç adamın en son isleyeceği şeyin onun yardımı olacağını biliyordu. Sonunda yukarda ona yetiştiğinde genç adamın acı bakışları Tiffany'yi sarstı.

Çoğu sakatlar gibi, dedi keskin bir sesle. Ben de bazı günler daha kötü oluyorum. Her zaman bu kadar güçlük çekmem aslında. Sonra Tiffany'nin cevap vermesine fırsat bırakmadan önderindeki kapıyı açtı. Kapı gürültüyle arkadaki duvara çarparken, eliyle Tiffany'ye içeri girmesi için işaret etti.

İçerde bo! miktarda ayna ve yeşil bitki vardı. Bir kapıdan daha geçtiler. Burası tiyatronun terasındaki bir daireydi. Geniş pencerelerden müthiş bir Londra panoraması seriliyordu gözler önüne. Si.Paul'ün büyük kubbesi sanki dokunulabilecek kadar yakındı buradan. Genç kız bu kubbenin Barensky'ye Moskova'nın ünlü kubbelerini anımsatıp anımsatmadığını düşündü.

Genç adam kendini Chcstcrfleld tipi koltuğunun üzerine atmıştı bile. Merdivenlerin onu kabul etmek istediğinden daha çok yorduğu anlaşılıyordu. Pek iyi bir evsahibi olamayacağım ve sana kendine bir içki koymanı söyleyeceğim, diye homurdandı. Bunları söylerken genç kıza bakmıyordu bile. Tiffany onun bir an için gözlerini kapattığını fark etti. Sonra birden genç kızı sempatiyle süzmeye başlamıştı. Yine de yüzündeki sürekli asılı duran aşağılaylеı ifade hiç değişmemişti. Ec, diye gürledi. Orada dikilip duracak mısın?

İçki içmesem de olur, teşekkür ederim, dedi genç kız olabildiğince sakin bir sesle.

Pekâlâ, o zaman benim için bir içki koy, lamam mı?

Tiffany dosyasını dikkatle kapının yanına koyup bara doğru ilerlemeye başlamıştı ki, genç adam sert bir sesle bağırdı, Ver, ver, getir!

Tiffany ne istediğini anlamak için telaşla ona doğru birkaç adın atlı. Genç adam elini dosyaya doğru uzattı. Bulunduğu yerden ona uzanması olanaksızdı. 'İnşallah bilerek yaptığımı düşünmemiştir,' diye geçirdi içinden Tiffany. Hızla dosyanın yanına gitti. İplerini çözmeye başladı.

Ellerim gayet sağlam, diye homurdandı genç adara onu dellei bakışlarıyla süzerek. Dudaklarının kenarında tuhaf bir kıvrım belirmişti. Bunu yakında anlayacaksın, diye ipek gibi yumuşak bir ses tonuyla ekledi.

Tiffany ona şaşkınlıkla baku. Nc demek istediğini anlamıştı. İçinde bir an yükselen öfkeye yenildi. Anla-dığm kadarıyla ben sizin tipiniz değilim Mr. Barensky, dedi buz gibi bir sesle. Sonra içkilerin durduğu masaya doğru ilerledi. İki bardak bulup çıkarırken. Şimdilik bu ona yeter,' diye düşünüyordu. En iyisi kendisinin de bir bardak içki almasıydı. Barensky genç kızın sözlerine yanıl vermemişti. Yalnızca Tiffany içkileri koyarken arkasından uzun süre süzdü onu. Sonra dosyaya dönerek çi-zimlerini incelemeye başladı.

Tahmin ettiği gibi yalnızca votka vardı barda. İçkiyi sulandıracak bir şey de bulamadığı için 'Keşke kendime bu kadar çok koymasaydım' diye düşünüyordu. Kolluğun yanına gelince bardaklardan birini Barensky'nin uzanabileceği kadar yakın bir yere koydu.

Teşekkür ederim, sevgilim. Barensky şu anda önündeki alçak masaya yaydığı çizimlere dalmıştı. Tiffany kolluğun karşısındaki oymalı bir sandalyeye oturarak, tepkilerini anlamak için onu süzmeye başladı.

Bu adamda hiç beklenmedik bir şeyler yapabilecek bir hava vardı. Bir anı bir anını tutmuyordu. Şimdi çi-z.imleri incelerken gösterdiği ilgi neredeyse sevimli bir adama dönüştürmüştü onu. Sahte bir ilgi miydi acaba bu? Tiffany onu seyrederken genç adamın gerçek düşüncelerini kestirmeye çalışıyordu. Acaba daha önce yaptıklarını tamir etmek içn kibar bir tavır mı takınmıştı şimdi? Ama başkalarının duygularına karşı düşünceli olabilecek birine de benzemiyordu. Ondan bu kadarı beklenemezdi! Tiffany onun kendisi hakkındaki kararını çoktan vermiş olduğunu biliyordu. O halde neden bu kedi-fare oyununu sürdürmeye çalışıyordu? Belki de ayağa kalkıp burayı terk edeceği ana kadar genç kıza acı çektirmek istiyordu.

Neden kaşların çatık? Barensky birden bakışlarını ona çevirerek genç kızı gafil avlamıştı. Tiffany'nin yanıtını beklemeden bardağına uzandı ve içkisini bir yudumda içip bardağını genç kıza uzattı.

Yani bir kadeh daha içki istediğinizi mi söylemek isliyorsunuz?

Bu sözleri hiç düşünmeden söylemişti. Ağzından çıkar çıkmaz da bir hata yaptığını fark etti. Ona ne söylediği hiç önemli değildi çünkü. Barensky sen bir hareketle başını kaldırıp genç kıza baktı. Daha şimdiden içki içmeme karışmaya başladın. Başını geriye attı ve keyifli bir sesle güldü. Ne hoş bir başlangıç. Frank’a hayır demeliydim ve bu cevapta direnmeliydim. Senin bir sorun kaynağından başka bir şey olmayacağım şimdiden görebiliyorum! Gülümsediği zaman elmacık kemikleri daha da belirginleşiyordu. Tiffany onu ilk kez gülümserken görüyordu. Daha önce yalnızca bıkkınlık ve acı okumuştu genç adamın yüzünde. Geniş ağzı yine bir gülümseme ile yayılmıştı. Onun gülümsemesi odaya aniden bir canlılık katmıştı.

Bu ani değişim karşısında Tiffany söyleyecek söz bulamıyordu.

Hadi, uslu bir kız gibi davran ve bardağımı doldur. Kendimi çok hütü hissediyorum. Tiffany uykuda yürür gibi ona doğru ilerledi.

Şey mi dediniz... diye başladı ama sonra sustu. Biraz önce Frank ile ne tartıştıklarını bilmemesi gerekiyordu. Sonra, Ne dediniz? dedi kısaca. .

Bu kadar katı ve kuraleı olma Miss Mulgrove. Bana bir içki daha koy. Bir kadeh de kendine koy. Tabii istersen. Sonra gel, otur. Bütün bunlar hakkında her şeyi öğrenmek isliyorum. İşaret parmağı ile kucağındaki kâğıtlara vurdu. Benimle çalışmaktan hiç memnun kalmamışa benziyorsun. Daha iyi bir öneri mi aldın? Barensky biraz şaşkın görünüyordu. Kendisininkinden daha iyi bir öneri olmayacağınından emin gibiydi.

Tiffany dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Başını sallayarak, Hayır, dedi. Belki gerçekten bir bardak daha içkiye ihtiyacı vardı. Kesin olan tek şey, hangisinin daha kötü olduğunu bilmemesiydi. Bir hayvan kadar vahşi bir Barensky mi, yoksa şimdi karşısında ona gülümseyerek bakan ve yüzü bu gülümseme ile aydınlanan Barensky mi?

Sonra o söylediği söze ne demeliydi? Kendisiyle çalışmaktan hoşnut görünmediğini söylemişti ona. Bundan ne gibi bir sonuç çıkarmalıydı?

Tiffany onun yanına oturma önerisini geri çevirerek iskemlesine döndü. Sıkı sıkıya sarıldığı bardağını sanki bir korunma aracı gibi tutuyordu. Sonunda, Mr. Barensky, diye söze başlamayı başardı. Ben sizinle çalışıyor muyum?

istemiyor musun? Genç adam kaşlarını sahte bir hayretle kaldırdı.

Tiffany onun bu davranışını görmezlikten geldi. Benimle ilgili kuşkularınız var gibi geliyor bana.

İyi bir gözlemei, üstelik açıksözlü, diye cesaret kırleı bir tavırla gülümsedi genç adam. Ama Frank senin son yıllarda gördüğü en ilgi çeklei yetenek olduğunu düşünüyor. Tabii bu onun sözleri. Ben de onun yargılarına çok güvenirim. O yüzden sana bir şans vermeyi düşünüyorum.

Geçlei bir anlaşma mı?

Bu dünyadaki her şey Miss Mulgrove, geçleidir. Bir an için gözleri karardı ve dudakları acı bir gülümseme ile büküldü. Sonra arkasına dayanarak bir eli Tif-fany'nin dosyası üzerinde sordu, önerimi geri mi çeviriyorsunuz?

Hayır, kuşkusuz hayır, diye başladı Tiffany. Sonra bir anda belki bu öneriyi reddetse güvenliği için daha iyi olacağını düşünerek durakladı. Ben yalnızca düşünmüştüm ki...

Belki ben size, sizden memnun kalmadığım izlenimi verdim, öyle mi?

Şimdiye kadar gösterdiği kabalığı ne kadar da hafife alıyordu! Tiffany konuşmaya cesaret edemeyerek başını evet anlamında salladı.

Demek öyle, diye onayladı genç adam. Evet, sizden memnun kalmadım. Ben geç kalanlardan, beceriksizlikten, dağınıklıktan veya aldatmacadan ve yeteneksizlikten nefret ederim.’’ Yüzü şimdi bir taş gibi hissizdi Birkaç

saniye Önceki sleaklığından eser kalmamıştı. Es kizlerdcn birini işaret etti. Bu gerçekten sizin işiniz değil mi?

Tiflany yanaklarının ateş gibi yandığını hissetti. Tabii ki benim. Genç kız onun bu hakaretine karşı kendini savunmaya geçmeden önce Barensky elim kaldırıp onu durdurdu.

Tamam, anladım. Telaşlanma. Hoşlanmış gibi gülümsedi. Beni mazur gör. Ben kibar kelime oyunlarından pek anlamıyorum. Belki de kendimi ifade ederken sizin dilinizi iyi bilmediğim için kabalaşıyorum biraz.

Bana bizim dilimizi iyi biliyorsunuz gibi geliyor. diye onun sözünü kesti Tiffany. Artık kendini kontrol edemiyordu. Siz beni, bir başkasının düşüncelerini kopya etmekle suçluyorsunuz...

Hiç de değil. Ben yalnızca soruyordum. Yargılamıyordum. Bazen öğrenciler gereğinden fazla etki altında kalırlar. Kimi zaman bilinçli olarak yaparlar bunu. Bazen de farkında bile olmazlar. Şu grup örneğin... Sayfaları karıştırarak Tiffany'nin ilk çizimlerindcn birini eline aldı. Burada Bauhaus etkisi çok belirgin...

Tabii ki öyle. O bir egzersizdi ve ben de onun gereklerini yerine getirdim. Bunu da dosyama dahil ettim, çünkü bize verilen probleme pratik bir çözümü içeriyordu. Birden durdu. Kafası boşalmıştı. Dudaklarının titremesini önlemek için elindeki bardağı bir dikişte bitirmek istedi. Siyah deri vücudunun sleaklığı ile yumuşamıştı ve ilk kez derinin tenine dokunuşunu hissetti. Göğüsleri onları saran derinin içinde dimdikti ve hissettiği basınç aklını söylediği şeylere vermesini engelliyordu. Biraz ötesinde oturan Harlem Barensky'nin silueti ona çok iri ve güçlü geliyordu. Kendini söyleyeceği şeylere vermek için dikkatini yoğunlaştırdı.

Barensky yeniden dosyaya döndü ve çizimleri tek tek incelemeye başladı. Bir süre baktıktan sonra, Şimdi bunları bir kenara bırakacağız. Anladığım kadarıyla burada dans için yaptığın yalnız birkaç çalışma var. Bunun anlamı dansın seni pek ilgilendirmediği mi?

Eğer bunu sormak istiyorsanız, evet uzmanlaşmayı düşündüğüm bir alan değildi dans. Tiyatrodaki işlerin çoğu drama ile ilgili. İş olanağı sağlayan çok az bale ve opera var. Geleceğimi düşünmek zorundayım ben de.

Ama dansa karşı değilsin, öyle değil mi?

Neden sürekli 'dans' diyordu? Hayır baleye karşı değilim. dedi kibarea. Ayrlea.itiraf edeyim bale hakkında çok fazla bilgim de yok. Böyle söyleyerek kendini güvende hissediyordu.

Ne kadar diplomatik konuşuyorsun. Sanırım bana, önüme ne çıkarsa yaparım demek isliyorsun.

Yoo, o kadar da değil, Mr. Barensky. Tiffany çenesini dikleştirdi. Ben bir profesyonelim. Ya da en azından gelecek hafta kolejden ayrılır ayrılmaz olacağım.

Sevgili Miss Mulgrovc, bir profesyonel olabilmek için insan ömrünü verir. Bu sözleri son derece yumuşak, ama kesin bir tavırla söylemişti genç adam. Bunun bir gecede gerçekleşebilecek bir şey olduğunu sanma sakın. Uzun yıllar çalışacaksın bunun için. Yeni başlayan birinin başkalarından öğrenmesi gereken çok şey vardır.

Bunu anlıyorum, diye yanıtladı Tiffany soğuk bir sesle. Ama kendime ait fikirlerim de var benim. Mr. Shore'un beni öbürlerinin arasından seçmesi de bunun için değil mi?

Barensky onu buz gibi bir bakışla süzdü. Esas nedeninin bu olduğunu umalım. Dosyayı seri bir hareketle kapatıp arkasına yaslandı. Gözlerini kapattığında bir anda Tiffany'ye yabancı bir dünyaya geçivermiş gibiydi sanki. Genç kız elinde olmadan dikkatle onu izliyordu. Şimdi gözleri kapalıyken bakışlarını kaçırma korkusu olmaksızın onu seyredebilirdi. Barensky'nin yüzünde hüzünlü bir ifade vardı. Ama bununla birlikte gülümsediği zaman bu adam bir Pan'a bir Baküs'c dönüşüveri-yordu birden.

Tiffany onun yorgun olduğunu düşündü. Böyle arkasına yaslanmış gözleri kapalı olması onu gösteriyordu. Ama Tiffany onun bu durgun halinin ardında kafasının hızla çalıştığını bilemezdi. Genç adam gözlerini hiç açmadan konuşmaya başladı.

Seni kolejde gördüğümde büyülendiğimi kabul etmeliyim. Yavaş bir sesle konuşuyordu. Ne dağınıklıktı o! Yapmış olduğun o ince, narin, ustalıklı maketlerle dışardan görünüşünü bir türlü bağdaştıramıyordum. Tabii Frank onların gerçek ötesi imgelem ürünü oluşlarıyla ilgilenmişti. Belki biraz da savrukluğunla...

Savrukluk mu? öylesine yüksek sesle sormuştu ki bunu, Barensky gözlerini açmak zorunda kaldı. Evet salona girişi bir rezaletti. Bunu kabul edebilirdi. Ama savrukluk! Bu kadarı çok fazlaydı!

Tiffany bir şey daha söylemeden önce Barensky cesaret kırlеı bir tavırla, Yoksa bu doğru sözcük değil mi? diye sordu. Sonra genç kızın öfke dolu yüzüne bakıp gülümsedi. Belki de toyluk demem gerekiyordu...

Ama savrukluk dediniz...

Evet, doğru. Ama biraz ondan da var, değil mi? Siyah kaşlarını kaldırdı ve Tiffany ona karşı çıkma fırsatı bulamadan ekledi. Kaçınılmaz olarak. Tıpkı senin gibi. Şu siyah deri giysin seni çok havalı ve sofistike yapıyor Miss Mulgrove, ama onun alunda... Gözlerini kısarak devam etti. Dün gördüğüm şaşkın ve biraz da ürkek küçük kız yauyor olmalı. Hani yere boylu boyunca uzanan o çeklei hanım...

Tiffany ağzı açık onu dinliyordu. Güçlükle yutkunup elindeki bardağı başına dikli. Boşalan bardağı yeniden masaya koymak için eğildiğinde elleri titriyordu. Harlein Barensky ise onun bu haline sessizce gülüyordu.

Sanırım bu benim söylediklerimi doğruluyor, öyle değil mi?

Ne doğruluyor? diye seri bir sesle sordu genç kız ona hiç bakmadan.

Cesaretin çok kolay kınlıyor. Adam ona daha yaklaşmış gibiydi. Ama yaklaşan, değişen ses tonuydu. Sakin ol. Daha kölüleri de olacak. Bu kaçınılmaz.

Daha kölüleri mi?

Hayal işle böyledir. Barensky'nin yüz ifadesi şimdi serileşmişti. Tiffany bu adamın o aldırmaz görünüşünün alımda derin bir acının yattığından emindi. Ruhunun derinliklerinde kapkara bir kaya parçası gibi gömülmüştü bu acı.

Bana bir içki daha koy ve sonra çalışmaya başlayalım, dedi birden.

Çalışmak mı? Tiffany ona yeiişcmiyordu.

Şu andan daha uygun zaman olamaz. Siz böyle söylemez misiniz?

Ben kişisel olarak klişelerden kaçınırım Mr. Barensky.

Kelimelerde olduğu kadar eylemlerde de, değilmi?

Tiffany onun ne demek istediğinden emin değildi, o yüzden başını sallayarak onaylamayı yeğledi.

Ve eğer sana buraya gelip yanıma oturmanı söylesem, bunu da bir klişe olarak mı algılardın?

Bir klişe olabilirdi Mr. Barensky, eğer... Tiffany dudaklarını ısırdı. Dilinin ucuna gelen şeyi söyleyip söylememekle lereddül ediyordu.

Eğer kolumu senin boynuna dolayıp, kazara dudaklarını öpersem örneğin...

Genç kız yulkundu ve başını salladı.

Pekâlâ, klişelerden kaçınalım. Ama en azından bir bardak daha içki alabilir miyim?

Tiffany sersemlemiş bir halde ayağa kalkiı ve bara doğru ilerledi. Bu harekeli ile onun çekim alanından biraz uzaklaşmayı başarmıştı. Bu onu biraz kendine gelirdi. Vücudunun her yanı bir kaosu yaşıyordu sanki. Al-tüsi olmuşiu.

Umarım votkayı seversin. Bizim ekibin içkisi votkadır. Tiffany sıçrayarak döndü. Barensky hemen arkasında duruyordu ve bir panterin sessizliği içinde yaklaşmış olmalıydı. Genç kızın derin iç geçirişini yanlış yorumlayarak, Evci, yürüyebiliyorum, dedi. Arlık yapamadığım şey dans çimek. Yalnızca bu. Dudakları tuhaf bir biçimde büküldü. O yüzden sorun yok, değil mi?

Tiffany arkasındaki gül ağacından yapılma bara yaslandığını hisseni. Nefesini tutuyordu. Ensesindeki tüyler henüz adlandı ramadığı bir heyecanla dikilmişti.

Mr. Barensky... diye söze başladı. Bir elini de kendini savunma amacıyla yukarı kaldırmıştı. Aralarında bir an süren gerginlik çalan telefonun sesiyle yok oldu.

Barensky lek bir hareketle döndü. Ama dönmeden önce Tiffany onun koyu renk kirpikleri arasında yanıp sönen ışığı görmüştü. Tam o sırada telefonun çalması onu da rahatlatmış gibiydi. 'Beni öpmek üzereydi,' diye düşündü heyecanla genç kız. 'Hayır, ona izin veremem, o kadar...' Yutkundu. Kendim toparlamaya çalışıyordu.

Genç adam kanepenin kenarına yaslanmış, eski model siyah telefonla birisiyle Rusça konuşuyordu. Sesi yükselip alçalıyordu. Ancak boğuk bir sesle güldüğü zaman, Tiffany arayanın bir kadın olduğunu tahmin etli.

Genç kız ona yeniden içki koydu. Belki sinirlerini biraz yatıştırır diye bir parmak kadar da kendi bardağına ekledi. Bardakları alıp yerine dönerken, Barensky'nin dikkatini çekmek için parmağını şıklattığını fark etli. Hâlâ telefondaydı ve hızlı hızlı konuşuyor, bir eliyle de ona yanına gelmesi için işaret ediyordu. Elinde bardakla ona doğru yaklaşırken, hep bu hızda mı içtiğini merak etti. Yoksa bu gireceği işin gereği miydi su gibi içki içmek? Daha şimdiden kafası bulamklaşmıştı. Bunun tek nedeni yalnızca hiç alışık olmadığı bir biçimde öğleden sonra aldığı alkol müydü? Bu konuda bir tahminde bulunmak istemiyordu.

Barensky'nin konuşması bilmek bilmiyordu. Onu beklerken, bu iş önerisini geri çevirip çevirmemeyi düşündü Tiffany. Onunla birlikte çalışmak cehennem azabı olacakmış gibi görünüyordu. Kullanılıp, posası çıktıktan sonra da bir kenara atılmaktan pek hoşlanmayacağını seziyordu.

Telefonda hâlâ konuşmakla olan genç adama kaçamak bir bakış fırlattı. Onun küstahlığının, dudaklarının haşin bükülüşünün, yüzünün acı ifadesinin gerçek olup olmadığını kestirmek çok güçlü. Peki ya gülümsemesi? Kapkara bulutları dağıtan, onların arasından günü ışılan bir güneş gibi aydınlatıyordu adamın yüzünü bu gülümseme. O da gerçek değil miydi?

Genç kız elini alnından geçirdi. Kendi hakkında düşünmenin tam zamanıydı şimdi. Savruk olduğunu söylediğinde genç adam haklıydı. Tanrı aşkına, eninde sonunda o da bir erkekti. Ünlüydü lamam, seksiydi de, buna hiç kuşku yoklu. Ama bunların Ötesinde o da herkes gibi bir insandı işte. Duygularını böyle çılgınca kapıp koy-vermesi olacak şey değildi. En önemlisi bu adamın onun patronu olacağı gerçeğiydi. Klişelerin en büyüğü de insanın pairohu ile ilişkiye girmesiydi tabii. Tiffany ise klişelerden uzak dururdu. O özel bir insandı. Bir kişiliği vardı. Ayrlea Frank Shore onun için ne demişti? Uzun zamandır karşısına çıkan en yetenekli, en ilginç insan! Tiffany geleceğini böyle bir iki başlan çıkarleı gülümseme ile tehlikeye alacak biri değildi.

Telefon konuşması sürdükçe sürüyordu. Tiffany bakışlarını ondan çevirerek içinde bulundukları odayı incelemeye başladı.

Üslup açısından karışık larz.da döşenmiş bir odaydı. Bir yanda klasik üslupla bir iki kolluk, öbür yanda İngiliz siili Chcslerfield bir kanepe, çerçevesi yaldızlı ve oymalı devasa bir boy aynası, İlalyan mermer bir yemek masası, çevresinde dik arkalıklı modem iskemleler... İskemleler Amerikan yapımına benziyordu. Son derece dayanıklı görünüyorlardı ve odadaki öbür eşyalarla garip bir biçimde uyum içindeydiler. Yerde el dokuması büyük bir halı vardı. Sleak pembe, kırmızı ve mavi tonlarıyla odayı canlandırıyordu. Neredeyse akşam olmak üzereydi. Geniş pencerelerden gelen kızılımsı ışık

odayı daha da sleak bir havaya büründürüyordu. Tiffany odadaki lambalar yandığında buranın nasıl sleak ve rahatlatleı bir mekan oluvcreecğini hayal etli. Gümüş rengi Londra çalıları arasında gizli bir sığınaktı burası.

Genç kız yanındaki masanın üzerinde duran fotoğrafları fark elti birden. Bir buket çiçekle objektife poz vermiş olan beyazlar giyinmiş oğlan çocuğunu görünce gülümsedi. Aynı oğlan çocuğu bir iki yıl sonra çekilmiş bir başka fotoğrafta, bale giysileri içinde görünüyordu.

Genç kız öne doğru eğilip fotoğrafı inceledi. O geniş ağzı tanımamak olanaksızdı. Öbür fotoğraflara da bakınca bunların tümünün Harlem Barensky'nin değişik zamanlarda dans ederken çekilmiş pozları olduğunu fark etti. Birbirlerinden çok farklı rollerde dans etmişti besbelli. Ama her role öylesine mükemmel uymuştu ki, onun kişiliğinin bir parçası gibiydi bu oyun kişilikleri. Onun gerçek kimliğini bir tek o belirgin ağız çizgisi ele veriyordu.

Genç kız fotoğraflara daha da yakından baktı. Son resim bir Hollyvvood film setinde çekilmişe benziyordu. Herhalde kazadan kısa bir süre önce çekilmişti. Yanık tenli, beyazlar giyinmiş bir adamdı fotoğraftaki. Bütün dünya ayaklarının altındaymış gibi güvenle poz vermişti objektife. Gözlerindeki ışık kendine güveni yansıtıyordu. Yanında Harlem henüz on yedi on sekiz yaşlarındayken stüdyoda çekilmiş bir fotoğraf da vardı. Henüz ilk gençliğini yaşamakla olan Harlem'in yüz çizgilerinde daha sonraki olgun adamın belirtileri vardı şimdiden. Genç çocuk tüller içindeki bir genç kızı kollarına alıp poz vermişti objektife. Kameranın 'klik' sesiyle iki genç arasında anlatılmaz bir akım geçmiş olmalıydı. Tiffany ilk aşk düşüncesiyle ürperdiğini hissetti. Evet bu onun ilk aşkı olmalıydı. Tiffany'nin ilk aşkı oturdukları sokağın ucunda yaşayan genç bir çocuktu. Bir kez el ele tutuşmuşlardı. Tiffany yıllar sonra bu olayı hüzünlü bir sevgiyle anımsamıştı. Elinde olmadan Harlem Ba-rensky'nin ilk aşkının da böyle saf bir duygu olup olmadığını merak etti. Fotoğraftaki genç kız nasıl da kırılgan ve naif görünüyordu. Acaba onu kırmış mıydı?

Demek koleksiyonu buldun? Barensky gelmiş ya-nıbaşında duruyordu. Tiffany elindeki fotoğrafı güçlükle yerine yerleştirdi.

Özür dilerim, umarım kızmazsınız, diye mırıldandı.

Terapi için bunlar, dedi Barensky cansız bir sesle. Bana dediklerine göre tüm geçmişime soğukkanlı bakabilirsem, duvarları parçalama isteğime gem vurabilirsem, o zaman tamamen iyileşmiş sayılacağım. Buna inanıyor musun? Kara gözlerini Tiffany'ye dikti. Genç kız onun bakışlarında tüm kibar yanıtları saf dışı bırakan ve doğru yanıtı almak için ruhunun derinliklerine uzanan bir ifade olduğunu gördü. Böyle cüretkâr bir yaklaşıma karşı hazırlıksız olduğu için bir an ne yapacağını bilemedi. Sonra onun, kendini sakal bırakan kazadan söz ettiğini düşünerek temkinli bir biçimde yanıl verdi. Bu yaklaşımınıza bağlı. Geçmişi bırakıp yeniden başlamaya hazır olup

olmamanıza bağlı. Ben hiçbir zaman ciddi bir kaza geçirmedim. O yüzden yalnızca nasıl bir şey olduğunu tahmin edebilirim.

Ne? Senin kadar sakar bir insan hiç araba kazası yapmadı mı?

Ben araba kullanmam. Sonra, benim kaza yapabileceğimi de nereden çıkarıyorsunuz? Tiffany fotoğrafların durduğu masaya sinirli bir bakış fırlattı.

Şu anda okumakta olduğunuz kolejin müdürü, dedi Barensky.

Öyle mi dedi? diye haykırdı Tiffany.

Barensky sözlerine devam ederken Tiffany, 'Demek sadakat dedikleri şey buymuş,' diye düşünüyordu. Senin o felaket girişini savunmaya çalışıyordu. Senin sakarlığının yeteneğinin tuhaf bir parçası olduğunu düşünüyor. Tabii bu onun düşüncesi. Bu sözleri çok yumuşak bir tavırla söylemesine karşın gülümsemiyordu. Korkarım ben onun hoşgörüsünü paylaşamıyorum, derken sesi sertleşmişti. Benim burada bir tek kuralım vardır Miss Mulgrovc. Düşüncesizliğe ve dikkatsizliğe tahammülüm yoktur. Gevşek insanlara ayıracak zamanım yok benim. İşlerini bilmeyen, tembellik eden insanlardan nefret ederim. Buraya adımını atar atmaz, başlan ayağa profesyonel olman gerekiyor. Acaba ne demek istediğim anlaşılıyor mu?

Kesinlikle. Tiffany bakışının onun sert ifadesiyle karşılaşınca kilitlendiğini fark etti.

Tiyatroda güvenlik ön planda gelir. Hiç kaza istemiyorum. Hala istemiyorum. Tasarımların yalnız estetik olarak gösterinin karakterine uygun olmakla kalmamalı, aynı zamanda dansçılarımın güvenliği açısından da hiçbir zaman bir tehlike arzetmemeli.

Elimden geleni yapacağım, diye söze başladı genç kız.

Ben elinden geleni altın madalya ile ödüllendirmiyorum Miss Mulgrovc. Ben yalnızca başarıları ödüllendiriyorum. Ve sana bir şey daha söyleyeyim, ben her seferinde yüzde yüz başarı isliyorum. Anladın mı?

Tiffany gözlerini onun yüzünden ayıramıyordu. Genç adamın bu derece kau oluşunun nedeni ne olabilirdi? Tiffany gözünü bile kırpmadan onun sözlerini dinliyordu. Sonra başını dikleştirerek genç adamı yanıtladı. Patron sizsiniz Mr. Barensky. Ne derseniz o olacaktır. Bir an yutkundu vc sonra telaşla devam etli. Yani hangi koşullarda çalışmak istiyorsanız benim için geçerli olan odur. Tiffany son sözlerinden hoşnut kalmıştı. O yüzden konuşmayı kesti.

Umarım göründüğü kadar karışık değildir kafanın içi. Odanın içine yayılmış olan çizimlere bakarken, Ba-rensky'nin yüzünden kuşku okunuyordu. Neden çizim-İcrini alıp kaldırmıyorsun? Şimdi benimle birlikte bir müziği dinlemeni isliyorum. Duvarın içine yerleştirilmiş bir müzik setine doğru ilerlerken Tiffany kendisine söyleneni yaptı. Bir yandan da bu davetin nedenini çözmeye çalışıyordu. Daha biraz önce biraz çalışacaklarını söylememiş miydi?

Acaba dinlemek zorunda kalacağı müzik Çaykovski miydi? Bale müziğinden hoşlanmadığı söylenemezdi, ama bildiği kadarıyla bu tür müzikler hep romantik bir hava taşırdı. Şimdi Harlem Barensky'nin yanıbaşında oturarak romantik bir müzik dinlemenin sinirleri üzerinde yapacağı etkiyi düşündüğünde yüreği daralıyordu.

Allahın belası bir herif olabilirdi, ama bu adamın insanlar üzerinde çok güçlü bir etkisi vardı. Genç kız onun etki alanına girdiğinde bütün vücudu eriyordu. Herhalde sahneye çıkıp dans ettiğinde de seyireileri üzerindeki etkisi buydu. Karizma! Hayvansı bir çekleilik! Erkeğin dişiyi çağırışı!... Tiffany elindeki dosyayı genç adamın aldığını hissedince bu düşünceleri kafasından silip attı. Barensky dosyayı yere bıraktıktan sonra müziğin ilk notalarıyla birlikte onu yambaşına, yumuşak minderlerin üzerine oturttu. Odaya batmakta olan güneşin son ışıkları yayılıyordu.

Bölüm Dört

İşi aldım! Tiffany merdivenlerden koşarak çıkıp doğru mulfağa daldı. Ginny ile Pat'in orada olacağını biliyordu. Yalak odasının kapısı önünde bir an duraklayarak dosyasını yalağın üzerine fırlattı. Sonra mutfağa girerek arkadaşlarının yüzündeki ifadeyi seyretti. Onların dikkatini çektiğinden emin olunca yeniden odasına daldı.

Üstümü değiştiriyorum, diye bağırdı onlara. Bir yandan da aceleyle üzerindeki deri takımı çıkartıyordu. Giysilerini alelacele gardırobuna astıktan sonra odasının kapısına gelmiş olan arkadaşlarına döndü.

İşe kabul edildin öyle mi? Ne şanslısın! Genellikle insanı aylarea bekletirler, diye hayretini belirtti Pat. Ne zaman başlıyorsun?

Başladım bile. Yatağının üzerindeki çizim tahtasına bir göz atlı. Yarın doğru dürüst atölye çalışmasına geçeceğim. Tam ayrılırlarken Harlem Barensky'nin boğuk sesiyle ona söylediklerini anımsadı. Seni yarın isliyorum... O iki anlamlı cümlelerinden biri Tiffany'nin kızarmasına neden olmuştu yine. Genç kız üzerine bir eşofman allı giyerek ekledi. Ama Frank Shore için çalışmıyorum.

Ne? Ginny onun yüzünü inceledi. Senin görüşmenin onunla olduğunu sanıyordum.

Tiffany başını salladı. Üzerine bir de svctşört giydi. Yüzünde mutlulukla karışık heyecanlı bir ifade vardı. Ginny'nin tepkisinin ne olacağını biliyordu. Onu bu tepkiye hazırlamak için kollarını iki yana açtı. Senin kahramanın için çalışıyorum Ginny... bay kazak binlei! Korkunç Ivan!

Kim? Şeyi demek istemiyorsun değil mi? Yani Barensky mi? Hayır, inanamıyorum!

Ben de inanamadım. Hâlâ kendime bunun korkunç bir düş olduğunu tekrarlayıp duruyorum.

Ginny, Tiffany'nin son sözlerini duymamazlıklan geldi ve onu sıkı sıkıya kucakladı. Sonra onu odanın içinde döndürmeye başladı. Bir gün seninle

birlikte işe gelmeme izin vermelisin! Lütfen Tiff. Bunu bana yapmalısın. Yakından da o kadar yakışıklı mı? Neye benziyor? Hadi bana anlat! Gerçekte ne kadar uzun boylu? Oh Tiff, bana anlatmalısın. Ne şanslısın sen!

Tiffany, Ginny'nin kollarından kurtulup kendini yatağının üzerine fırlattı. Böyle davranacağını biliyordum. Artık gülümsemiyordu. Başını kaldırdığında Ginny odanın içinde sürdürdüğü dansı bıraktı ve ona yakından baktı.

Her şey yolunda değil mi? Neyin var senin?

Tiffany hafifçe doğrulup olurdu ve sorunlarını teker teker sıralamaya başladı. Benim sakar, işe yaramaz biri olduğumu ve bana hareanacak zamanın ziyan olacağını düşünüyor. Tasarımlarımın dansçıları için tehlikeli çözümler içerdiği fikrinde. Bütün bunlara ek olarak onun dayanılmaz sandığı Rus cazibesinin etkisi altında kaldığım düşüncesinde. Bu son noktayı eve dönerken metroda fark ettim. Tiffany müzik biter biuncz Barensky'nin onu nasıl alelacele yoleu ettiğini anımsamıştı. Ginny ve Pat'in karşı koymalarına rağmen sözlerine devam etti. Bir de üstüne üstlük, beni işe yalnızca arkadaşı Frank Shore'u kırmamak için aldığını söylüyor. Frank olma-saymış beni işe almayı asla düşünmezmiş bile. Dediğine göre, Frank'ın yargılarına saygı duyuyormuş.

Eğer başkalarının fikirlerine saygı gösterip taviz veriyorsa, o zaman o kadar da kötü bir adam değil demek ki. Peki senin işlerin hakkında ne düşünüyor? diye sordu Ginny.

Tiffany kızardı. Aslında işlerimin yeterli olabileceğini söyledi. Frank Shore'un beğenisine daha uygun benim yaklaşımım. Gerçeküstü bir havası var çizimleri-min. Şimdilik bu tarz çalışmamın uygun olacağını söyledi.

Peki ya Frank Shore?

Bu kez onunla karşılaşmadım. Talihim yokmuş. Kolejde karşılaştığımızda bana çok sevimli gibi görünmüştü. Ayrlea beni çeklei bulduğunu da öğrendim. Üstelik son zamanlarda rastladığı en ilginç yetenekmişim.

Aman Allahım! Bu çok iyi!

Sana bunu söyledi mi? diye sordu PaL Bu son sözlerden etkilenmiş görünüyordu.

Hayır. Ne yazık ki bu sözlerin çoğuna kulak misafiri oldum. Barensky ile ikisi benim duyduğumu bilmeden benim hakkımda konuşuyorlardı. O beni Barensky'ye karşı savunurken kullandı bu sözleri. Barensky bana ta-mamiyle karşıydı. Aslında onları dinlememelıydim. Oradan bir an önce ayrılmalıydım. Sonra... Tiffany yatağının üzerinde yuvarlandı. Çok kötüydü. Bir an için ne yapacağımı şaşırdım. G6rf ıüşc göre iş için hiç şansım yoklu. Ama dışarı kaçamadan Barensky bulunduğum odaya geldi. Belki de kaçma şansım olsaydı bile yine kalırdım, çünkü... ben bu işi gerçekten isliyorum. Tiyatro bir mikrop gibi insanın kanına karışıyor. Olağanüstü bir dünya orası. Barensky onunla birlikte çalışacak baz.ı yetenekli insanlar arıyor...

Bir dakika, şunu biraz açıkla. Çok karışık konuşuyorsun.

Bu onun bana söylediği bir başka şey. Bana senin kafan karışık dedi. Tiffany bir an durakladı. Karmakarışık konuştuğunun farkındaydı. Arkadaşlarına kuşkuyla baktı. Şimdi ne yapacağım ben? Benim böyle beceriksiz, sakar biri olduğumu düşünen biriyle nasıl çalışırım?

Hadi hadi, böyle bir durumda oluşuna hiç şaşmıyorum ben. O adam sahnede dinamit gibi. Yakından nasıl
Allahaşkına...

Bu adamla tanışmaya can atıyorum. Gerçek olamayacak kadar mükemmel biri o, dedi Pat. Sonra kapıya doğru ilerledi. Siz ikiniz bu adam hakkında saçma sapan konuşmaya devam ederken ben gidip içki hazırlayayım. Sonra sana olumlu düşünme konusunda bir kitap vereceğim Tiffany. Pat dışarı çıkarken ekledi. Sanırım bu evde aylardır duyduğumuz en iyi haber bu.

Ginny kaşlarını çatlı. Pal hâlâ o iç mimari işini alıp alamadığını merak ediyor. Uzun bir süredir bekliyor biliyorsun. Neredeyse aklını kaçıracak. Ama dinle bak Tiffany. neden sızlanıyorsun ki? Kimsenin başına konmayan bir talih kuşu kondu başına, önemli olan da bu.

Ama onun sözlerini iletiyorum size, 'Bu dünya üzerinde hiçbir şey Miss Mulgrovc kalleı değildir, her şey geçleidir. Tiffany alnını kırıştırdı. Bu ne demek biliyor musun? Eğer patronu hoşnut edemezsem, kapının önüne konacağım. Ama o zamana kadar ya daha güvenli bir işi kaçırmış olursam?

Riskli tabii, ama hayal bu. Onun seni durup dururken atması için bir neden yok, değil mi? Eğer Frank Shore seni seçmişse, bir bildiği var demektir.

Frank Shore ile Harlem Barensky çok farklı iki insan. Bütünüyle farklı. Tiffany bu son sözleri iylee vurgulamıştı. Dizlerini kamına çekti. Gerçekten Ginny, başarabileecğimden emin değilim.

Yani onunla mı demek istiyorsun? diye sordu Ginny.

Tiffany başını salladı. Hayalımın en kötü öğleden sonrasıydı. Nerede olduğumu bilmiyordum.

O halde filmde olduğu kadar baş döndürücü biri öyle mi? Ginny, Tiffany'nin yatağının yanındaki halıya kıvrıldı.

Baş döndürücü mü? Ondan çok öle! Tiffany titrek bir gülüşle ona yanıt verdi. Baştan aşağı erkek o. Büyü gibi biri. Hele o sesi. Bülün bedenimi bir ürperti kaplıyor onu duyunca. Ama birlikte çalışılacak biri olarak... yan yana yani... Ginny çok fazla. Bana göre çok fazla!

Yapabileceğini biliyorsun.'

Tiffany başını salladı. Bir mayın tarlasında yürümek gibi bir şey bu. Yanlış bir adım attığımda beni havaya uçurabilir.

Ertesi gün Tiffany koleji aradı ve resmi bir tavırla okulun son haftası için izin istedi. Müdürü onun böyle bir iş kapmasından dolayı duyduğu hoşnutluğu mesafeli bir gülümseme ile karşıladı. Herhalde o hafta bitmeden kişiliği yıpranmış bir biçimde okula geri dönecekti. Ama müdüre bunu

söyleyerek onun şu an hissettiği sevinci bozamazdı. Bu son üç yıl benim için yaptıklarınız ve tüm yardımlarınız için teşekkür ederim Reg. Okulun son günü gelip hepinizle vedalaşmaya çalışacağım.

Tiyatroya saat tam dokuzda vardığında, bu dakikliğini fark ederler umudundaydı. İlk gün ne giyeceği evde epey sorun olmuştu. Düştüğü zaman altından külodu gözüken o bol eteklerden giymek istemiyordu artık. Dün giydiği siyah deriyi de giyemezdi. Günlük bir giysi için fazla pahalı ve gösterişliydi. Sonunda rahat bir pantolon ile gözlerinin menekşe rengine uygun bir kazakta karar kıldı. Çok dikkat çekmek istemiyordu, ama hırpalanacağından emin olduğu egosuna zarar verecek kadar da silik kalmak islemiyordu.

Sahne kapısındaki görevli onu dostça bir gülümseme ile karşıladı. Yukarda sahnede Miss Mulgrovc. Hemen içeri gidin.

Ona teşekkür ederek artık tanıdık gelen koridorda ilerledi ve sahneye açılan kapıyı itti. Yan kulislerin arasında ilerlerken burasının hâlâ eski eşya deposuna benzediğini düşündü. Dün akşamüstü genç adamın ona dinlettiği melodi sahne boşluğunu dolduruyordu. Üzerinde ilk çalışacağı projeydi bu. Şu anda melodi Amerikalı bir sanatçı tarafından tek bir gitarla yorumlanıyordu. Genç kız. duygularının yeniden ayaklandığını hissetti.

Bu ezgiyi ilk duyduğunda Çaykovski'ye hiç benzemiyor,' diye düşünmüştü. Daha sonra Barensky nin bu yeni ekibiyle yapmak istediklerinin gerçekten de öbür bale topluluklarından çok farklı olduğunu anlamıştı. Genç insanların zevklerine seslenen, çok yeni, çok değişik vc geleceğin seyireilerini yaratabilecek deneysel projelerdi bunlar.

Birden kendini tek bir spottan yayılan ışığın altında buldu. Bir an hiçbir şey göremedi. İşığın altından çıktıktan sonra ellerini siper ederek ileriye doğru baktı ve sahnenin ortasında tek bir iskemleye oturmuş, siyahlar giyinmiş adamı gördü. Arkasından gelen ışık nedeniyle yüzü gölgeler içindeydi. Ama gövdesinin biçimi vc omuzlarının duruşu onun Harlem Barensky'dcn başkası olmadığını gösteriyordu. Orada, sahne üzerinde yapayalnız oturuyordu.

Talihsiz bir başlangıç,' dedi kendi kendine. Sonra lastik tabanlı spor pabuçlarıyla ona doğru sessizce yürümeye başladı. Genç adamın yanına gelene kadar da onun kendisini fark etmediğini anlamadı. Barensky'nin kendisini henüz görmediğini fark edince bir an durakladı Tiffany. Genç adamın sessizliğinde onu durduran bir şey vardı. Harlem düşünceleri içinde kaybolmuş gibiydi. Yüzüne düşen gölgeler yüzünün hatlarını heykelsi bir dinginliğe bürümüş, dudakları ruhunun derinliklerinden yükselen bir acıyı yansıtıreasına kıvrılmışlı. O ani heyecan vc duygu fırtınalarında ışıyan gözleri şimdi derin bir gölgeye gömülmüştü. Tiffany onun gözlerindeki ifadenin hüzünlü olduğunu tahmin edebiliyordu. Tiyatroyu saran teyple çalan blucs gibi.

Bir gün önce teypteki müzik biler bitmez Harlem onu dairesinden alelacele yollamıştı. O yüzden şimdi ona nasıl yaklaşacağını bilemiyordu genç kız. Müziğin bitmesini bekledikten sonra öne doğru bir adım attı.

Ne kadar duyarlısın Miss Mulgrovc. Müziğin nasıl dinleneceğini bilmene sevindim. Bir iskemle çek de başlayalım. Kara gözleri gölgelerin içinde, vahşi ışıklarla parlıyordu. Bu gözler kendi gözleri ile karşılaştığında Tiffany onların etkisiyle sarsıldığını hissetti. Derin bir nefes aldı ve dikkatle sahnenin kenarına yürüdü. Dik arkalıklı ahşap bir iskemle alarak onu sahnenin ortasına getirdi ve Harlem'in iskemlesinden bir iki metre açığa koydu.

Biraz daha yakın lütfen. Bu sahnede size sesimi duyurmak için bağırmak zorunda kalmayayım. Genç kıza bir panter gibi gülümsedi. Tiffany ani bir hareketle başını çevirerek sandalyesini birkaç santim daha yaklaştırdı onunkine. Çantasından çizim tahtasını çıkarırken, Günaydın, Mr. Barensky, diye söze başladı. Bu tavrı ile Harlem’in onu günlük selamlama ile karşılamasını tereih edeceğini vurguluyordu. En iyisi kendi davranış biçimlerini koruyarak başlamaktı işe. Onu mümkün olduğu kadar kendisine yaklaştırmamak da ikinci hedef olmalıydı.

Harlem’in işi üzerine yoğunlaşıp dış dünyayı tamamen unutması, onların saatleree başka bir şey düşünmeden çalışmalarına neden oldu. Bu süre içinde hiç ara vermediler. Tiffany sayfalarea not tuttu. Bu notların arasına ışıklandırma ile ilgili eskizler yaptı. Harlem projesini anlatırken öylesine heyecanlıydı ki, Tiffany daha şimdiden sonucu gözlerinde canlandırabiliyordu. Müthiş bir gösteri olacaku bu. Harlem'in fikirleri Tiffany’yi de harekete geçirmişti. Genç kız kendisinden nasıl çıktığını anlamadığı ilginç öneriler geliştirmeye başladı. Sonunda Harlem biraz ara vermelerini önerdiğinde Tiffany uzun süre bir sürat motoru ile yoleuluk yapmış gibi sersemlemiş olduğunu fark etli.

Ekibin öbür elemanları ile birlikte öğle yemeği yiyeceğiz. Sen de böylece onları tanımış olursun. Daha sonra Frank sana atölyesinde bir köşe verecek. Orada çalışmalarını sürdürürsün. Yarın sabah tekrar görüşeceğiz. O zamana kadar bana göstereceğin çok şeyin olacağını umarım.

Tamam. Tiffany eskiz defterini kapattı. Teşekkür ederim Mr. Barensky, bana çok yardımeı oldunuz.

Çantasını alarak gitmeye hazırlandı, ama Harlem onun elini tutup gitmesine engel olacaktı. Ona çok yumuşak, ama kararlı bir biçimde dokunmuştu. Tiffany bu küçük temasla tüm vücudunun eridiğini hissetti. Şimdiye kadar korumaya çalıştığı mesafeli tavrı bir anda yıkıp geçmişti Harlem. Genç kız tüm gücünü toplayıp onun bu dokunuşunun kendisini hiç etkilemediğini göstermeye çalışarak kaşlarını kaldırdı.

Yumuşak bir sesle, Bir şey daha var, dedi Harlem. Daha önce ona Frank dediğini fark etlim.

özür dilerim, dedi Tiffany. Ona karşı saygısızlık etmek istemedim. Eğer öyle tereih ediyorsanız, ona Mr. Shore derim.

Harlem, Tiffany’nin daha önce de duyduğu o boğuk kahkahalarından birini patlattı. Parmakları genç kızın bileğini sıkı sıkıya kavramışu. Benim önermek istediğim şu Tiffany: Neden biraz daha rahat davranmıyorsun? İlk adlarımızı kullanabiliriz. Bana Harlem de, tamam mı?

Ben... evet, tabii Mr... Harlem.

Bunu istemekle seni zorluyor muyum? İstemezsen, ısrar edecek değilim.

Hatırlamaya çalışacağım Harlem.

Tamam. Bakışları şaşırtleı bir biçimde yumuşaku. Benim bir canavar olduğum, yanımda çalışanlara köle muamelesi yaptığım söylenir sık sık. Eğer üzerine fazla gidersem, bana bağır. Biz bir ekip olarak çalışıyoruz. Bu, zaman zaman atışlara karşılık verebilirsin demektir.

Ben... ben bunu hatırlayacağım, dedi Tiffany, dudaklarını ısırarak. Sesine, genç adamın sözlerinin da-vctkârlığına karşı özel bir yumuşaklık katmamıştı. Bunun nedeni hâlâ bileğini sıkı sıkıya tutan parmakların temasıydı. Zamanla onun kendiliğinden gibi görünen dokunuşlarına alışacaktı. Onu şimdi heyecanlandıran vc sarsan şey, bu duygunun yeniliğiydi. Vücudunun şu anki ürpermesi geçleiydi, biliyordu.

Ama Harlem bir gün önce onu uyarmıştı. Daha kötüsü de olacaktı. Tiffany tam arkasını dönmüştü ki, Harlem seslendi. Bana bir iyilik daha yapar mısın? Bir dakika için omzuna yaslanabilir miyim?

Tiffany şaşkınlıkla dönüp ona baktı. Bu önerinin doğurabileceği sonuçlar onu ürkütüyordu. Bir an durakladı.

İstediğim yalnızca bu. Harlem uzandı vc onun kolunu tuttu. Özür dilerim. Ayağa kalkmaya çalıştı. Bir an için tüm ağırlığını genç kızın üzerine verdi. Bunu yaparken bakışlarını ondan kaçırmıştı. Dudakları sert bir ifadeyle gerilmişti. Sakatlığından ne kadar nefret etliği yüzünden belli oluyordu.

Sorun yok, dedi Tiffany hemen. Göründüğümden daha güçlüyiimdür ben. İstediğiniz kadar dayanabilirsiniz bana. Yüzleri aynı seviyedeydi. Harlem ona doğru döndü. Gözlerinde kalkarken gösterdiği çabanın izleri vardı. Tiffany genç adamın ağzının iki yanındaki kıvrımlarda duyduğu acının belirtilerini gördü.

Bana giderek daha iyi olacağımı söylüyorlar. Hareket kabiliyetimi artırabilirmişim. Ama bcnıın beklemeye tahammülüm yok. Onların ne söylediklerini bilmediklerini iddia etmiyorum. Ama ben şimdiye kadar onların bildiklerinden çok daha fazlasını yaşayarak öğrendim.

Bundan eminim, diye onayladı onu Tiffany. Har-lem'in ağırlığını artık gerekmediği halde bir süre daha taşıdı.

Genç adam onun kendisini hâlâ tuttuğunu hissetti ve hüzünlü bir gülümsemeyle baktı ona.

Bir an için bana içki konusunda olduğu gibi yeniden öğütler vereceğini düşündüm. Yavaşça kızın elini okşadı ve elini onun belinden çekli.

Tiffany, Harlem'in temasının onda yarattığı karışıklık nedeniyle kolunun altına sıkıştırdığı eskiz defterini unutmuştu. Adım atarken kolunu biraz açtı ve defter yere düştü. İçindeki not kâğıtları ve çizim kalemleri sahnenin orta yerine saçıldı.

Tanrım, diye mırıldandı Tiffany, Harlem'c kaçamak bir bakış fırlatarak. O ise bastonuna yaslanarak ona sırıüyordu.

Unutkan ve savruk... diye mırıldandı genç kızla dalga geçerek. Seni gerçekten gözümün önünden ayırmamam gerektiğine inandım şimdi, öyle değil mi?

Bir daha olmayacak, ben... Telaşla her şeyi çantasına tıkmaya başladı Tiffany. Ayağa kalktığında Har-Lem'in dellei gözleri karşısında bakışlarını yere indirdi.

Yumuşak bir sesle gülmeye başladı Harlem. Benden bile daha sarsak biriyle çalışmak bana cesaret verecek doğrusu. Ayrlea senin ortalığı mahvettikten sonraki halini scyreunck başlı başına bir zevk.

Kolunu Tiffany'ye uzattı. Hadi gel, bu kez seni affediyorum.

Tiffany onu beklemediği kadar yumuşak bulunca biraz rahatlayıp kolunu onun kolundan geçirdi. Sizin geçirdiğiniz şu kaza yaklaşık bir yıl kadar önceydi, değil mi? diye sordu Tiffany. Sahnenin gerisine doğru ilerlerken adımının hızını onunkine uydurmaya çalışıyordu.

Harlem başını salladı.

O halde henüz erken.

Doktorlar bir yıl, en azından bir yıl tamamen dinlenmem gerektiğini söylediler. Hepsi de aptal! Düşünebiliyor musun? Kaşlarını inanmazlıkla kaldırdı. Onlara bu önerileri hakkında ne düşündüğümü söyledim. Tiffany genç adamın bu düşüncesini nasıl bir dille söyIediğini tahmin edebiliyordu. Bir kahkaha attı.

Koridora çıkan kapının yanına geldiklerinde Harlem kapıya, geçişi engelleyecek şekilde yaslanıp bir an durakladı. Tüm ağırlığını kapıya vermişti. Söyle bana, böyle olmak benim etkinliğimi azaltıyor mu sence? Ses tonu kendisiyle dalga geçer gibiydi. Ama Tiffany onun gözlerinin içine baktığında, bu sorunun hafifliği altında yatan çok derin bir acının izlerini fark etti.

Daha önce ne kadar etkin olduğunuzu bilmiyorum, diye yanıtladı onun sorusunu genç kız. Sözcükleri özenle seçmeye çalışıyordu. Böyleec sorunun çok anlamlılığını da görmezlikten gelmiş olacaktı. Ama size bir yararı olacaksa hatırlatayım; Lord Byron'un çok sorunu yoklu.

Byron mu? Harlem yüksek sesle güldü. Bu iyi bir örnek. Bunu hatırlamam iyi olacak.

Tabii tiyatroda küçük bir ayı beslememeniz koşuluyla!

O bunu mu yaptı?
öyle diyorlar. Üniversitede kedi ve köpek beslemek yasaktı. O yüzden o da kuralları allatmak için bu yolu seçti.
Harlem hâlâ gülüyordu, ama birden yüzüne o eski acı ifade yerleşti. Homurdanarak, Buradaki dans eden ayı benim, öyle değil mi? Bir Rus ayısı! Bunu mu söylemek istedin?
Tiffany kızardı ve onun gözlerinin içine baktı. Mr. Barensky... diye söze başladı, ama sonra telaşla düzeltti. Yani Harlem, ben hiçbir zaman... Durakladı. Onun kendisi hakkında böyle bir şüphe duyması öfkelenmesine neden olmuştu. Böyle bir şeyi ima edebileceğine nasıl inanırdı? Daha yumuşak bir sesle devam etli sözlerine. Böyle bir şey söylemek istediğime inanamazsınız. Ama yine de benim hatam galiba. Sizin içinde bulunduğunuz durumu çok güç bulduğunuzu unutuyorum. Sanırım yanlış bir izlenim verdim size, özür dilerim. Sonra yumuşak bir sesle sordu. Çok mu düşüncesizlik ettim?
Tam tersine, inanılmaz bir biçimde duyarlısın sen. Çok düşüncelisin. Genç adam kapıyı açıp çıkmaya hazırlandı. Ne hissettiğini öğrenmek istedim yalnızca. Sanırım bana yeterince şey söylemiş oldun. Ben işe yaramaz bir sakatım artık. Vc sanırım bunu kabul etmeyi hâlâ öğrenemedim. Genç kızın yüreği acıyla burkul-muştu. Harlem'in koluna girerken neler hissettiğini belli etmemek için elinden geleni yapıyordu.
Genç adam ona sevgiyle gülümsedi. Ağzı Tif-fany'nin alnı seviyesindeydi. Bir an için genç adamın yüzündeki ifadeden onun kendisini öpmeyi düşündüğünü sandı Tiffany. Ama bir kez daha onu durduran bir şey oldu. Bu kez gelen Frank Shore'du.
Tiffany, sevgilim, seni tekrar gördüğüme çok sevindim. Galiba Harlem sana köle muamelesi yapmaya başlamış, öyle mi?
Bu çok karmaşık bir soru Mr. Shore... diye söze başladı Tiffany. Harlem'in kolu genç kızın beline dolanmıştı. Vücudunun ağırlığı Tiffany'yi altüst ediyordu. Ama Frank Shore bunu fark etmemiş görünüyordu. Eğer fark ettiyse bile bunu Harlem'in fiziksel desteğe ihtiyacı olduğu şeklinde yorumlamış olmalıydı. Elini Harlem'e uzatarak, Hadi Harlem, gidelim, dedi. Arabayı dışarı gelirdim. Lana vc öbürleri çıktılar bile. Hadi Tiffany. Yemek zamanı.
İki adam önden yürürlerken Tiffany onları arkadan izliyordu. Birden düşünmesi gereken ne çok şey olduğunu fark elti. Her şeyden önce Harlem ile birlikte geçirdikleri sabah, ona yeni bir umut ışığı vermişti. Sanki Harlem Barensky'yle birlikte büyük bir uyum içinde çalışabilecek gibiydiler. Ayrlea şimdi onun hakkında biraz daha fazla şey biliyordu ve böyleec onunla ilgili ilk izlenimleri biraz değişmeye başlamışa. Yanında çalışanlara gerçekten eziyet ediyor olabilirdi. Ama aynı zamanda tuhaf bir espri anlayışı ve duyarlılığı vardı ki, bu yanıyla kendisiyle ilgili tüm söylentilere karşı değişik

bir kişilik tablosu çiziyordu. Tiffany'nin yapması gereken tek şey, genç adam kendisine dokunduğunda bu kadar çok etki-Lenmemeye gayret etmekti. Bunu başarabilirse, Ginny'ye bahsettiği o mayın tarlası benzetmesi o kadar da gerçek görünmeyecekıi gözüne. Bu meseleyi halledebileceğine dair bir güven gelmişti şimdi içine. Bunun verdiği mutlulukla caddeye, gün ışığına çıktı ve onu bekleyen arabaya doğru ilerledi.

Ekibin her zaman gittiği ve böylece kendilerine ait bir yer haline getirdiği restauranı, Doğu Yakası'nın arka sokaklarındaki bir Rus lokantasıydı. Tiffany, Frank ın gümüş renkli Jaguar arabasının salaş görünüşlü bir lokantanın önünde durmasına şaşırmıştı. Frank arabayı yakında bir yere park etmeye gidince o da binanın dışında asılı duran mönüyü inceledi. Yazıların yarısı Rus alfabesi ile yazılmış, yanlarına İngilizce çevirileri eklenmişti.

Dışarda Frank ı beklerlerken, Umarım biftek seversin? dedi Harlem. Burada bizi tanıyorlar. Ve saat kaçla gelirsek gelelim, aç bir dansçı ordusunu doyurmaya hazırl ıklıdırlar.

Ben dansçıların fazla yemediklerini sanırdım, dedi Tiffany.

Şaka mı yapıyorsun, domuz gibi yerler. Yoksa o enerjiyi nereden bulacaklar? Harlem sırıttı. Onlar hayvansı bir enerjiye sahiptirler. Bunu da bol bol yiyerek sağlarlar. Sahnede öyle tüy gibi hafif görünmelerine kanma sakın. Ama onların dış görünüşlerine aldanan ilk insan da sen değilsin tabii.

Tiffany onun geniş omuzlarını, kumaş ceketinin altındaki güçlü kaslarını sessizce süzdü ve gülümsemeden edemedi.

Az sonra Frank gelip Harlem'c kapıya kadar yardımcı oldu. İkisi dc kapıya kadar gelen ve onları kollarını açarak karşılayan şef garsonu hararetle selamladılar. Şef hemen Tiffany'ye dönüp sleak bir tavırla elini sıktı.

Frank ona Tiffany’nin kim olduğunu söylemişti bile. Arkadaki mutfaktan çok hoş kokular geliyordu. Küçük salonun ortasındaki iki masada sıkış sıkış olurmuş bir grup gürültülü bir biçimde yemek yiyordu. Tiffany ekibin diğer elemanlarının onlardan önce geldiğini anladı.

Önce biraz çekingenlik duyan Tiffany. herkes ona karşı sanki yıllardan beri birlikte çalışıyorlarmış gibi davranınca biraz, rahatlamıştı. Harlem gruptaki kadın ve erkeklerin tümünün hayranlığını ve sevgisini kazanmıştı anlaşılan. Tiffany bu arada grubun baş dansçısı Svctla-na’nın Harlem’e davetkar bakışlar gönderdiğini ve tüm dikkatini onun üzerinde topladığını fark etti. Ismarladıkları yemekler gelince, Harlem'in ne demek istediğini daha iyi anlayacaktı genç kız. Çeşit çeşit yemeklerle donatılan masa, gerçekten dc bir orduyu doyurabilecek zenginlikteydi.

Bu kadar Rus salatası yeter,’’ dedi Tiffany. yanında oturan Margucrıia'ya dönerek. Tabağına konanları görünce yakında aynalara sığamayacağından korkmaya başlamıştı.

Harlem onun yüz ifadesini hoşnutlukla seyrediyordu. Alayeı bir gülümseme ile, Her zaman 'hayır' diyebilirsin, dedi. Ama belki bu senin ilkelerine aykırıdır, ne dersin?

Bu çok anlamlı sorunun farkına varan Tiffany, Harlem'in ne demek istediğini tam olarak kestiremediği için şakayla yanıtladı onu. Yakında öğreneceğiniz gibi 'hayır' dediğim zamanlar da olur. Sonra genç adamın gülümsemesini gör.ılemezlikten gelerek, 'Bu onun aklını başına getirir. Benimle oynayamayacağını öğrenecek,' diye düşündü.

Yemek yerlerken masanın çevresindekileri gözden geçiren genç kız, Harlem'in bu insanlarla özel ilişkilerinin nasıl olduğunu merak etmeye başlamıştı, ömeğin Lana çok güzeldi. Sıska denilebilecek kadar inceydi ve bütün hatları son derece keskindi. Kedi gibi vahşi bakışlı gözleri vardı. Ve davranışlarında öylesine doğal bir zcrafcı vardı ki, Tiffany onun yanında kendini hantal vc şişko buluyordu. Ekibin mali işlerine bakan Margucrita da çok zeki bir kadındı. Davranışlarında kültürlü olmanın getirdiği bir incelik vardı. Tiffany her iki kadının da Harlem için mükemmel bir eş olacağını düşündü. Erkeklerden biri olan Maurlec, büyük olasılıkla ekibin yıldızıydı. Kaslı yapısı vc ağır hareketleri, Harlem'in dansçılar hakkında söylediklerini anımsattı Tiffany'ye. Bir dansçıdan çok hayatını bileğinin gücüyle kazanan iri yarı bir işçiye benziyordu. Masanın öbür ucundakileri son çıkuğı turnenin hikâyeleriyle eğlendiriyordu.

Frank başını genç kıza eğerek, İnsanı sersemletiyorlar, değil mi? diye sordu. Böyle bir grupla ilk çalışmamı anımsamak için yaklaşık on beş yıl geri gitmem gerekiyor. Ama bu işi seviyorum. O bitmez tükenmez provalar sanki hiçbir gelişme yokmuş gibi görünür. Sonra o ilk gecenin paniği. Herkesin sinirleri patlama noktasındadır. Vc sonunda işi başardığınızda hissettiğiniz sarhoşluk, yeni tanıdığınız dostlar, yaşamlarını değiştirdiğiniz insanlar... Kalmayı isteyecek misin sen de?

Tiffany beklenmedik bir heyecanla başını sallayarak onayladı. Eğer beni isterseniz, kalmayı isteyeceğimden eminim.

Genç adamın kara gözleri Tiffany'yi hayranlıkla süzüyordu şimdi. Dudaklarındaki gerginlik onu daha da çeklei gösteriyordu. Harlem'in etkileylei bakışları karşısında etkilenen Tiffany, genç adamın kafasından ne gibi düşünceler geçliğini tahmin edemiyordu. Ama bu her ne ise Harlem'i etkilemişti. Bu adam hiç de kolay biri değildi. Hiç beklenmedik anlarda kendini gösteren çok kara bir yan vardı onda. Vc bu da Tiffany'nin onu ilk görüşünde gözünde canlandırdığı siyah panter kadar tehlikeli kılıyordu.

Ama rahatsız edlei bu gerginlik çabucak geçti vc Tiffany burada olmaktan hoşlandığını hissetmeye başladı. Arada sırada Harlem'in eli masada kazara kendi eline dokunduğunda bile rahatsız olmuyordu artık. Genç adam yine votka içiyordu.

Restauranttan çıktıklarında saat neredeyse üçe geliyordu. Yemekler her zaman böyle uzun mu sürer? diye sordu Tiffany, Frank'la arabaya doğru yürürlerken.

Daha uzun süren yemeklerde dc bulundum, dedi genç adam gülümseyerek. Ama bunun her gün böyle olacağını sanma. Harlem onların ne zaman gevşemeye ihtiyacı olduğunu, ne zaman sıkı bir tempoya girmeleri gerektiğini bilir. Harlem için her şeyin bir nedeni vardır. Her zaman kontrolü elinde tular.

Ben dc öyle tahmin etmiştim. Tiffany arabaya bindi. Evet, öyle tahmin etmiştim.

Bölüm Beş

Harlem'in dediği gibi Frank Tiffany'ye atölyesinde bir yer ayırmış ve genç kız tüm eskiz çalışmalarını burada yapmaya başlamıştı. Ama proje tamamen kendisine aitti tabii. Tiffany, Harlem'in yeni topluluğunun ilk gösterisi için tasarım yaparken. Frank Ulusal Bale için kendi yaptığı tasarımlar ve bazı özel siparişler ile uğraşıyordu.

Bu Tiffany için ideal bir durumdu. Çünkü böylesine tempolu çalışan bir atölyede ona yardımeı olabilecek çok sayıda insan vardı. Frank ona zaman ayırma konusunda son derece cömertti. Genç kıza her konuda yardımeı olmaya çalışıyordu. Öte yandan asistanları da aynı şekilde rahat ettirmeye çalışıyorlardı TilTany'yi. Atölyeye sürekli birileri gelip gidiyordu. Tiffany için son derece hareketli bir ortamdı bu. Ama ikinci gün önerilerini gösterdikten sonra, genç adam atölyeye bir daha adımını atmadı. Görünüşe göre Tiffany'nin önerilerini kendi başına geliştirmesini istiyor ve ona bu konuda güveniyordu.

Tiffany onun yan tarafta meşgul olduğunu biliyordu. Frank'ın atölyesi tiyatro binasına bitişikli. Harlem'in bu yapıyı bazı müteahhitlerin elinden kurtardığını öğrenmişti genç kız.

Birkaç ay önce burayı bir gece kulübü yapmayı tasarlıyorlardı. Harlem binayı onlardan salın almıştı. Bir sabah Frank ın asistanları ile atölyede kahve molası verdiklerinde sohbet ederlerken öğrenmişti bunu Tiffany. Ona dünyanın parasına mal olmuştur! diye görüşünü belirtmişti.

Frank'ın sağ kolu olan Jason, Eğer isterse dünyayı salın alabilir o, diye gülümseyerek yanıtlamıştı onu. Eğer Harlem eğlenceyi seven, hayatını gününü gün ederek geçirmeyi isteyen biri olsaydı, Fransa'nın güneyinde ömrünün sonuna kadar refah içinde yaşayabilirdi.

Peki neden yapmıyor bunu? diye sordu Tiffany. Çünkü o bir dâhi. Yoksa hâlâ fark cımedin mi bunu? Dâhiler hiçbir zaman emekliye ayrılmazlar.

İkinci asistan Gavin ekledi. Onlar hiçbir zaman solup gitmezler. En azından ben Harlem'in öyle olmayacağını biliyorum.

Tiffany bu konu onu pek dc ilgilendirmiyormuş gibi, Ben dâhilerin kendilerini mahvettiklerini sanıyordum, dedi.

Harlem bunu denedi vc neredeyse başaracaktı.
Kazadan mı söz ediyorsun?
Jason omuz silkti. Kaza son aşamaydı. Ayağa kalkü. Tiffany onun artık bir şey söylemek istemediğini fark etti. Belki dc bu onun Harlem'e olan saygısından ileri geliyordu. Ne dc olsa hâlâ bir yabancıydı Tiffany. Jason'ın bu konuda daha fazla konuşmak istememesi onu incitmemişti ama merakını yenemiyordu bir türlü. Harlem sakatlığı hakkında kendisiyle açıkça konuşmuş olsa bile, onun çok az şey söylediğini düşünüyordu Tiffany. Belki de söylenecek fazla bir şey yoklu. İnsanın başına her zaman bir kaza gelebilirdi. Sorun kazaya kurban giden kişinin kaza sonrasındaki durumuna uyum gösterip göslermemesiydi.
Böyleec aradan bir hafta geçti. O sabah Tiffany işe gitmeyip kolejdeki arkadaşları ile vedalaşmak için okuluna uğramıştı. Daha şimdiden öğrencilik çok uzak bir geçmiş gibi geliyordu ona. Projelerini tamamlama heyecanı vc sınav stresinden ne kadar da çabuk uzaklaşmıştı. Şimdi artık dış dünyanın içine girmişti. Artık başarısı başka kıstaslara göre ölçülecekti. Yaptığı çalışmaların her şeyden önce Harlem'in onayından geçmesi gerekiyordu. Daha sonra, ki bu çok daha önemliydi, yaratleılığının ürünleri seyirei karşısına çıkacak ve asıl sınavını orada verecekti. Seyireilerin vc eleştirmenlerin notları onun bu meslekteki geçerliliğini saptayacaktı. Gösterinin açılış gününe sadece on gün kalmıştı. Tiffany, Harlem’in kendisine bu kadar güvenmiş olmasına şaşıyordu. Daha çizimlerini görmemişti bile. Genç kızı çok büyük bir sorumluluk altında bırakıyordu. Bu konudaki kaygılarını açıkladığında Frank yalnızca gülmekle yelindi.
Bunu öğrenmenin tek yolu, bu işte sonuna kadar gitmektir sevgilim, dedi genç adam.
Bu yanıtla tatmin olmaktan başka şansı yoklu Tif-fany'nin.
Pat ona olumlu düşünme yolları konulu bir kitap vermişti. Tiffany istediği işi elde etliğinden beri kendisi için her şeyin olumlu gittiğine inanmaya başlamıştı. Yakında hepimiz çalışıyor olacağız. Bir öğrenci evinde yaşamaya devam etmek biraz tuhaf olacak. Sanırım hepimizin ayrı yollara gitmesi uzun sürmeyecek. Üç arkadaş eski anılarını tazeledikleri ve birbirlerine bağlılık sözü verdikleri nostaljik bir akşam geçirdiler.
Ginny, Harlem Barensky ile ilgili son haberleri öğrenmek istedi. Maalesef onunla ilgili son haberleri bilmiyorum Ginny, dedi Tiffany. Onu o ikinci günden beri görmedim. Kendisine o gün ne yapacağımı göstermiştim. Bu günlerde beni çağırmasını bekliyorum. Genç kız dudağını ısırdı. İnşallah yaptığımı beğenir. Eğer beğenmezse değiştirebilecek zamanım olamayacak çünkü.
Sana güveniyor olmalı, dedi Pal.
Tiffany kaşlarını çattı. Ya öyle, ya da beni bir denemeden geçiriyor. İlk konuştuğumuzda ne söylediğini anımsıyorum Her şey geçleidir.' İşimin

durumunu kastetmişti bununla. Şimdi eğer onu etkileyecek bir şey yapamazsam, beni hemen kovacaktır. Bu sözleri çok da umurunda değilmiş gibi söylüyordu ama günler geçtikçe sinirleri giderek geriliyordu. Harlem'dcn hâlâ bir ses yoktu çünkü.

Ertesi sabah atölyeye girer girrilez, Frank, dedi Tiffany. Ben tasarımı geliştirebileceğim kadar geliştirdim. Bu noktada takıldım artık. Fasit daireler çizmeye başladım. Şimdi Harlem'in onayına ihtiyacım var. Böy-leee marangozlarla işin realizasyonuna başlayabilirim. Zaman giderek daralıyor.

Frank başını çiziminden kaldırarak, Seninle ilişkiye geçmedi mi daha? diye sordu.

Tiffany olumsuz anlamda başını salladı.

Birkaç gün önce senin işinin ne durumda olduğunu soruyordu. Şimdiye kadar ondan bir şey duymamana şaşırdım. Senin yerinde olsaydım bir an önce ona giderdim.

Tiffany iki saniye sonra atölyeden dışarı çıkmıştı. Hemen caddeye çıkıp yandaki bloktaki tiyatroya girdi. Merdivenleri ikişer ikişer atlayarak çıktı. Herhalde Harlem onun hazır olduğunu belirtmesini beklemiyordu! Eğer öyleyse günlerini boşu boşuna hareamış demekti bu. Projesinin tamamlandığına inanmadan bir çok uykusuz gece geçirmişti. Boş durmamak için yaptığı projenin ayrıntıları üzerinde gereksiz oynamalar, eklemeler yapmıştı.

Tiffany içeri girerken, kapıdaki görevli ona seslendi ama genç kız onu dinleyemeyecek kadar telaşlıydı. Har-Lem'i nerede bulacağını biliyordu.

Kapıyı açıp ilerledi.

İçerde gösterinin ana teması çalıyordu. Bir an için o melodiyi ilk dinlediği günü hatırladı Tiffany. O gün öğleden sonra Harlem ile birlikte bu ezgiyi dinlediklerinde aralarında bir yakınlaşma olduğunu hissetmişti. Ama daha sonra bu yakınlık gelişmeden kalmıştı. Tiffany şimdi bu duygunun burukluğunu hissediyordu. Birden sert bir ses düşüncelerini böldü.

Allah kahretsin, o da kim? İçeri kimsenin girmemesi için kesin talimat verdiğimi sanıyordum.

Tiffany panolardan birinin arkasından çıktığında, kendisini ışıkların altında buldu. Gözleri spotlara alışınca sahnede üç dansçının siluetini fark elli. İnce uzun gövdeleri ve gelişmiş kaslarıyla Öbür insanlardan hemen ayrılıyorlardı zaten. Genç kız daha çevresine doğru dürüst bakamadan Harlem'in sesi yeniden gürledi. Biri müziği susturmuş vc Harlem hafifçe topallayarak ona doğru ilerlemeye başlamıştı. Bir eliyle dc onu görebilmek için gözüne siper yapmıştı.

Miss Mulgrovc, belirtmeliyim ki, diye sahte bir resmiyetle söze başladı, Öldüğünü sanmıştım vc senden umudumu bütünüyle kesmiştim. Tiffany bu sözlerden sonra genç adamın dudaklarını sıkı sıkıya kapattığını gördü. Sonra sahne üzerinde görünmeyen bazı başka dansçıları sahneye çağırdı Harlem.

Dostlarım, diye alayeı bir ifadeyle yükseltti sesini. Henüz yeni tasarımeımız Miss Mulgrovc ile tanışmamış olanlar, şimdi onunla tanışma zevkini tadabilirler. Evet prodüksiyon masrafımız giderek artıyor, ama bu hareamaların karşılığı olan dekorları henüz ortada göremediğinizden yakınabilirsiniz. Sahne ne kadarda boş diye düşünüyorsunuz hepiniz öyle değil mi? Neden olmasın? Dekorsuz da oynanabilir. Sizi temin edeyim ki benim ilk düşüncem bu değildi. Ama koşullar beni bu konuyu bir kez daha ele almaya zorladı. Bir an durakladı. Tiffany genç adamın ateş saçan bakışlarının kendi gözlerinin içine nüfuz elliğini hissediyordu.

Bakışlarını erkeğin gözlerinden kaçırmadan öne doğru bir adım attı ve konuşmaya hazırlandı. Sanki genç kız bir mazeret öne sürecekmiş gibi elini kaldırarak onu susturdu Harlem. Bu bizim için öyle özel bir durum ki, sanırım çalışmamıza biraz ara verebiliriz. Yalnızca yirmi dakika çocuklar. Bastonunu hızla yere vurdu.

Sahnenin arkasındaki gürültüler sona erdikten sonra ortalık sessizleşti. Sahne üzerindeki üç dansçı birer gölge gibi yok olmuşlardı.

Allah aşkına, sen ne yapmaya çalışıyorsun? Nasıl bir oyun bu? Durumu anlayamıyor musun? diye sordu Harlem yalnız kaldıklarında.

Tiffany korkuyla yutkunup ona doğru yaklaştı. Böy-leec bağırarak konuşmak zorunda kalmayacaktı.

Ben günler önce bilirdim. Sizin meşgul olduğunuzu düşündüm. Beni görmek istediğnizde bana haber vereceğinizi sanıyordum.

Buna inanamıyorum! Bana Frank'ın atölyesinde kurulup, benim seni çağırmamı beklediğini mi söylemek isliyorsun?

Başka ne yapmamı beklerdiniz?

Başka ne mi? diye gürledi Harlem. Ne demek oluyor bu? Burası çocuk yuvası mı? Burası bir işyeri sevgilim, bizim bir işimiz var. Ve bu gösteri belirtilen tarihe yetişmek zorunda. Biz bir ekibiz. Biz işimizi yaparken birbirimizi çekiştirmeyi?.. Herkes kendi sorumluluğunu yüklenir. Kıçımızın üzerine oturup, öğretmenimizin bir sonraki aşamada bize ne yapacağımızı söylemesini beklemeyiz. Harlem bu sözleri söylerken bir adım bile ilerlememişti. Ama Tiffany iyi biliyordu ki eğer bunu yapsaydı gelip yakasına yapışacak vc iylee bir silkcleyecekti. Öfkesi o denli büyüktü. Genç kız daha önce böylesine öfkeli birini görmemişti. Genç adam tek bir kasını bile hareket ettirmeden öfkesini kusuyordu ona. Gövdesinin her yanı duyduğu öfkeyle titriyor, ama bunu yalnızca sesi ile yansıtıyordu. Tiffany titremeye başladı. Harlem bu konuşmasıyla onu köşeye sıkıştırmıştı.

Gelmem gerektiğini öğrenir öğrenmez geldim buraya, diye mırıldandı genç kız zayıf bir sesle. Bana neden benim gelmemi beklediğinizi söylemediniz? Ama

Tiffany şimdi nc kadar yanıldığını anlıyordu. Kendini savunabilecek hiçbir mazereli yoklu. Bu kadar aptalea davranmayı nasıl başarabilmişti?

Anladığım kadarıyla okuldan çıkıp ilk işini burada yaptığın için, çok rahat edeceğin izlenimine kapılmışsın. Bu çok yanlış bir izlenim Miss Mulgrove. Seni kurtaracak hiçbir mazeretin yok. Ayrlea burası hiç de sandığın gibi sana kucağını açmış rahat bir yuva değil. Galiba Frank seni bu işe almamı önerdiğinde kafasının değil, yüreğinin sesini dinliyordu. Seni ilk gördüğümde öyle besiliydin ki, besili insanlara hiçbir zaman güvenmemek lazım zaten. Bu son sözleri çok zalimecydi. Benim çevremde her zaman ince ve aç insanlar olmalı. Kadınlar da öyle. Sen çok rahatına düşkünsün Tiffany. Senin sorunun bu. Dünyanın sana bir yaşam boreu yok. Sen onu kazanmak için dişini tırnağına takıp mücadele etmelisin. Bunun için de aç olman gerekir. Yeterince aç olman!

Bütün bunları bilemem, dedi Tiffany. Bir yandan da ellerini sinirli bir biçimde kalçalarında gezdiriyor ve bir an önce küçülüp yok olmak isliyordu Harlem’in karşısında. Bildiğim tek şey projeyi çok önce bitirdiğim. Ben düşünmüştüm ki...

Senin nc düşündüğün beni hiç ilgilendirmiyor küçük hanım! Böyle düşünmek için para ödenmiyor sana. Tiffany'nin dudaklarının titrediğini görünce biraz yavaşladı. Bu dansçıların dekora ihtiyacı var. Sahnede neler olabileceği hakkında bir fikir sahibi olmak istiyorlar. Eğer onlardan istersen, su üzerinde bile dans ederler. Durdu. Peki nerede o halde?

Proje mi?

Tabii ki proje. Nc demek istediğimi sandın? Noel babanın masal kulesini mi?

Stüdyoda.

O halde derhal buraya getir. Harlem bu sözleri tane tane söylemişti. Karşısındaki genç kızı geri zekâlı yerine koyuyordu.

Tiffany'nin onu ilk gördüğünde duyduğu korkular ve kuşkular şimdi yeniden ortaya çıkmıştı. Acaba son projeyi mi yoksa tüm çiz.imlerini mi görmeyi isliyordu? Acaba oraya gelip yerinde görseniz daha iyi... diye söze başladı.

Sen ciddi misin?

Pekâlâ, dedi Tiffany. Geri geri giderken de bir panoya çarptı. Pano düşecekmiş gibi şiddetle sallandı.

Tanrım, artık bu kadarına tahammül edemeyeceğim! diye haykırdı Harlem vc şaşırtleı bir hızla kulise doğru ilerledi. Ona beş dakika içinde burada olmasını söyleyin, yoksa kovuldu! diye içerden bağırdı. Bu sözlerini herkes duymuştu tabii. Asistanlardan biri endişeyle genç kızın yanına yaklaştı.

Pekâlâ, duydum, dedi Tiffany, o henüz bir şey söylemeden. Dudakları bembeyaz kesilmişti.

Koşarak tiyatronun koridorlarını geçli. Bir an önce geriye dönmesi gerekiyordu. Kapıdaki görevli onun rüzgâr gibi kapıdan çıktığını ancak fark edebildi. Sokakta koşarken saçları uçuşuyor ve içinde binleree karışık duygu

göğüs kafesini zorluyordu. Artık bir cehenneme düştüğünü anlıyordu. Cehennem buradan daha kötü olamazdı. Bu adam ona sonuna kadar işkence edecekti. Neden ona açıkça söylememişti? Neden önerilerini yeterince geliştirince gelmesi gerektiği anlatılmamıştı ona? Bu çok büyük bir haksızlıktı. Üstelik şimdi çizimlerinden hiçbirini beğenmeyecek vc onu aşağılayacaktı. Çizimle-rinin her birinde kusurlar bulacağından emindi Tiffany. 'Tanrım, tanrım,' diye düşündü. 'Nasıl oldu da benim gitmemi beklediğini fark etmedim ben? İlk adımı benim almam gerektiğini bilmem mi gerekiyordu?'

Atölyeye bir fırtına gibi girdi. Frank ın asistanları ona şaşkınlıkla baktılar. Yapuğı maketleri ve tüm çizim-İcrini aceleyle bir araya getirdi. Hepsini birden taşıması olanaksız gibi görünüyordu. Üstüsle dizmekten başka çaresi yoktu. Elleri kolları dolu bir halde kapıdan çıkarken, Tatlım, yardıma ihtiyacın var mı? diyen sesi duydu. Bu öneriyi yapan asistanlardan biri olan Gavin'di.

Bunları beş dakika içinde Harlem'c götürmem gerek. Yoksa atılıyorum işten. Tiffany meseleyi ona açıklamaktan başka çıkar yok görememişti. Yaşadıklarını gizleyemeyecek kadar çaresiz hissediyordu şu an kendini.

Sorun etme. Sakin ol. Hiç merak etme, her şey düzelebilir. Bu tür şeyler her gösteriden önce olur. İşin tuzu biberidir bunlar. Ben şu üsttekini alayım. Tamam mı? Gavin onun her zamanki paniği ile hareket ettiğine inanıyordu. Tiffany genellikle heyecanlı vc duygularını biraz abartan bir genç kızdı onun için.

Hızla tiyatroya doğru ilerlerken Gavin, Her gösteri öncesi bu tür karışıklıklar olur mutlaka. Bu kaçınılmaz bir şey, diye onu yauştırmaya çalıştı. Üstelik Harlem çalışırken hep gergin olur. Onu mazur görmek gerek. Büyük bir yaratleı olmak kolay değil. Öyle kederli bakma. Kendini lopla vc işini sonuna kadar savun onun önünde.

Onun karşısında sağlam durmak, bir kasırganın önünde dikilip durmak kadar zor, dedi Tiffany. Neyse, yine dc sağol Gavin.

Sahnenin kapısını onun için açtıktan sonra, taşıdığı maketi öbürlerinin üzerine yerleştirdi Gavin.

O gittikten sonra Tiffany sahneye doğru ilerledi. Harlem'in sahnenin ortasında durmuş onu bekliyor olacağını düşünüyordu. Ama sahne bomboştu.

Çevresine bakınarak maketlerini koyabileceği güvenli bir yer aradı. Ama ortalıkta uygun bir yer göremeyince hepsini tek tek yere indirerek sahnenin ortasına koydu. Maketleri yerleştirdikten sonra Harlem'in kenardan onu izlemekte olduğunu fark etti. Genç adamın orada olduğunu ancak ayağa kalktığında duyduğu alkış sesinden anlamıştı. Tiffany kıpkırmızı bir suratla bundan sonra olacakları beklemeye başladı.

Harlem ışığın altına doğru ilerledi. Siyah bir tişört ve siyah kot pantolon giymişti. Kaslı bacaklarını sıkı sıkıya saran pantolonu sakatlığına dair hiçbir

belirti göstermiyordu. Orada ışığın altında hiç kımıldamadan durdu. Tiffany’yi baştan ayağa süzüyordu. Sanki düello etmeye hazırlanan bir kovboy gibiydi. Genç kız onun bu siyah giysiler içinde bir günah kadar kara olduğunu düşündü. Gövdesinin duruşu bir kılıç kadar keskindi.

Tebrikler, dedi alay etti Harlem. Bir rekor kırmış sayılabilirsin. Bütün malzemeni yerlere saçmadan getirebildiğin için de ayrlea mükafatı hak ellin. Sen hepsini yerleştirene kadar nefesimi tuttum. Her an bir kaza olabilirdi. Ama, brova, başardın.

Öne doğru bir adım attıktan sonra durup maketlerden birini işaret etmek için bastonunu kaldırdı. Buraya, görebileceğim kadar yakına getir. Bu galiba birincisi?

Tiffany hiç konuşmadan eğildi ve bakışlarını genç adamdan kaçırarak dikkatle onun yakınına gelirdi.

• Harlem önündeki küçük maketi hiç konuşmadan uzun uzun inceledi. Bir asır gibi geçen uzun bir andan sonra, Öbürü! diye buyurdu genç adam.

Tiffany onun ses tonuyla tüm gövdesinin yine eridiğini, içinde bir şeylerin kabarmakla olduğunu hissediyordu. İkinci maketi bulunduğu yerden alarak, itaatkâr bir biçimde birincinin yanına yerleştirdi.

Bu da nc? diyerek, bastonunun ucunu maketin bir ucuna değdirdi genç adam.

O istediğinizi söylediğiniz ipek pano, diye kendini savundu Tiffany. İnce kâğıt kullanmıştı. Tabii ipek havası vermemişti ama maketin genel havasını yaratmak için yetcrliydi. Gerçek dekorda kullanacağı oranlarda kullanmıştı onun boyutunu da.

Pekâlâ. Öbürlerine bakalım.

Üçüncü bir kez makcücrinin yanma giderek yeni bir parçayı aldı ve yine hiç konuşmadan Harlem’in önüne koydu.

Genç adamın maketi incelemesi bu kez daha da uzun sürdü. Sonra Tiffany’ye döndü. Bunların üzerinde daha sonra konuşacağız. Şu anda dansçıların kahve molası bitmek üzere. Burada kal vc seyret. Eğer her şeyi yıkıp dökmeden yukarı tırmanmayı becerebilirsen yukardan seyredebilirsin.

Tiffany'ye bakmadan arkasına dönüp bastonu ile sahnenin zeminine üç kez vurdu. Sahne, prova giysileri içindeki dansçılarla doldu bir anda. Hepsi de Harlem'in ağzının içine bakıyorlardı. Nasıl olmuştu da Harlem böylesine bir disiplin yaratabilmişti? Tiffany içinde bir eziklik duyarak sessizce onları izlemek üzere yukarı çıktı.

Yukarda kendine uygun bir yer seçtikten sonra düşünmeye başladı. Acaba işini beğenmiş miydi Harlem? Daha sonra konuşuruz demesi iyi miydi yoksa kötü müydü? Maketlerini incelerken yüz ifadesini anımsamaya. o bakışlardan bir sonuç çıkarmaya çalışıyordu. Hemen hemen hiç konuşmamışlardı. Ona yalnızca bir kelimeden oluşan buyruklar vermişti genç adam. Peki, ses tonu gerçek düşüncelerini yansıtıyor muydu? Tif-fany'nın anımsadığı tek şey,

onun dudaklarının sımsıkı kapalı vc gergin, kaşlarınınsa çatık olduğuydu. Genç kızın tüm gövdesini dalgalar halinde gelen bir sancı kaplıyordu. Bu kadar uzun bir süre boyunca tiyatro binasına gitmemesinin gerçek nedeni, Harlem'le karşılaşmaktan duyduğu korkuydu. Onunla yüz yüze gelmeye korktuğu için bahaneler uydurmuştu kendi kendine. Şimdi her şey nasıl apaçık görünüyordu. Bilinçallındaki korkular ona bir oyun oynamıştı. İçinde bulunduğu durumu görmemesi için onu köreltmişti.

Harlem'le bu kadar gün sonra yeniden karşı karşıya geldiğinde anladığı lek şey, onun için deli olduğuydu. Ginny bunu günler önce şaka ile karışık söylemişti zaten. Yüreğine bir bıçak sokulmuş gibiydi şimdi. Har-lem'den böylesine etkilendiğim fark etmek genç kızı iylee sarsmıştı. Doğrusu böyle bir şeyi beklemiyordu. Şimdiye kadar hayatında hiç böyle bir şey hissetmemişti. Güvenli bir kabuklan dışarı çıkıp, alevler içindeki bir cehenneme ayak basmak gibi bir şeydi bu.

Dansçılar provaya çoktan başlamışlardı. Genç kız tüm dikkatini onlar üzerine yoğunlaştırmaya çalışıyordu. Ancak biraz önce yaşadıkları kendisini öylesine sarsmıştı ki, aklı ikide bir kayıp gidiyordu. Oysa onun burada bulunuşunun nedeni dansçıların içinde özgüree hareket edebilecekleri bir tasarım yapıp yapmadığını kontrol etmekti. Tiffany bu hareketlilik içinde yalnızca Harlem'i görüyordu. Bastonuna dayanmış kulise yakın bir yerde gölgeler içinde duruyordu genç adam. Dikkati bütünüyle dansçılarına yönelmişti. Zaman zaman bir harekeli nasıl yapmaları gerektiğini gösteriyordu onlara. Bir kolun hareketi veya bir dönüş. Yaptığı her hareket bir zamanlar yaptıklarının silik bir gölgesiydi ama yine de kolunun bükülüşündeki zcrafcttcn veya dönüşündeki hafiflikten bir zamanlar onun ne kadar büyük bir dansçı olduğunu anlıyordu Tiffany. Genç kız onun bir dansçının bir parmağının yönünü değiştirdiğini ve tüm hareketin birden farklı bir anlam kazandığını gördü. Herkes onun tüm önerilerine anında ayak uyduruyordu. İstediği nüansları hemen algılıyorlardı.

Tiffany bu gösteriden sonra onun ekibinde bir daha asla çalışmayacağından emindi. Birkaç saat sonra bu tiyatrodaki işine son verilecekti. Bu yüzden genç adamın görüntüsünü belleğine kazımak, onunla ilgili her şeyi anımsayabilmek isüyordu.

Harlem'in beklentilerini boşa çıkardığı için çok üzgündü. Belli ki hayal kırıklığına uğramıştı genç adam. Daha önce konuştuklarında yüzde yüz başarı beklediğini söylemişti. Tiffany de böyle bir başarı elde etmek için elinden geleni yapmış, projesi üzerinde günleree çalışmıştı. Ama yine de yeterli değildi.

Prova sona erdiğinde, dansçılar birer ikişer sahneyi terk etliler. Şimdi sahne bomboş ve çırılçıplak kalıvcr-mişti. Harlem sahnenin ortasına doğru ilerleyip orada tek başına durdu. Yüzünün çizgilerinden ne kadar yorgun

olduğu belliydi. Sonra elini gözüne siper ederek Tif-fany'nin durduğu yere doğru baktı.

Miss Mulgrovc, hâlâ orada mısın?

Tiffany orada bulunduğunu belli eden bir ses çıkardı. Ama genç adamın duyduğundan kuşkuluydu.

Acaba öne çıkar mıydınız? diye buyurdu Harlem.

Şimdi geliyorum, diye çatlak bir sesle yanıt verdi Tiffany. Sonra koşarak onun yanına indi.

Harlem onun yanına yaklaşmasını dudaklarının kenarında alayeı bir kıvrımla izledi. Sen benim ekibimde-kileri varlığınla şenlendiriyorsun şekerim, dedi. Umalım ki senin yüksek beklentilerini karşılayacak düzeyde işler çıkarırlar.

Ne dediniz?

Fazla zaman hareamaktan kaçınmam, ama eğer senin dediğin doğruysa ve bu projeyi günler öncesinden hazırladıysan, bunu bizlere söylemeliydin. Böyleec teknik adamlarım da nc yapacaklarını önceden bilirler, ona göre önlemler alıp malzemelerini hazır ederlerdi. Şimdi iki ayağımızı bir pabuca sokmak zorundayız. Ama yine de sonuç bütün bu çektiğimiz sıkıntılara değecektir. Bundan eminim.

Efendim?

Senin neyin var?

Anlayamıyorum, diye kekeledi Tiffany.

Rusça konuşsam belki daha iyi anlarsın. Sonra birden anlaşılmaz hecelerle Rusça konuşmaya başladı genç adam. Tiffany'nin kulağına yabancı ve vahşi gelen bir sesi vardı bu dilin. Harlem bir yandan anlaşılmaz bir şeyler mırıldanıyor, bir yandan da kapkara gözleriyle genç kızın içine düştüğü şaşkınlığı zevkle seyrediyordu. Sonunda konuşmayı kesip, bu kez yumuşak bir sesle, Daha önce söylediğim şeyleri geri aldığımı sanma sakın. Bu güne kadar inanılmayacak kadar rahat bir hayal yaşamışsın. Ama yapuğın işte gerçekten başarılı olmaya kararlıysan o zaman seni avucunun içine almış olan bu büyüyü bozmak için bir şeyler yapmamız gerekecek. Tamam mı?

Tiffany söyleyecek bir söz bulamadığı için yalnızca onun gözlerinin içine baktı. Ne cevap vereceğini bilmiyordu.

Harlem birdenbire, Hadi şimdi atölyeye gidelim, dedi. Bana fazla bir şey söylemiyorsun. Belki marangozlara söyleyebileceğin daha fazla şey vardır.

Yani yaptığım işi kabul etliğinizi mi söylemek isliyorsunuz? diye sordu genç kız duraksayarak.

Bayağı zeklee buluşlar içerdiğini düşünüyorum. Frank bu kez de haklı çıku sanırım. Kolunu ona doğru uzattı. Lütfen, gidelim mi?

Tiffany rüyada gibi onun, koluna girdi. Harlem'in mi kendisine, yoksa kendisinin mi Harlem'c yaslandığının farkında değildi. Düşünebildiği tek şey bir mucizenin gerçekleştiğiydi. Harlem Barensky yapuğı işi beğenmişti!

Projesini onaylamıştı! Gösteri için yapuğı tasarımın zeklee çözümler içerdiğini düşünüyordu! İşten atılmayacaktı! En azından şimdilik. Tiffany artık sonsuza kadar onun kölesi olabileceğini hissediyordu. Artık Harlem onun dış görünüşü ile ilgili canının çektiği her türlü zalimee şeyi söyleyebilirdi. Tiffany her şeye katlanabilirdi artık. Bundan böyle önünde tek bir yol vardı onun için. Harlem'in gittiği yol! Harlem arzu ettiği sürece onu izlemeye hazırdı!

Atölyede yapılacak işler hakkında marangozlarla konuştuktan sonra dışarı çıkıp Harlem'in dairesine çıkıp merdivenlerin alı basamağında durdular. Genç adam Tiffany'ye dönüp, Sözlerimi geri alıyorum, dedi. Marangozların tüm sıkıştırmalarına karşın teknik konularda altta kalmadın. Şimdi öğle yemeğini nerede yiyeceğimizi konuşabiliriz, ne dersin?

Benim sandviçlerim vardı... diye söze başladı Tif-lany. Harlem'in bu beklenmedik iltifatı karşısında ne yapacağını şaşırmıştı.

Onları unut. Hadi yukarı gel, birlikle yiyelim.

Teşekkür ederim. Tiffany önden çıkıp tepeye varınca onu beklemek üzere durdu. Genç adam yanına geldiğinde onun ne kadar uzun boylu olduğunu fark edecekti. Bu adamda büyülü bir hava vardı vc Tiffany'yi kendine doğru çekiyordu. Üstelik bu kez Harlein dc bunun farkındaydı. Bir anda kollarını genç kıza uzattı. Bu kez onu ne telefonun, ne dc Frank'ın aniden gelişinin engellemeyeceğini biliyordu Tiffany.

Tiffany. Harlem kapıyı açmak için eğilmişti. Bunu yaparken dc kapının önünde durmakta olan genç kızı kabaca kollarına almıştı. Böyle daha iyi. Böylesi çok daha iyi sevgilim. Siyah saçları genç kızın boynuna değiyordu. Kollarıyla Tiffany'yi kavrayıp yavaşça kucakladı. Gövdeleri hafifçe birbirine değiyordu. Tiffany onun kendisine sarılmasıyla tüm gövdesine bir sleaklık yayıldığım hissetmenin sarhoşluğuyla, olduğu yerde neredeyse sallanıyordu. Harlem küçük bir kahkaha ile başını kaldırdı. Söyle bana Tiffany. Yoksa benden bilerek mi kaçıyordun? Elleri genç kızın omuzlarında dolaşıyordu. Sonra yüzünü avuçlarının arasına aldı. Böyleec onun göklerini kendi gözlerinden kaçırmasını önlemişti.

Tiffany yüzünü başka yöne çevirmek istediyse de başaramadı. Onu sıkı sıkıya tutuyordu Harlem. Ben öyle olduğunu düşünüyorum, öyle değil mi?

Evci, dedi genç kız sonunda. Sanırım farkında olmadan yapiım bunu.

Ama Harlem bunun gerçek nedenini biliyordu. Tif-fany'nin bunu kabullenmesi gerçeği ortaya çıkarmıştı. Genç adam bu itirafı zaten biliyormuş gibiydi. Tif-fany'nin yumuşaklığını kendi gövdesinin sertliği üzerine bastırarak dudaklarını genç kızın dudaklarına yaklaştırmıştı. Tiffany onun dudaklarının sleaklığını kendininki-Ler üzerinde hissedince, vücuduna kor halinde bir ateşin yayıldığım sandı. Harlem'in elleri omuzlarından aşağı doğru kayıyordu. Genç adamın giderek artan isteğine boyun cğcreesinc dudaklarınn aralandığını hissetti genç kız.

Başını hafifçe yana çevirerek kendini birden onun kolları arasından sıyırdı. Bir adım gerileyip, Yapma Harlem diye inledi.

Korktun mu?

Seni henüz tanımıyorum.

Ama birbirimize bunun için yaklaşıyoruz, değil mi? Birbirimizi daha iyi tanımak için, diye boğuk bir sesle yanıtladı Harlem.

Hayır, ben... Benim anladığım anlamda tanımak böyle değil.

Harlem ona tekrar bir adım yaklaşarak genç kızı arkasındaki duvara yapıştırdı. Dudaklarını onunkilere doğru uzatırken Tiffany'nin kalbi heyecandan duracakmışçasına çarpıyordu. Beni öpmek istiyor olamazsın. Dış görünüşümle ilgili öyle korkunç şeyler söylüyorsun ki. Benim şişman olduğumu, senin tipin olmadığımı düşünüyorsun...

Tanrım, seni rahatsız eden şey bu mu? Harlem gülmeye başlamışu. Genç kızı kolları ile sıklea sarıp ileri geri sallamaya başladı. Sen şişman filan değilsin, aplal kız. Benim kaslı dansçılarımla karşılaştırıldığında belki birazcık kilolusun, o kadar.

Ama biraz Önce şişman olduğumu söylüyordun.

Ben mecazi anlamda söyledim bunu. Julius Cac-sar'daki o liradı biliyorsun, değil mi? Yani ben Cacsar gibi değilim demek isledim. Ben çevremde içlerini hırs bürümüş insanlar görmek islediğimi söyledim. Harlem'in dudakları Tiffany'nin burnu üzerinde küçücük öpücüklerle ilerledi. Sonra yarı aralık dudakları üzerinde bir öpücük ile noktaladı bu yoleuluğu. Ayrlea rahai bir hayal sürdüğün doğru. Bunu senin yüzünden okuyabiliyorum. Sonra genç kızı dairesinin kapısına doğru illi. Hadi içeri girelim.

Tiffany ona karşı durması gerekliğini hissediyordu. Ama hiçbir şey söylemeden onun kendisini daireden içeri sokmasına izin verdi. Birlikle koridordan geçerlerken, Harlem'in kolunu omuzlarında hissedince bülün koniro-lünüyiırdiğini fark elli genç kız. Biraz ilerdeki kapalı kapılardan birine doğru ilerlemeye başlamışlardı.

Bölüm Altı

Harlem koridorun sonundaki kapıyı bastonuyla açarak içeri seslendi. Hey, Babushka! Tiffany onun peşinden gitmeden önce, içerden heyecanlı bir sesin, anlamadığı bir şeyler söylediğini duydu. İçeri girdiğinde buranın bir mutfak olduğunu anladı. Harlem sakatlığına rağmen mutfaktaki kadını kollarının arasına almış onunla dans ediyordu. Kadıncağız kendisini bırakması için heyecanla yalvarıyordu ona.

Tiffany karşısındaki kişinin tipik bir nine olduğunu ama bütün ninelerin minyatür bir kopyasına benzediğini düşündü. Yaşlı kadın bir yandan boncuk gibi kapkara güzlerinden süzülen neşe gözyaşlarını siliyor, bir yandan da başlığından fırlamış olan beyaz saçlarını yeniden toplamaya çalışıyordu. Sonunda Tiffany’yi sleak bir biçimde selamladı.

Harlem gülümseyerek, O benim kalbimin hâzinesidir, dedi. Ama tek bir kelime bile İngilizce bilmez. Yaşlı kadını bir kez daha kucaklayıp, Ama Rusçanın yanışını, uluslararası mutfak dilini çok iyi bilir, diye devam elti. Biraz sonra bunun ne kadar doğru olduğunu kendin dc göreceksin. Harlem ona bir şeyler söyleyince, yaşlı kadın fırına eğilerek nefis kokular saçan bir tencere çıkardı.

Tiffany karmakarışık duygular içindeydi. Harlem'in biraz önceki davranışı onu altüst etmiş, genç adamın gövdesinin teması bütün varlığını harekete geçirmişti. Harlem'in ona yine öyle yakın olmasını özlüyordu bütün vücudu. Aynı zamanda da daha ileri gitmediği ve buna fırsat bulamadığı için garip bir rahatlama duyuyordu. Yakleı bir tutkunun peşinden gidip, her türlü ilkesini bir anda silip atamayacağını çok iyi biliyordu. Ama yine dc bunu nasıl başarabildiğini anlayamıyordu. Harlem'in sıcaklığı vc büyülü çekleiliği karşısında çelik gibi bir irade bile kolay kolay dayanamazdı. Genç adamın ona bir kez dokunması tüm vücudunun erimesi için yeterli oluyordu.

Tiffany elma yanaklı Babushka'ya gülümserken, onun varlığının kendisi için bir rahatlık nedeni olabileceğini düşündü.

Şimdi Harlem'in gözleri genç kızın kıpkırmızı kesilmiş yüzünde geziniyordu. Bir bardak votka, bir kâse borç vc havyar... Vc biraz da zaman gerek bize. Sinirlerimizi yatıştırmak vc birbirimizi daha yakından tanımak için... Öyle değil mi? Tiffany'nin yüzündeki ifadeyi görünce genç adamın gözleri gümüşi ışıklar saçmaya başladı. Üstelik mutfakta bir de şaperonun var. Daha başka nc isteyebilirsin ki?

Tiffany onun bu esprisi üzerine kaygısız bir kahkaha almaya çalıştı. Ama çıkardığı sesi kendi bile beğenmemişti. İkisini de gerçekliğine inandıramayacak kadar titrek bir gülüştü bu. Harlem ona öyle bir bakış fırlattı ki, genç kız karşısında çırılçıplak hissetti kendini. Harlem'i kandırması olanaksızdı.

Hadi gel. Genç adam önden yürürken, bastonuna dayanıyordu ama öylesine hızlı ilerliyordu ki, Tiffany ona yetişmek için telaşla peşinden seyirui.

Oturma odasına girdiklerinde genç adam biraz ilerdeki barı işaret etti. Üzgünüm, bana içki ikram etmek zorunda kalacaksın yine. Harlem kendini deri kanepenin üzerine bırakıp gözlerini kapattı. Tanrım, nc kadar yorgunum. Takatim kalmadı. Açılışa kadar da dimdik ayakla kalmak zorundayım. Bir an bile boş bırakmaya gelmez bu işler. Sen projeni zamanında getirmeyince ben de dekorsuz nasıl halledebiliriz diye düşünmeye, boş sahneli bir takım öneriler geliştirmeye başlamıştım. Affedersin Tiffany. Genç kızın yanma geldiğini hissedince gözlerini açtı. Senin hakkında kuşkularım vardı. Sanırım ben yanıldım. Frank haklıydı.

Genç kız.ın kendisine uzattığı içkiyi alıp bir dikişte bitirdi. Tiffany genç adama bu konuda bir şeyler söylemek istiyordu. Ama yeri vc zamanı olup olmadığını bilemiyordu.

Harlem onun aklından geçenleri okumuş gibi, Ne var? diye sordu. Ben kendimi kontrol ediyorum. İşi çığırından çıkarmam, merek etme. Her zaman da aynı ölçüde içmem. Boş bardağına baktı. Bu akşama kadar son bardak bu lamam mı?

Tiffany, Sizin üzerinizdeki baskıların neler olduğunu pek iyi bilmiyorum, dedi, tedirgin bir biçimde kanepenin kenarına ilişirken. Sizi yargılamaya hakkım yok ama...

Fiziksel kusuruma hiç kimse benim kadar dikkat edemez tatlım, hiç merak etme. Benimle ilgilenmen beni çok duygulandırıyor. Uzanıp Tiffany'nin elini tuttu. Teşekkür ederim. Dudakları yeniden o eşsiz gülümseme ile bükülmüştü. Tiffany bütün savunma sistemlerinin daha şimdiden iflas elliğini hissediyordu. Genç adam yumuşak bir sesle, Pekâlâ, ya sen? dedi.

Ya ben ne? diye sordu Tiffany sinirli bir biçimde gülerek. Bir yandan da arada sırada kapıya bir göz atıyor, mutfaktan gelen seslere kulak kabartıyordu.

Ben senin hakkında çok az şey biliyorum.

Tiffany ona, öğrenecek fazla bir şey yok, dedi açıksözlülükle. Siz benim hakkımda yeteri kadar karara varmışsınız zaten.

Hadi hadi, bu kadar alçakgönüllü olma. Bilmediğim milyonlarea şey var senin hakkında. Örneğin ailen. Hiç kardeşin var mı?

Tehlike içermeyen bir konuya atladıkları için rahatlamıştı. Sonra Harlem’e Manehester'da hukuk okuyan kız kardeşi Fay'den, Freham'daki evlerinden söz etti. Çocukken sahip olduğu midilliyi, Lyme Regis ve daha sonra Tuscany'dc geçirdikleri tatilleri anlaiu. Lisede resim dersinde hep en yüksek notları aldığını eklemeyi dc unutmadı.

Daha sonra koleje gidişini, şu anda arkadaşlarıyla birlikte oturduğu evi, Harlem'in bir hayranı olan Cıinny'yi ve İçmimarlık yapan Pat'i dc anlattı.

Yemeklerine başladıklarında da, Siz haklıydınız, diye sözlerine devam etti. Ben gerçekten dc çok hareketsiz bir hayal geçirdim. Benim çok evcil ve çekingen olduğumu vc rahatıma düşkün olduğumu söylediğinizde dc haklıydınız.

Aldırma, dedi Harlem. Ses tonunda hafif bir acılık vardı. Hayal insana o yönde yeteri kadar yol aldırıyor zaten. Şimdi sahip olduğun her şeyin keyfini çıkarmaya bak sen. Bir hata yaparsın vc şimdiye kadar sahip olduğun her şey bir anda uçup gidiverir. Hem dc sonsuza kadar. Böyle bir şey olmaması için Tanrı yardım elsin sana. Birden başını öbür tarafa çevirip Babushka'ya Rusça bir şeyler söylemeye başladı. Tiffany içinde bir sancı ile aralarında kapanması mümkün olmayan farklılıklar olduğunu fark etli. Genç adam hakkında çok daha fazla şey öğrenmek isliyordu. Onu saran gizemi çözmek,

ruhunun derinliklerine nüfuz etmek istiyordu. Onları ayıran kültürel vc yaşamsal farkları yok etmek, aralarındaki dağları aşmak isliyordu. Ruhlarının da gövdeleri gibi birbirine, birbirini tanıyarak değmesini arzuiuyordu.

Harlem'in gümüş ışıklar saçan bakışları altında Tiffany sessiz, bir biçimde yemeğini yiyordu. Genç adam biraz daha et almasını önerince kabul etmedi. Onun bu hali Harlem'in çok hoşuna gitmişti. Şişman olduğunu söylediğimde aslında dış görünüşünden söz etmiyordum, inan bana. Bence olağanüstü güzel bir vücudun var. Tabii şu giydiğin kalın ve biçimsiz şeylerin üstünden ne görebiliyorsam, onu söylüyorum. Tiffany kızarınca Harlem neşeyle güldü. Sahi senin şu siyah deri giysine ne oldu? Onu lekrar göreceğimi umuyordum. Eğer seni bir kulübe götürmeye söz verirsem, bu akşam onu giyer misin?

Tiffany'nin şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. Beni mi? Genç kız gazetelerin dedikodu sayfalarını süsleyen resimlerde Harlem’in yanında gördüğü bütün o ünlü kadınları düşündü.

Tiffany, bazen çok komik olduğunu biliyor musun? Ben oluz üç yaşındayım. Sence aramızdaki yaş farkı çok mu büyük? Genç adam kaşlarını çatıp baktı ona. Sende olgun bir kadın vücudu var. Bu yüzden nc kadar genç olduğunu unutuyorum bazen.

Yirmi bir çok da genç sayılmaz.

Tabii yirmi beşinden önce ünlü olmayı kafana koymuşsan... diye güldü genç adam.

Ncrdcn biliyorsunuz? diye birden alıldı Tiffany, sonra utançla durakladı.

Harlem yumuşak bir sesle gülmeyi sürdürdü. Sadece boş atıp dolu tutmaya çalışmıştım. Eğer inkâr etsey-din, tarif edilmez bir biçimde düş kırıklığına uğrayacaktım.

Ev arkadaşım Ginny'ye, sizinle çalışmanın bir mayın tarlasında yürümek kadar tehlikeli olacağını söylemiştim, diye söze başladı Tiffany. Sonra yine kızardı. O zaman söylemek istedikleri çok farklıydı. Ama sözünü bir şekilde tamamlamak gereği duyarak, Vc hâlâ öyle olduğunu düşünüyorum, dedi.

Ben senin mayınların arasından kazasız belasız geçeceğine inanıyorum, dedi Harlem. Peki, şimdi kahve vc terasla biraz gezintiye nc dersin?

Harlem ayağa kalkınca Tiffany de ayağa kalkarak, Babushka'ya söyleyeyim mi? diye sordu.

Onun adı Anya’dır. Babushka 'küçük nine demektir. Yani bir sevgi sözcüğü.

Affedersin.

Önemli değil. Ona nerede olacağımız.ı söyle. O iri menekşe rengi gözlerinle ne demek islediğini çok iyi anlatacağından eminim! Oturduğu kolluktan zorlukla uzaklaştı. Tiffany ona yardım etmek üzere bir hamle yapu, ama Harlem eliyle uzaklaşmasını işaret etti. Genç kız olduğu yerde bir an duraklayarak dudaklarını ısırdı. Ona nasıl davranacağını bir türlü bilemiyordu. Mutfağa doğru giderek kapıdan içeri başını uzattı. Yedikleri

olağanüstü yemek için elini kolunu sallayarak teşekkür etli vc terasa kahve islediklerini de bir şekilde anlatmayı becerdi. Anya'nın keskin gözleri dostça bakıyordu ona. Onu anladığını belirtecek şekilde sık sık başını sallıyordu.

Tiffany, Harlem'in pcşisıra terasa çıktı. Onu bulabilmek için bir sürü bitkinin oluşturduğu ufak bir ormanı geçmesi gerekmişti. Çiçek serasını aşıp tuğla bir bacanın yanında durmakla olan Harlem'i buldu. Genç adam ırmağa doğru uzanan kenti seyrediyordu.

Tiffany onun yanma gelir gelmez, Burası müthiş bir yer, diye heyecanla bağırdı.

Gizemli bir hava ile, Bir kapı kapanınca bir başkası açılır, dedi Harlem. Sonra bu sözlerin anlamını açıklamaya çalıştı. Bir dansçı olarak dünyadaki tüm ünlü topluluklarla çalışma olanağı varken, bir yere bağlanıp kalmayı hiç düşünmediğini söyledi. Ama başına gelen kazadan sonra bu düşüncesi bütünüyle değişmişti.

Bu tiyatronun tam da o sıralarda dans dünyasında çok iyi bir noktaya gelmiş olması benim için gerçekten Tanrının bir lülfu gibiydi. Tabii başıma gelenlerden sonra bunun bir çeşit teselli mükafatı olduğunu düşündüm. Harlem yüzünde tuhaf bir ifadeyle bir an duraksladı. Sanki ani bir yanıt bekliyor gibiydi karşısındakindcn. Sonra birden Tiffany'nin elini avuçlarının içine aldı. Ben şimdi şu dudakları doğru dürüst öpmek istiyorum. Vc ne olursa olsun yapacağım bunu.

Parmakları Tiffany'nin bluzunun içinden küçük dokunuşlarla yukarı doğru çıkmaya başlamıştı. Seni kollarımın arasına alabilmek için o kadar uzun zaman bekledim ki. Küçük bir yaşam boyu bile diyebiliriz buna. Bu sözleri söylerken bir yandan da deneyimli elleri Tiffany'nin vücudunda gezinmeye devam ediyordu. Gerçekten mükemmel bir yüzün var, hele göğüslerin cennetin ta kendisi. Başını eğip Tiffany'nin boynuna küçük bir öpücük kondurdu. Kolları onu öylesine sıkı sarmıştı ki Tiffany gövdesinin arkaya doğru büküldüğünü hissetti. O dümdüz tahta göğüslü kızları seyretmekten ne kadar nefret ettiğimi bilemezsin. Hepsi dc oğlan çocukları gibiler. Gerçek bir kadına sarılmak cennete adım atmak gibi bir şey.

Baştan ayağa ürpertiler içinde olan Tiffany yutkundu. Senin gibi bir adamın çevresinde yeleri kadar kadın olduğunu düşünüyorum ben.

Yaa, çok şanslıyım değil mi? diye alayeı bir tonla yanıt verdi Harlem. Dudakları yavaşça genç kızın boynuna dokundu. Tiffany içinde uyanan istek dalgasına karşı koyamayarak kendini onun gövdesine bütünüyle teslim cni. Genç kız onun usta ellerinin büyüsüne kaptırmıştı kendini. Teninin istekle yandığını fark elti. Genç adamın parmakları şimdi daha yukarılara, çıplak göğüslerine doğru ilerliyordu. Göğüs uçları bu güçlü parmakların temasıyla uyanıp bir tomureuk gibi açtı avuçlarının içinde. Tiffany zevkten kendinden geçmişti. Hayal bile edemeyeceği bir dünyaya sürüklüyordu Harlem onu. Bu onun büyüsüydü. Sihirli bir değnekle dokunur gibi kendi istediği yere doğru

götürüyordu onu bu adam. Genç kız hayalındaki her şeyin bu duygunun yanında silikleştiğini, dcğcrsizleştiğini düşündü.

Bekle güzelim, Anya dışarı geliyor, diye fısıldadı Harlem kulağına. Genç kızın bluzunu yine aşağı çekti ve her iki elini dc onun omuzlarına koydu. Anya köşeden elinde lepsi ile göründüğünde eğilmiş onun yüzünü seyrediyordu. Yaşlı kadın Harlem'c Rusça bir şeyler söyledikten sonra anlamlı anlamlı güldü. Tiffany söylenenlerin bir kelimesini bile anlamadığı halde onun kendisi ile ilgili bir şeyler söylediğinden emindi.

Sen aldırma ona, dedi Harlem. Çok sevimli bir espri anlayışı vardır. Köşeden kaybolmakla olan yaşlı kadının ardından bağırarak bir şeyler söyledikten sonra, Tiffany'nin yüzüne eğilerek yavaşça dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. Yavaş yavaş yükselen bir alev gibiydi bu öpücük. Tiffany'nin damarlarında gezinen bir a-teş küresi genç kızın içinde yavaş yavaş büyüdü, büyüdü vc bir patlama ile son buldu. Tiffany artık bir şey düşünemeyecek kadar kendinden geçmişti.

Tiffany, bebeğim hadi... diye inledi Harlem. Başını hafifçe kaldırarak hülyalı gözleriyle onu süzdü. Tiffany bu bakış karşısında gözlerini yumdu. Başı dönüyordu. Aynı anda boğazından hafif bir inlemenin çıktığını duyarak şaşırdı. Genç adam onun tüm vücudunu sen kaslı gövdesine bastırmış, yüzünü vc boynunu öpücüklere boğuyordu. Bir yandan da ateş gibi elleriyle bluzunun altından vücudunu okşuyordu. Artık bu okşayışlarda vahşi bir yan vardı. Tiffany onu durduramayacağını hissetti. Genç adam sanki onu kendi gövdesi içine almak istiyormuşeasina sıkı sıkıya sarılmıştı Tiffany'ye. ikisinin de yürekleri aynı hızla birbirinin üzerinde çarpıyordu. Ama Harlem birden yavaşladı vc büyük bir güç sar-federek genç kızdan biraz ayrıldı.

Üzgünüm, diye kekeleyerek kendini sıyırmaya çalıştı Tiffany. Harlem'in onda özgür kıldığı duygulara kapıldığı için biraz utanç duyuyordu. Ama vücudu genç adamın ağırlığını şimdiden özlüyor gibiydi. Ondan ayrılmak istemiyordu. Bunun için artık çok geçti.

Benim kadar üzgün olamazsın, diye mırıldandı genç adam. Tiffany'nin simsiyah saçlarını okşuyordu şimdi. Ama herhalde farklı nedenlerle üzgünüz. Genç kız onun dudaklarının saçları arasında gezindiğini hisseni. Arlık bu dokunuşlarda deminki ateşlen eser yoklu. Daha yumuşak ve adcia müşfikti bu öpücükler. Harlem onun gözlerinin içine baktı. Bakışlarında sanki biraz hüzün var gibiydi.

Bu tasarlanmış bir şey değildi Tiffany. Evet, bu olağanüstü çeklei dudakları öpmek isleyeceğimi düşünmüştüm. Bunu hayal ettiğimi inkâr edemem. Ama bu kadarını... hayır. Yüzündeki ifadeden içten olduğunu anlamak mümkündü. Bu gerçekten önceden tasarlanmış bir şey değildi.

Yavaşça Tiffany'yi bıraktı vc ondan birkaç adım kadar uzaklaştı. İlerde, terasın ucundaki alçak duvarın üzerine oturup bastonunu bacaklarının arasına

yerleştirdi. Biraz sakinleşmemiz lazım, öyle değil mi? Gözleri Tiffany'yi kendine çeken iki karanlık kuyu gibiydi.

Sakinleşmek mi? Tiffany nasıl sakinleşebileceğini bilmiyordu. Tüm dünyası, içinde yanan ateşle altüst olmuştu. Harlem şimdi onu bırakmıştı ama o hâlâ genç adamın temasının tüm vücudunu yaladığını hissediyordu.

Harlem'in dudakları dümdüz bir çizgi haline gelmişti. Tanrım, biz ikimiz birlikte çalışacağız. Benim için bu çok önemli. Aramızda geçebilecek herhangi bir cinsel ilişkinin çok ötesinde değer veririm bu ilişkiye. Ben senin yaptığın işe daha çok değer veriyorum. Bu yargısı çok katıydı. Bizim ekibe bir tasarımeı olarak katabileceğin şeyler çok daha önemli. Biraz seks için bunu riske almamalıyız.

Tiffany sanki genç adam onu kırbaçlamış gibi bir anda ürperdi. Elleriyle arkasındaki tuğla duvarı yoklayıp dengesini bulmaya çalıştı. Ama ağzını açıp bir şey söyleyemedi.

O halde anlaştık. Senin de benimle aynı fikirde olmana sevindim. Sen çok manuklı ve hırslı bir insansın. O yüzden böyle bir şeyi sen de islemezsin, biliyorum. Harlem ani olarak ayağa kalkıp sırlını döndü. Tiffany onun yüzündeki ifadeyi göremiyordu şimdi. Kahveni iç. On beş dakika sonra lekrar provaya başlayacağım. Marangoz atölyelerine inmeden bir saal kadar daha provada kalabilirsin. Sonra ani bir harekede yine genç kıza döndü. Bugünü unutalım Tiffany. Böyle bir şey olduğu için özür dilerim senden. Şeker isler misin?

Ne? Tiffany'nin gözleri iri iri açılmıştı. Bakışlarını genç adamdan kaçırarak derin bir nefes aldı. Harlem onun kahvesine şeker koyup uzatana kadar, sırlını tuğla duvara yaslayıp güç almaya çalıştı. Doğal davranmaya gayret ederek bir adım öne çıktı ve Harlem'in karıştırdığı kahveye uzandı. Bakışlarını ondan kaçırıyordu. Kafası karmakarışık olmuştu bir anda. Harlem sanki aralarında olağandışı hiçbir şey geçmemiş gibi normal davranıyordu. Her şey onun kontrolü altındaydı yine. Tiffany kendisi için dc her şeyin normal gittiğini göstermek için zoraki birkaç kelime söyledi. Aralarındaki sessizlik uzadıkça tedirginliği giderek artacaktı çünkü. Hiçbir şey düşünmeden ve hissetmeden konuşuyordu. Ama Harlem bunu fark etmemiş gibi görünüyordu.

Kısa bir süre sonra aşağıya tiyatroya indiler. Tiffany ona fazla yaklaşmamaya özen gösteriyordu. Sonra yemekten önce provayı seyrettiği yere çıktı. Oradan aşağıda, sahnenin ortasında duran Harlem'i tüm görkemiyle görebiliyordu. Onu böyle uzaktan seyretmek genç kız için bir işkence olacaktı. Hele kısa bir süre Önce aralarında geçenleri anımsayınca.

Daha sonra aşağıya marangoz atölyelerine indi. Dekoru ile ilgili talimatları verdi ve marangozlarla birlikle çizimleri bir kez daha inceleyip ölçüleri kontrol etli. Atölyelerdeki işini bitirdiğinde saat altıyı geçiyordu vc

yorgunluktan bitap bir haldeydi. Eşyalarını almak üzere yukarıya sahne arkasına çıktı. Tüm öğleden sonra Frank'ın Harlem ile ilgili sözleri kulağında çınlamış durmuştu. Frank Harlem'in her zaman kontrolü elinde tuttuğunu söylemişti ona. İstediği zaman istediği gibi yönlendirebilirdi tüm ekiptekiler! Onları isterse gerer, isterse gevşetirdi. Ama tüm bunları bir amaç için yapardı.

Tiffany eşyalarını almak üzere kulise geldiğinde Harlem koridorda birkaç dansçı ile konuşuyordu. Genç kız onunla aynı hizaya gelince, Harlem elini uzatıp ona dokundu. Daha gitme. Bir takım planlamalar yapacağız seninle, öyle değil mi?'

Öyle mi?

Harlem küskün bir tavırla başını salladı. Belleğiniz nc kadar zayıf Miss Mulgrovc. Konuşmaları tamamlandığı için dansçılar dışarı çıkmışlardı. Harlem yorgun bir gülümsemeyle, Benim için bu sabah konuştuğumuz randevu hâlâ geçerli.

Randevu mu? Tiffany alnını şaşkın bir ifade ile kırıştırdı. Sonra genç adamın onu bu akşam bir gece kulübüne davet ettiğini anımsadı. Bu koşullarda bunun doğru olacağından emin misin? diye sordu. Bir yandan da onunla geçireceği bir akşamın hayaliyle şahlanan duygularına gem vurmaya çalışıyordu.

Herkesin içindeyken bir şey olmaz, merak etme. Bunu sağlamak için tüm ekibi getireceğim oraya.

Tiffany başını olur anlamında salladı. Kendinden çok emin görünmeye çalışıyordu.

Harika! Öyleyse anlaştık. Boğuk bir kahkaha ile arkasını döndü genç adam. Sonra ani bir hareketle Tif-fany'ye döndü yeniden. Şimdi hatırladım, nerede oturduğunu bilmiyorum.

önemli değil, diye telaşla cevap verdi genç kız. Ben taksi ile gelirim. Harlem'in kontrolü dışındaki tek yer olan kendi özel sığınağını, evini mümkün olduğu kadar ondan uzakla tutmaya çalışacaktı.

Harlem bir an kararsız göründü ama Tiffany'nin yüzündeki ifade onu inandırmış olmalı ki, tartışmanın yararsız olduğunu anladı. Pekâlâ. Saat dokuz civarında burada ol o zaman. Frank, Margucriıa ve ben yapım masraflarını konuşmak için saat yedide yukarıda benim dairemde yemek yiyeceğiz. O yüzden herhangi bir şey olması... yani istemediğimiz bir şeyler olması mümkün değil.

Tiffany saat dokuz civarında onun dairesine gittiğinde, Harlem'in sözlerinin doğru olduğunu gördü. Frank ve Margucrita'nın yanısıra ekipten birkaç kişi daha vardı genç adamın dairesinde. Saat on gibi Clup Mayfair'c gittiklerinde bayağı kalabalık bir grup haline gelmişlerdi. Harlem belli ki çok özel bir müşteriydi. Onlar için birkaç masa önceden ayırtılmıştı. İçeri girdiklerinde masalarında buz kovaları içinde soğutulmuş şampanyalar onları

bekliyordu. Dansçılar sanki bütün gün provalarda dansa doymamışlar gibi doğruca piste çıktılar. Tüm bakışlar onların üzerlerinde toplanırken Tiffany kıskançlıkla dansçıları seyrediyordu.

Sıradan bir şov değil bu, dedi Harlem. Onlara bu dansları için para ödemeliler. Işıkların altında çılgınca dans eden ekibini ifadesiz bir yüzle seyrediyordu. Bir zamanlar... diye tekrar söze başladı, ama birden vazgeçip cümlesini yarım bıraktı. Hey, hadi biraz gevşeyelim! Eğer beni piste taşıyabilirsen orada birlikte bir şeyler yapabiliriz.

Bazen bir Amerikalı gibi konuşuyorsun Harlem, dedi Tiffany. Genç adamın pistte öbürleri gibi dans etmek isterken burada kalmak zorunda oluşundan yüreği burkulmuştu. Herkes gibi o da müziğin ritmine özgüree kapıp koyvermek isterdi kendini.

Aslında bu çok şaşırtleı bir şey değil. Benim annem Amerikalıdır. Çok uzun boylu birTeksasIı. Harlem adını nasıl aldığını merak etlin mi hiç?

Tiffany başını salladı. Ben belki sahne için kullandığın bir isim olduğunu düşünmüştüm.

Hayır değil.

Bana ondan bahset. Tiffany, Harlem'in ona yeni bahsettiği bu insanı, ona çok yakın olan bu kadını tanımak istiyordu. Gençliğinde gece kulüplerinde şarkı söylermiş. Harlem onun için canlılık ve esin kaynağı demekmiş. Bolşoy ile bir turnede iken babamla tanışmış. Onların ilişkisi uluslararası bir sorun haline gelmiş tabii. Ben Amerika'da doğdum. Üç yaşıma kadar da orada yaşadım. Daha sonra eğitimim için Rusya'ya gönderildim. Dans etmeyi orada öğrendim. Babam bunu istemişti.

Sen kendin karar verseydin dansçı olmayı mı seçerdin yine?

Harlem gülümsedi. Sanırım bu benim kanımda var. Benim alalarım çok büyük dansçılar olmuşlar hep.

Peki nereyi evin olarak hissediyorsun? diye sordu Tiffany. Karşısındakini anlamaya çalışıyordu.

Ev mi? İnsanın yüreği neredeyse evinin dc orası olduğunu sanırdım hep. Yoksa özgün Miss Mulgrovc için bu da mı fazla klişe bir yanıt?

Ben artık klişelerin içinde yaşıyorum,'' diye itiraf etti Tiffany. Şu anda yaşamım bir klişeden öbürüne akıp gidiyor gibi. Tiffany bu sözleri söylerken kızarmıştı.

Bugünkü öğle yemeğinden mi söz ediyorsun? diye sert bir sesle sordu Harlem.

Tiffany başını evet anlamında salladı.

Özür dilerim Tiffany. Uzanıp masanın üzerinden genç kızın elini tuttu. Güzel bir iş arkadaşlığını tehlikeye atmak dellee bir şey olurdu. Hem dc ne için? Geçlei bir heves için.

Yani senin için geçlei bir heves miydi demek istiyorsun?

Bu soruya cevap vermek için Harlem uzun bir süre bekledi. Konuştuğu zaman sesi çok ciddiydi. Yalnızca benim için değil. Senin için de. Henüz o kadar gençsin ki. İhtiyaçların sürekli değişiyor. Gerçek kişiliğini daha yeni yeni bulmaya başlamışsın. Benim gibi görmüş geçirmiş birine bağlanmanı bekleyemem senden. Güldü. Bu gülüşünde şeytani bir yan vardı. Espri yapma gayretine rağmen Tiffany onun tavrında çok acı bir şeyler olduğunu sezmişti.

Harlem, diye fısıldadı. Yüreği ona karşı duyduğu şefkatle parçalanıyordu. Böyle düşünmene izin veremem.

Ne?

Sen görmüş geçirmiş, her şeyi ardında bırakmış biri değilsin. Hiçbir zaman da öyle olmayacaksın. Tanrım, bu senin için doğruysa, o zaman başka insanlar nc yapsın?

Belki onlar hiç görmemiş, hiç yaşamamış olarak kalacaklardır. Yine acı bir sesle güldü kendi sözlerine, sonra elini kaldırarak bu konuyu kapattı. Biraz daha şampanya ister misin? Neden bu akşam bu kadar yavaşız? iskemlesinde arkaya yaslandı ve öbürlerine seslendi. Lana, Maurlec! Niye kimse içki içmiyor? Böyle dümdüz suratlar görmek istemiyorum karşımda. Hadi dostlar! Yeni bir serüvenin başındayız. Büyük bir serüven olacak bu! Gelecekte bizi bekleyen büyük ve parıltılı başarının şerefine içelim!

Eğer Tiffany onun daha önce söylediklerini duymamış olsaydı, genç adamın sözlerindeki alayeılığı fark etmeyecekti. Şampanyalar patlayıp herkes kahkahalarla kadehlerini doldururken, onun sesindeki çaresizliği sezen tek kişinin kendisi olduğunu biliyordu.

Bölüm Yedi

Dansçılar provalar sırasında nc kadar disiplinli davranıyorlarsa, gerçek hayatla da o kadar çılgın ve özgür yaşıyorlardı, örneğin baş dansçı Svctlana, Harlem'c o kadar samimi davranıyor, ona öyle şeyler yapıyordu ki, Tiffany bunları yalnızken bile yapsa utançtan kıpkırmızı kesilirdi. Harlem'in tahta gibi düz göğüslü kızlarla ilgili sözlerini anımsayınca Svctlana'nın zamanını boşuna hareadığını düşündü Tiffany. Kırbaç gibi incecik gövdesi vardı. Ama Harlem'e bakılırsa, onun bu yakınlığından bayağı hoşnut görünüyordu. Sanki sabah söylediği sözleri tamamen unutmuştu. Lana onun kulağına Rusça bir şeyler fısıldıyor, Harlem ise onun sözlerini gözlerinde şeytani bir pırıltı ile dinliyordu. Tiffany onların arasında çok özel bir şeyler olduğundan kuşku duymaya başladı gece ilerledikçe. Belli etmeden onları izliyordu. Sarışın dansçı Harlem'i piste sürükledi. Orada genç adamın çok az hareket eden silueti çevresinde kıvrak figürlerle dans etmeye başladı. Tiffany henüz Harlem ile dans etmeye fırsat bulamamıştı. Şimdi onları seyrederken hayal kırıklığına uğradığını hissediyordu. Öte yandan ona yakın olma tehlikesinden uzak kaldığı için biraz olsun rahatlamıştı.

Frank uzanıp onu kaldırdı. Biz tasarımeılar birbirimize destek olmalıyız. Bu grupla dans pistinde yalnız olmak benim gururumu incitiyor. Bana destek

vermek için burada bulunduğun için sağol. Birkaç dakika sonra ona hayranlıkla bakmaya başladı Frank. Çok erken konuşmuşum galiba. Sen müthiş bir dansçısın Tiffany.

Genç kız gülümsedi. Kendisinden hoşnuttu. Fiziğim de fena değil, öyle mi? Frank ona şaşkınlıkla baktı. Tiffany onun şaşkınlığını görünce sözlerine devam etti. Buraya görüşmeye geldiğim gün çok kötü bir şey yaptım. Kazara seninle Harlem arasındaki vc beni konu alan tartışmayı duydum. O zamandan beri dc kendimi bu konuda suçlu hissediyorum. Bundan söz etmeme aldırmamışsındır umarım.

Genç kızın bu sözlerine gürültülü bir biçimde güldü Frank. Sonra ellerini onun kalçalarına koyarak onunla birlikte müziğin ritmine uygun bir şekilde sallanmaya başladı. Peki nasıl oldu bu, hadi anlat. Tiffany olayın nasıl geliştiğini anlatıp, daha sonra Harlem'in fikir değiştirmesine çok şaşırdığını söyledi.

Yaptığım kısa listede başkaları da vardı. Onları o sabah görmüşlük vc hepsiyle konuşmuştuk, diye açıkladı Frank. Ben seni sona saklamıştım, çünkü senin olmanı isliyordum. Ama Harlem'in öbürlerini dc görmesini isliyordum. Böyleec sende karar kılabilecekti. Senin yaptığın işleri görür görmez kararımı vermiştim. Çok özel bir yeteneğin olduğunu anlamıştım. Bunu o da söyleyebilirdi. Ama neden kuşkuları varmış gibi davrandı, bunu bilemiyorum.

Tiffany genç adamın ellerinin deri pantolonun üzerinden kalçalarını okşadığını fark edince, biraz mesafeli dans etmeye başladı. Bunu onu kırmadan yapmaya çalışıyordu. Frank ise onun ne demek islediğini hemen anlamıştı. Daha fazla yakınlaşma girişiminde bulunmadı. Sonra birden, Harlein özgürlüğüne çok düşkündür Tiffany, derli. O hiç kimseye bağlanmaz. Buna ihtiyacı da yok zaten. Kırılmanı istemem.

Tiffany yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. O kadar çok mu belli ediyorum?

Yoo, sende bir şey yok. Ama Harlem'in yakınında bulunan her dişi bu deneyden bir kez geçer.' Frank ona doğru uzanıp belini dostça kavradı. Ben kırık kalpleri onarmakta çok ustayımdır, bunu unutma.

Gecenin geri kalan kısmında Harlem'in olduğu tarafa bakmamaya çalıştı Tiffany. Artık onun kendisiyle ilgiLenmeyeceğini düşündüğü sırada genç adam Lana'nm kuşkulu bakışları alımda ona doğru uzandı ve kendisiyle birlikle pisle çıkması için ısrar etti.

Tiflany ekibin öbür elemanlarının cleşiirel bakışlarını üslünde hissediyordu. Çekinerek, Ben dans edemem, dedi.

Ben de arlık dans edemiyorum. Böyleee eşit koşullarda sayılırız, diye onu kollarının arasına aldı Harlem.

Şimdiye kadar bayağı iyi idare ediyordun ama, dedi Tiffany, onun fiziksel varlığı ile yeniden sarhoş olarak.

Sen buna dans etmek mi diyorsun? Harlem bir an için gözlerinde beliren acı dolu ifadeyi hemen silerek ellerini Tiffany'nin beline koydu. Genç kızın tenine sıkı sıkıya yapışan deri giysiyi okşayarak, Yine o bol bluzlarından birini giymenden korkuyordum, dedi. Ben aleşle oynamaktan korkmayan kızlardan hoşlanırım. Yalnız bunu becerebilmek de şarı.

Benim güvenlikle olacağıma söz verdin, dedi Tiffany soğukkanlı görünmeye çalışarak. Kendini biraz bı-raksa onun kollarında eriyip yok olacağından ürküyordu. Verdiğiniz, sözleri lular mısınız, Mr. Barensky?

Tularım efendim. Aradaki mesafeye dikkat el!

Nc demek istediğini lam olarak anlayamayan Tiffany, genç adam konuşmayı bırakıp müziğin ritmine les-lim olduğunda rahailadı. Onun gövdesinin yakınlığı vc sleaklığı ile ancak kendi kendini denelim alımda tınarak başa çıkabilirdi. Ama genç adamın kulağına kışkırtleı şeyler söylemesi vc sesinin boğukluğu... İşle bunların hepsine karşı koyması olanaksızdı. Günün ilk saatlerine kadar kulüple kaldılar.

Tuttukları laksi ilk önce Tiffany'yi evine bıraktı. Genç kız evin kapısı önünde durarak arabanın öbürlerini karanlığın içine doğru götürmesini seyreili. Öbürlerini. Yani Harlem... vc Lana'yı.

Tiffany daha sonraki günlerin açılış günü telaşı ile çok dolu olacağını, dekorun zamanında hatasız yetişebilmesi için tüm zamanını işine vereceğini vc böyleee Harlem ile olan duygusal bağını düşünmeye pek fazla zaman bulamayacağını sanıyordu. Ama görünüşe göre tam tersi olmaktaydı. Harlem her an oradaydı. Hem sürekli aklını meşgul ediyordu, hem de her an onunla burun buruna geliyordu.

Tiffany arkadaşı Pal ın verdiği 'olumlu düşünme' ile ilgili kitabı bir kez daha okudu bu süre içinde. Biraz me-ditasyon yapmasının da iyi geleceğini düşünüyordu. Yine bu süre içinde Frank ile bir iki kez yemek yedi. Kolejdeki arkadaşları ile birkaç partiye gitti. Ama hiçbiri işe yaramıyordu. Ertesi gün Harlem'i görür görmez her şeye yeniden başlıyordu. Öte yandan genç adam onu ateşli öpücüklere boğduğu günü unutmuştu sanki. Tif-fany'ye doğru dürüst çalışması gereken bir makinenin dişlisi gibi davranıyor, bundan daha fazla yakınlık göstermiyordu.

Teknik provadan bir gün önce, sahne üzerinde dekorun kurulmasını birlikte izliyorlardı. Galiba işe yarayacak! dedi genç adam. Şu ipek perde fikri gerçekten dâhlee bir buluş!

Bu senin fikrindi, diye anımsattı Tiffany ona öyle mi? Şaşırmış görünüyordu. Neyse yine de bayağı iyi toparladın her şeyi. Harlem oldukça dalgın görünüyordu. O yüzden Tiffany onun yanında fazla kalmak istemedi. Neredeyse bir haftadır ilk kez konuşuyorlardı. Aralarındaki ilişki tamamen kış uykusuna yatmış sayılmazdı. Ama yine de pek fazla bir şey paylaşmıyorlardı. Yakın bir gelecekte paylaşabileceklerine dair de hiçbir

belirti yoklu görünürde. Frank ın söylediklerini her anımsayışında şükretmesi gerektiğine inanıyordu Tiffany.

Teknik provanın olacağı günün sabahı Tiffany yukarda her zamanki yerini almıştı. Frank da birazdan onun yanına geldi. Işıklar yanmadan biraz önce Jason ve Gavin de gelip onların arkasına oturdular. Tiffany heyecandan dili tutulmuş bir haldeydi. Üç profesyonel tasarımeının dekoru hakkında neler söyleyeceğini çok merak ediyordu. Daha sonra yandaki kapıdan içeri Harlem girdi. 'Oh, Tanrım,' dedi Tiffany içinden. Kalbi küt kül atmaya başlamıştı. 'Galiba gelip bizim yanımızda oturacak.' Harlem onlara doğru ilerlerken, genç kız oturduğu koltuğun kenarlarına sıkı sıkıya sarıldı. O sırada ışıklar söndü. Genç adamın yavaşça yanındaki sıraya oturduğunu hissetti karanlıkta. Onun varlığı kendisini bir büyü gibi sarmıştı hemen. Tıraş losyonunun kokusu son derece başlan çıkarleıydı. Tiffany teknik provayı doğru dürüst seyredemeyecekti artık, bundan kuşkusu yoklu.

'Artık konsantre olamayacağım,' diye düşündü. Başını Harlem'den yana çevirmemeye özen gösteriyordu. Perde açıldığında, sahne Tiffany'nin dekoru dışında bomboşlu.

Bu müthiş bir şey sevgilim, dedi Frank. Uzanıp Tiffany'nin elini avcunun içine aldı. Vc dansçılar sahneye girene kadar da bırakmadı. Tiffany elini çekmek istiyor ama Frank'ı da kırmak istemiyordu. Genç adam onun elini tuttuğunu unutmuş gibiydi. Az sonra Harlem'in koltuğunda kıpırdandığını hissetti Tiffany.

Daha sonra Jason vc Gavin iltifatlarında daha da cömert davrandılar. Jason herkese duyuracak şekilde, Benim gözlerim kamaştı, dedi. Keşke ben dc yirmi bir yaşında olsaydım. Böyleee otuz yaşında tepenin öbür tarafında olmaktansa... Sen bir harikasın şekerim. Tiffany'yi iki yanağından öptü. Düşün, o kadar yürek çarpıntısı o kadar üzüntü çektin. O kadar telaş... Sonuçta hiç dc korkulacak bir şey değilmiş, öyle değil mi?

Yürek çarpıntısı mı? Bunu soran Lana'ydı. Aldırma şekerim. Tiffany'nin omzunu dostça okşadı, ' önünde mükemmel bir meslek yaşamı var.

Elbette, diye onayladı Frank. Vc bunun için koca bir öpücüğü hak ediyor. Sonra da genç kızın karşı koymasına fırsat bırakmadan dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. Tiffany ise Harlem'in bunu görmemiş olmasını diliyor ama neden böyle düşündüğüne bir anlam veremiyordu.

Provadan sonra herkes bir an önce gidip biraz dinlenmek istiyordu. Harlem hepsi için küçük küçük notlar tutmuştu. Onlarla bu notlar üzerinde konuşurken, Tiffany yün ceketini alıp bir an önce eve gitmek üzere davrandı. Genç adam onun çıkmak üzere olduğunu görünce, Biraz bekle sevgilim, dedi. Bunu kayıtsızca söylemişti aslında. Dekorda ufak bir değişiklik yapmak isliyorum. Birkaç kişiyi uğurladıktan sonra ona döndü.

Doğrusu çok iyi görünüyor vc herkes bu dekordan çok memnun kaldı. Ama bence Maurlec sahneye girdikten sonra ona biraz daha alan

kazandırmak için şu halkayı biraz daha kenara kaydırmamız gerek. Nc dersin?

Harlem'in sözünü elliği giriş çok görkemli birkaç halkadan oluşuyordu vc Maurlec birkaç sıçrayışla buradan geçiyordu. İlk beş dakikada boynunu kırmasını istemiyorum, diye devam etti Harlem. Aslında hiçbir biçimde boynunu kırmasını istemiyorum.

Sonra çabucak gülümsedi. Eğer böyle bir şey olursa sorumluluğu ben alırım. Sen burada çok güvenli bir dekor hazırladın bizlere. Gerçekten çok başarılı. Ama gel sana göstereyim. Harlem halkanın olduğu yere götürdü Tiffany'yi vc bir süre teknik olarak nasıl bir çözüm getirebileceklerini konuşlular.

Konuşmayı bitirdiklerinde Harlem kaşları biraz çatık ona döndü. Biraz önce duyduğum yürek çarpıntısı ile ilgili o laf neydi öyle?

Bilmiyorum. Tiffany şaşırmış görünmeye çalıştı.

Bana yalan söyleme. Bazı söylentiler mi var çevrede?'

Ne hakkında? diye sordu Tiffany bakışlarını onunkilerden kaçırarak.

Ne hakkında olduğunu sen benden daha iyi biliyorsun, oyun oynama.

Özür dilerim, hiçbir fikrim yok. Şenle Lana hakkında mı? diye sordu tatlı bir sesle Tiffany.

Verin dibine batsın Lana. Onun hakkında konuşmuyorum. Bunu sen de biliyorsun.''

Belki sen biliyorsundur. Buralarda bir lakım söylentiler dolaşıyorsa, bunlar kesinlikle bizim hakkımızda olamaz. Sen benim varlığımın farkında bile değilsin! Tiffany amaçladığından daha acı bir tonla konuşmuştu. Bu sözleri söyler söylemez bir eliyle ağzını kapattı. İşte kendini ele vermişti.

Tiffany, sana daha önce de söyledim. Aramızda bir ilişkinin varlığı çok tehlikeli olabilir, özellikle senin için. Geleceğin için.

. Umurumda mı sanıyorsun? dedi Tiffany sesini yükselterek. Hayatımdaki tek erkek olduğunu sanmıyorsun herhalde, değil mi? Çevremde bunca erkek varken hem de! Titrek bir sesle gülmeye çal »ı.

Hepsi de seni öpüyorlardır tabii, öyle «'.•ğil mi?

Ne olurmuş yani öpüyorlarsa? Tilfany'nin yüzü bembeyaz kesilmişti. Sonra sert bir sesle sordu. Bundan hoşlanmamaları için bir neden mi var?

Tabii ki yok. Örneğin Frank ın çok hoşuna gidiyor, öyle değil mi?

Ne olmuş yani?

Onun prova sırasında senin elini tuttuğunu gördüm. Bu ne kadardır böyle devam ediyor?

Siz yalnız kendi işinize bakın Mr. Barensky! Bu son sözleri söylerken Tiffany sesini kontrol altına almaya çalışıyordu ama artık yüreği duyduğu acıyı kaldıramaz hale gelmişti. İçindekileri belli etmemek için öylesine bir uğraş veriyordu ki şu an!

Ben kendi ekibimde olanlarla ilgilenirim. Bu benim hakkım, diye azarladı Harlem onu.
Hak mı? Neden? Böyleee merakını mı tatmin ediyorsun? Sen küçük bir diktatörsün yalnızca! Hepimizi denetim almaya çalışıyorsun. Hepimizi yönetebileceğini düşünüyorsun. Bizim özel yaşamlarımızın ekibin çalışmasıyla ne ilgisi var Tanrı aşkına.
Ben hiç kimseyi denetim altında tutmaya çalışmıyorum. Ben yalnızca senin ne yaptığınla ilgileniyorum. Tabii bunun benimle ilgisi var. Ne yaptığın, kimle...
Evet? diye onun sözünü kesti Tiffany.
Kiminle yattığın, diye alçak bir sesle sözünü tamamladı Harlem. Bu sözleri söylerken dönmüş, kulise doğru gidiyordu. Sanki Tiffany'nin yanıtını duymak istemiyor gibiydi.
Öyle mi? Gerçekten öyle mi? diye ardından öfkeyle bağırdı Tiffany. Onun kendisini böylesine sahiplenmesine çok kızmıştı. Hem onun sahibi olduğunu düşünüyordu, hem dc Tiffany'ye hiçbir şekilde ilgi göstermiyordu. Hiç şansınız yok Mr. Barensky, çünkü hiçbir zaman öğrenemeyeceksiniz!
Onun bu son sözleri üzerine Harlem hışımla döndü. Yüzü öfkeden kapkara kesilmişti. Öyle mi? Öğrenmeyecek miyim? Öyle mi dersin? Güçlükle Tiffany’nin durduğu yere geri geldi. Genç kız onun bastonuna nasıl zorlukla dayandığını görebiliyordu. İçinden bir şeyler kopmuş gibiydi. Genç adamın gözleri duyduğu acıyla kararmıştı. Buraya gel, orospu, dedi kesin bir dille.
Sen hangi cesaretle bana orospu diyorsun? Tiffany birden kendini kaybetmişti. Son birkaç günün yorgunluğu, açılış öncesi gerginliği vc Harlem'in hiçbir zaman ona ait olmayacağı gerçeğinin verdiği acı bir anda yüzeye çıkmış, ona karşı hissettiği sevgiyi silip götürmüştü. Bir adım öne çıku. Yüreği kül küt atıyordu. Harlem'c bir tokat atmak üzere elini kaldırdı.
Sonra birden her yanını bir utanç sardı. Yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Elini indirip hıçkırmaya başladı. Senin gibi adamlara dayanamıyorum Harlem Barensky. Sen o kadar kendini beğenmişsin kiî Önüne çıkan her kadının ayaklarının dibine serileceğini sanıyorsun, değil mi? Ama senin için ölmüş Harlem Barensky. Yüreğinin olması gereken yerde koskoca bir sıfırdan başka bir şey yok. Şimdi defol! Hayatımdan defol! Seni görmek istemiyorum!
Tiffany öfkeyle karışık acısının yarattığı gözyaşlarının yanaklarını ıslattığını hissediyordu. Eliyle gözyaşlarını silerek Harlem’c son bir bakış fırlatü ve hızla dönerek sahneyi terk etti.
Ertesi sabah kostümlü provadan sonra, tüm ekip akşamki açılışa hazırlanmak için dinlenmek üzere dağıldı. Tiffany uykusuz bir gece geçirdikten sonra ertesi gün saat onda sahne arkasındaydı ve oldukça gergin görünüyordu. Diğerlerinin de kendisi kadar sinirli olduklarını fark etli içeri girer girmez. O sabah Harlem ile karşılaştığında nc yapacağını bilmiyordu ama olası bir karşılaşma için hazırlıklı bulunmaya gayret ediyordu. Ama

Harlem son detaylarla meşgul olduğu için ortalıkta pek görünmüyordu. Tiffany onun Önerdiği değişikliğin sahnede çok iyi durduğunu gördü. Maurlee ise sahneye girişi daha kolaylaştığı için gelip ona teşekkür etti.

İşinin tamamlandığından emindi artık. Son bölüm başladığında Covent Garden'a gitmek üzere metroya bindi. Harlem'den mümkün olduğukadar çabuk uzaklaşmak, bir an önce evinde olmak istiyordu. Hava çok boğucuydu. Tozlu sokakların durumuna bakılırsa temmuz ayına özgü o çok ender görülen bunaltleı sleaklardan birini yaşamak üzereydiler.

Ceketini omzuna alarak kaldırımlarda dalgın dalgın gezindi. Çevresinin farkında bile değildi. Bomboş gözlerle vitrinlere bakıyor, gördüklerinin hiçbiri ilgisini çekmiyordu.

Neden dün Harlem'e o sözleri söylemişti? Gerçekten hiç yüreği olmadığını mı düşünüyordu? Genç adam bu sözleri hak etmiş miydi gerçekten? Bu soru bütün bir gece boyunca kafasında yankılanmışu.

Tiffany onun o kaygısız tavırlarının altında yatan acıyı kaç kez sezmişti. Şimdi bunun nedeninin onun incinen gururu olduğunu düşünüyordu. Harlem her zaman başarının doruğunda yaşamış bir insandı. Bir çok insana nasip olmayan bir debdebe ve üne alışık olarak yaşamıştı yıllarea. Tiffany bütün bunların bir anda yok olmasının onu nasıl sarstığını düşünmeye çalıştı. Kader bir anda clindckileri ondan çekip almıştı. Hem dc sonsuza kadar. Buna rağmen kendini korumayı bilmiş, bir başka alanda yetkinliğini kanıtlamayı başarmıştı. Yine ünlüydü. Yine insanlar tarafından çok seviliyor vc paylaşılmıyordu. Başka ne isliyordu? Onun şimdi bu kadar acı çekmesinin tek nedeni gururunun incinmiş olmasıydı kuşkusuz. Başka bir neden olamazdı.

Sanki onun yaralanmış egosunda başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibiydi. Yeniden zirveye tırmandığını görmemezlikten geliyordu sanki. Bu geceki gösterinin açılışı bunun canlı bir kanıtı olacaktı. Ama bütün bunların onu değiştirmeyeceğinden emindi Tiffany.

Tiffany, dünyanın en önemli dansçılarından biriyken, birdenbire sakat bir insan haline gelmenin ne demek olduğunu anlamaya çalışıyordu. Ama çok daha fazla sayıda insan çok daha fazla acı çekiyor vc bir şekilde yaşamayı sürdürüyorlardı. Ayrlea başkalarını düşünecek kadar da çevreleriyle ilgili olmayı başarabiliyorlardı.

Covent Garden'a yaptığı yürüyüş düşüncelerini HarIem'den uzaklaştırmak içindi. Ama bu yürüyüş sırasında butiklerden birine de girdi ve açılışta giymek üzere bit elbise satın aldı. Gösteriden sonra ekip için bir de parti verilecekti.

Bu çocuklar için bir rahatlama olacak, demişti Frank. Tabii sonra hepimiz oturup tırnaklarımızı kemirerek gazetelerin erken baskılarındaki eleştirileri bekleyeceğiz. Yere batsın şu eleştirmenler!

'Harlem bütün bu insanların ona nasıl bağlı olduklarının farkında değil. Ne kadar şanslı olduğunun farkında değil,' diye düşündü Tiffany.

Açılış gecesi için seçtiği giysi göğüslerini ortaya çıkaran şifon bir bluz ile harem cariyelerinin şalvarlarını andıran bir pantolondan oluşuyordu. Giysi bir hayli açıktı. Annesi Tiffany'yi bu kılıkta görse oldukça rahatsız olurdu herhalde. Tiffany bu giysiyi Harlem'e karşı bir saldırı gibi kullanacaktı. Neyi reddettiğini gösterecekti ona.

Ginny, Pat vc kolejdeki arkadaşlarından bir bölümü, bu geceye sanki bir kostümlü baloya hazırlanır gibi hazırlanıyorlardı. Ekibe verilecek partiye Tiffany sayesinde onlar da davet edilmişlerdi. Biraz çekimser kalsalardı, Tiffany kollarını bükerek onları zorla oraya getirirdi. O geceyi tek başına karşılamaya cesareti yoktu. Yanında güvenebileceği dostları olmalıydı. Eğer yeterince dikkatli olursa, Harlem Barensky ile konuşmasına gerek kalmayabilirdi. Gösteri bir kez yoluna girdi mi, Tiffany de Harlem’e istifasını sunacaktı. Yani Harlem'in yanında çalışanların şimdiye kadar yapmış olmaları gereken şeyi yapacaktı. Böyle bir şeyin daha önce olmadığına inanamıyordu bir türlü. Oysa daha önce genç adamın ekibinden istifa eden, böyle bir teşebbüste bulunan biri çıkmamıştı. Ama her şeyin bir ilki vardı.

Gösteriden önce kulise gitmemeyi tereih elti. Çünkü Frank ilk gecelerden Önce kulisin patlamaya hazır bir dinamit gibi bir atmosfere sahip olduğunu söylemiş vc onu uyarmıştı. Onun yerine sıradan bir seyirei gibi gidip yerine olurdu, ilk gece için bütün biletler satılmıştı. Tek bir boş kolluk yoklu. Işıklar yavaş yavaş karardı. Tiffany nefesini tuttu. Vc müzik başladı.

Bölüm Sekiz

Gösterinin sonunda alkışlar bir bomba gibi patladı. Yüzleree elin çıkardığı ses tiyatronun büyük salonunda yankılanarak bir tufanın çıkardığı gürültüye dönüşlü. Tiffany de bu alkışlara içtenlikle katıldı. Dansçıları, müzisyenleri vc her şeyden önce bu gösterinin yaratleısı Harlem'in dehasını alkışlıyordu. Böyle yetkin bir topluluğun bir parçası olmaktan şimdi büyük bir gurur duyuyordu. Böyle hissedeceği aklına bile gelmemişti. Daha birkaç saat önce kendini nc kadar kötü hissediyordu. Dans dünyası umurunda bile değildi. Yaptığı çalışmaların, verdiği emeklerin tümünün biranda gözünde değersizleştiğini sanmıştı. Oysa şimdi kendini bu olağanüstü bütünün bir parçası gibi hissediyordu. Arkalardan biri Harlem'in adını bağırmaya başladı. Ona başkaları da katılınca tüm seyireiler ayağa kalkarak, sahneye gelmesi için Harlem'i alkışlamaya başladılar. Sonunda isteksizce de olsa Harlem sahnede göründü. Her zamanki gibi siyahlar giyinmişti. Yüzü o güçlü ışıkların altında neredeyse bembeyaz görünüyordu. Gözlerinin altında morluklar vardı. Sanki son bir kaç günün yorgunluğu şimdi yüzüne yansımış gibiydi. Tiffany ona bakmamaya çalışıyordu. Oysa o ışıkların altında bulunduğu yerden Tiffany'yi görmesi olanaksızdı.

Harlem baş dansçı Lana'ya, Tiffany'nin şimdiye kadar gördüğü en güzel güllerden oluşan bir demet verdi. Maurlec de baş erkek dansçı olduğu için bir buket menekşe aldı Harlem'dcn. Tam o sırada seyireilerden biri sahneye fırlayarak Harlem'c beyaz bir krizantem uzattı. Bunun üzerine seyireiler alkışlarına 'bravo'larını da katarak beğenilerini ifade etmeyi sürdürdüler. Herkes için heyecan verlei bir andı. Nihayet gösterinin yaratleıları sahneyi boşalttığında sahne atılan çiçeklerle dolmuştu.

Çılgın bir şey bu! dedi Ginny. Her zaman böyle mi olur?

'Hayır, provalarda asla böyle değildi! Tiffany buruk bir gülümseme ile baku ona. Bir gün önceki provayı ve Harlem ile birbirlerine bağrışlarını anımsamışiı.

Arka larafa kulise doğru giderlerken Ginny, Benim heykel atölyem bundan sonra çok sakin görünecek gözüme, dedi. Harlem'in bu kadar harika biri olduğunu bilmiyordum. Hayatımda gördüğüm en yakışıklı adam olduğuna yemin edebilirim.

O sırada soyunma odasından çıkan dansçılardan biri Ginny'nin sözlerini duyarak, Onu sevenler kulübüne hoşgeldiniz, dedi. Genç kız onun bu sözü üzerine atladı. Barensky'le çalışmak nasıl bir duygu? Bunun için sağ kolumu verirdim doğrusu!

Clırissy adındaki kız Tiffany'ye kaçamak bir bakış fırlattı. Eh, hayatta kalmayı başarabiliyoruz, öyle değil mi? Sonra onlarla birlikte yürümeye başladı. Provalar dışında bize karşı son derece cömerttir. Kiramızı ödememizi, günde üç öğün beslenmemizi vc erken yatmamızı sağlar. Duygusal sorunlarımızı sabırla dinler vc istendiğinde bayağı yararlı önerilerde bulunabilir. Hiçbirimiz çok yaklaşmayız ona. Uzak bir baba silueti çizer. Öyle değil mi Tiffany?

Tiffany birlikte yemek yedikleri gün genç adamın kendisini nasıl öptüğünü anımsayıp kızardı. O günkü tavırlarını babacan diye tanımlamak çok yanlış olurdu doğrusu. Kısaca başını salladı genç kız. Sonra konuyu değiştirdi. Umarım parti sırasında dekorum mahvolmaz!

Ooo, partiyi sahnede değil, terasta yapmaya karar verdiler, dedi Chrissy. Hadi gidelim.

O boğucu hava geçmişti. Harlem'in dairesine çıkıp yeşil bitkilerin arasından terasa geçtiklerinde, gördükleri manzara karşısında hayranlıktan dilleri tutuldu. Teknik ekip o gün bir ara keme inip terası bu gece için yeniden dekore etmek üzere malzeme almıştı. Yıldızlı gökyüzünü yer yer kapatan tenteler kurmuşlar, altlarına da çeşitli renkte, bol yaldızlı vc gösterişli yastıklar atmışlardı. Kısaca binbir gece masallarını anımsatan bir atmosfer kurmaya çalışmışlardı. Bir köşede binbir türlü yiyeceğin hazırlandığı açık bir büfe vardı. Gecenin ilerleyen dakikalarında dansçılar kaçınılmaz bir biçimde hünerlerini gösterecekleri için büyükçe bir alan da dans pisli olarak ayrılmıştı.

Ginny, Bütün bunların üzerine bir de Harlem ortaya çıkarsa, heyecandan kendimden geçerim herhalde, diye fısıldadı. Sonra Tiffany'yi dikkatle süzdü. Tiffany ona Harlem'in duygusal bir ilişkiye girmek islemediğini söylemiş vc bir gün önceki tartışmalarından bahsetmişti. Ginny, Korkma meleğim, demişti. Biz seni o korkunç kurttan koruruz.

Tiffany kırgınlığını saklamaya çalışarak, 'Ne yazık ki benim istediğim gibi bir koruma değil bu.' diye düşündü. Burada bulunması bile onun için hiçbir çıkış yolunun olmadığını gösteriyordu. Dünden beri içinde büyüyen bir şey vardı. Artık böyle devem edemeyeceğine inanmaya başlamıştı. Bir fırsatını bulursa Harlem ile yalnız başına konuşmaya karar verdi. Ne düşündüğünü açık açık söyleyecekti ona.

Harlem partiye geldiğinde sanki davullar vc trompetler çalmış gibi herkes bir anda onun kapıdaki varlığını hissetti. Tüm konukların arasından bir heyecan dalgası geçmiş, hepsi ona doğru dönmüşlerdi. Harlem bu insanları her gün görüyor, onlarla uzun süredir birlikte çalışıyordu. Ama yine de genç adamın varlığı onlar için çok özel bir şeydi. Onu öbürlerinden ayıran bir niteliği vardı Harlem'in. Gösterinin yaratuğı tüm gerginlik silinmişti yüzünden. Çevresindeki güzel kızlarla birlikte haremini ziyaret eden bir sultan gibiydi şimdi.

Tiffany ürpererek alımda bulunduğu tentenin yaraltı-ğı gölgeye sığınmaya çalıştı. Ama genç adamın kalabalığı tarayan huzursuz gözleri onu hemen bulacaku.

Alayeı bir sesle, Miss Mulgrovc için gül yok mu? diye sordu. Yana dönerek Lana'nın elindeki buketten bir gül çekip aldı vc zarif bir hareketle Tiffany'ye fırlattı. Sonra elindeki kadehi ona doğru kaldırdı. Tiffany genç adamın gözlerindeki meydan okumayı fark etmişti. Harlem elindeki içkiyi bir dikişte bilirdi. Genç kız başını öte yana çevirip bakışlarını kaçırmak istese bile, Har-lem'in onunla işi henüz bitmemişti.

Yanındakilerle birlikte Tiffany'nin yanına geldi. Teknik ekip Harlem için bir taht hazırlamıştı. Tiffany ise arkadaşları ile yastıkların üzerine çökmüştü. Harlem gelip tahta oturunca genç kız başını kaldırıp bakmak zorunda kaldı. Harlem'in bakışları onun üzerinde geziniyordu. Önce yüzünü inceledi. Sonra o küstah tavrıyla baştan ayağa tüm vücudunu süzmeye başladı. Tiffany içinde bir şeylerin kıpırdandığını hissediyordu. Harlem yarattığı etkiyi biliyormuşcasına boğuk bir sesle güldü.

Birisi onun eline yeni bir içki kadehi tutuşturduğunda, Tanrıya şükür, hiçbir vücut diğerinin aynı değil! Nc kadar büyük bir sıkıntı olurdu bizim için! dedi. Herkes susup onu dinlemeye başladığında sözlerine devam etli. Örneğin Miss Mulgrovc'u ele alalım. Tiffany tüm gözlerin üzerine çevrildiğini hissetti. Bazıları için biraz kilolu sayılabilir. Lana'nın kıkırdamasına aldırmayan Harlem, bakışlarını hiç kaçırmadan konuşmasına devam etti. Bazıları içinse ideal kadın ölçülerine sahip olduğu söylenebilir.

Mükemmel bir dişi örneğidir o. Dolgun göğüsleri, geniş kalçaları vc daracık bir beli vardır. Yani tensel zevk vermek için biçilmiş kaftan olan bir odalık, tüm çağlar boyunca sanatçılara ilham kaynağı olan çeklei kadın imajı vardır onda... Durakladı, öyle değil mi Miss Mulgrovc?

Tiffany yerin yarılıp onu da içine almasını diliyordu o anda. Öfkeden saçlarının dibine kadar kızarmıştı. Ama genç adama verecek bir yanıt bulamıyordu. Boğazı düğümlenmişti sanki. Onun o yumuşak, rahat hareketlerine bir yanıt verememek çıldırtıyordu genç kızı. Tanrım, diye kulağına fısıldadı Ginny. Kolejde oğlanların yalnız başınaykcn bile hayal edemeyecekleri şeyi yüksek sesle herkesin ortasında söylüyor! Bir de sen bana onun seninle ilişkiye girmek istemediğini söylemiştin!

O beni herkesin içinde küçük düşürmeye çalışıyor, dedi Tiffany gergin bir sesle. Sendeleyerek ayağa kalktı ama gitmek için önce Harlem'in oturduğu tahtın önünden geçmesi gerekiyordu. Tiffany onun önünden geçerken genç adam uzanıp onu yakaladı ve yalnız Tif-fany'nin duyabileceği kadar alçak bir sesle sordu. Nereye gidiyorsun?

Tiffany elini geri çekmeye çalışarak, Bu senin üzerine vazife değil, dedi. Harlem genç kızın elini daha da sıkı tutarak, Bu gece sahne nasıl görünüyordu? diye sordu.

Müthiş. Bunu sen de biliyorsun.

Harlem'in dudakları bir an için gevşedi. Teşekkür ederim.

Gözleri bir an için birbirini bulunca, Tiffany tüm dünyanın hızla dönmekte olduğunu hissetti.

Bekle, ben de geleceğim. Harlem'in kendisini takip etmemesi için dua ediyordu.

Mutfağa giden yeşil bitkilerle kaplı koridora geldiğinde Harlem'in kendisine seslendiğini duydu.

Bir yararı yok, Harlem, dedi Tiffany sırtını duvara dayayıp genç adamın kendisine yaklaşmasını beklerken. Uzaktan müzik vc kahkaha sesleri geliyordu.

Yararı yok da ne demek? Şimdi onun yanına gelmişti. Kapkara gözlerindeki ışıltılar genç kızın ruhunun derinliklerine işliyordu sanki. Bir elini uzatıp duvara dayadı. Böyleec genç kızı kendisiyle duvar arasına sıkıştırmışı!.

Yani istifa etmem gerekliğini söylüyorum. Kontratımı feshetmek isliyorum.

Bu olanaksız.

Böyle yaşamaya dayanamam ben. Galiba seninle birlikle çalışabilmek için yeleri kadar dayanıklı biri değilim. Derin bir nefes aldı. Genç adamın yakınlığı daha şimdiden lüın vücuduna bir sleaklığın yayılmasına neden olmuşlu. Sen bülün insanların tek lip olduğunu düşünüyorsun. Bir dans

topluluğunu yönetirken böyle düşünmek geçerli olabilir. Ama başka bir dünyada bu olanaksız, diye dcvaın elti Tiffany.

Harlem'in yüzü bembeyaz kesilmiş, alnında ler ianeleri bclirmişii.

Tiffany genç adamın ellerinin baskısından kaçmak isledi. Ama Harlem lüın ağırlığını vermiş olduğu için bunu başaramadı. Çok fazla votka içliğim bilmemin de bir yararı yok! diye mırıldandı. Genç adam derin derin nefes alıyordu. Sanki her nefes alışında genç kızı da içine çekiyor gibiydi.

Bu gece sona erinceye kadar daha da içebilirim. Keskin bir kahkaha allı. Sen hayal gücü olmayan küçük bir pürdensin. Şu yüzeysel yaratleı kişiliğinin altında asıl bu benliğin yalıyor işle. Şimdi dc küçük bir başarı kazanınca, heıncn vazgeçip gitmeye kalkıyorsun. Tam bir kadına yakışacak bir hareket! Senin keskin kenarların yok bebeğim, görmüyor musun? Oysa ikimiz kazanan lakım olabiliriz. Ve sen bunu bir çırpıda hareayabiliyorsun.

Sana söyleyecek başka bir şeyim yok Harlem. Tiffany gözlerini kapadı. İçindeki sancı dinene kadar Har-lem'i kendinden uzaklaştırmak istiyordu. Ama genç adamın eliyle çenesine dokunduğunu vc yüzünü kaldırdığını hissetti.

Tiffany, dinle beni. Sesi boğuklaşmıştı. Genç km gözlerini açması için zorluyordu. Bunu anlamanı isliyorum. Derin bir nefes almak için durakladı. Benim için sen ışık, hayal vc canlılıksın. Senin gençliğin öylesine değerli ki. Bunu yilirme. Beni anlıyor musun? Yırtılan ipeğin çıkardığı sese benzer bir sesle devam etli, Seni de benimle birlikle o karanlığa çekip götürmemi hayal edebilir misin? Bunu yapabilir miyim sana?

Genç kızın gözleri yavaşça onunkileri buldu. Harlem'in bakışları öylesine içtendi ki. Söyledikleri gerçekli. Gerçek hisleri bunlardı demek. Harlem onun karşısında ruhunu çırılçıplak ortaya koymuştu. Tiffany onun yüzünde yalnızca endişe okuyabiliyordu şimdi. Ama bunun nedenini bilmiyordu.

Neden böyle söylüyorsun Harlem? Nc karanlığı? Burada yarailığın o olağanüstü güzel şeyi neden göremiyorsun? Bu yeterli değil mi? Benim için yeıerli olabilirdi!

Harlem elini Tiffany'nin omzundan çekip bir an için gözlerini kapattı. Dudakları incecik bir çizgi halindeydi şimdi. Konuşmaya başladığında sesi olduğundan çok daha boğuk çıkıyordu. ' Benim sevgili küçüğüm, içimde nc zalim şeytanların yaşadığını sen bilemezsin. Başını kaldırdı. Yüzünde öylesine keskin bir acının ifadesi vardı ki, Tiffany ona karşı duyduğu acıma hissi ile yüreğinin burkulduğuıu hissetti.

Nedir bu Harlem? Bu kadar kötü olan nedir? Artık geçmişi unutmanın zamanı gelmedi mi?

Harlem sanki birden karar vermiş gibi genç kızın bileğini kavradı. Dans eden bir grup koridordan şarkı söyleyerek onlara doğru yaklaşıyordu. Harlem onu aceleyle yandaki oturma odasına sürükledi. Hiçbir şey söylemeden kanepenin yanındaki masaya uzandı vc oradaki fotoğraflardan birini alıp

hırsla Tiffany'nin eline tutuşturdu. Gözlerinde kapkara bir öfkeyle, Bak şuna, dedi.

Bir katile benziyor mu o? Sonra ekledi. Ama öyle. O bir katilin suratı.

Bir başka fotoğraf alıp, neredeyse fırlatır gibi uzatu Tiffany'ye. Ya bu? Onu gördün mü? Şu kızı gördün mü? Göz kamaşurleı bir masumiyeti var, değil mi? Ya o güzelliği? Gitti. Hepsi yok oldu, gitti!

Tiffany şaşkın bir halde daha önce gördüğü fotoğraflara bakıyordu. Bu genç çocuğu ve onun yanında tüller içinde poz vermiş olan genç kızı daha önce de görmüştü.

Anlamıyorum, dedi genç kız. Fotoğrafları göğsüne basurırkcn şaşkınlık içinde Harlem'e bakıyordu.

Genç adam fotoğrafları koparıreasına aldı ondan. Ben o kızı öldürdüm! diye haykırdı. O güzel kızı ve onun yanındaki iki arkadaşını öldürdüm ben! Sözlerine devam ederken gözleri çılgınca bir ifadc.kazanmışu. O arabayı ben kullanıyordum. Vc hepsini öldürdüm ben. Minoushka'yı, nişanlısını vc aynı ekipten bu başka dansçıyı. Üçü de çok yetenekli dansçılardı. Hepsinin de önünde mükemmel bir gelecek vardı. Daha meslek yaşamlarının başlarında sayılırlardı. Tiffany, ben onları öldürdüm. Sesi giderek boğuklaşırıışiı. Hiçbir zaman unutamayacağım bunu. O yüzden bana geçmişi unuta-bileecğimi söyleme sakın! Bcniın başıma gelenler ise bir hiç. Bana hiçbir şey olmadı. Ben hâlâ yaşıyorum. Çaresizlik içinde derin bir iç çekti. Ama sana şunu söyleyebilirim ki, o hastane odasında yalarken, ölmeyi tereih edebilirdim. Ölmek için Tanrıya dua ettim orada. Sanki onlar için yapabileceğim tek şey buydu. Ve yaşayacağımı öğrendiğimde, hayalımın geri kalanını yaptığım hataları düzeltmeye adadım. Keskin bir sesle güldü. Sanki yok elliğim şeyleri böyle yaparak geri getirebilirmişim gibi.

Tiffany bir şey söylemeye fırsat bulamadan Harlem geri döndü ve aksayarak terasın girişine doğru yürümeye başladı.

Harlem. Tiffany birden ona doğru koştu. Genç adamı henüz basamaklara varmışken yakaladı. Lütfen Harlem, dedi onu kolundan tutarak. Lütfen benden uzaklaşma, lütfen, ben... Hafif bir çığlıkla onun kollarına atıldı. Harlem dc ona doğru dönerek genç kızı kolları arasına aldı. Sevgilim lütfen. Gözleri yaşlarla dolmuştu. Kendini böyle cezalandırma. Sen dc sevilmeyi hak ediyorsun...

Tiffany onun kendine sarıldığım ama kontrolünü yitirmemeye çalıştığını fark etti. Bunun üzerine genç adama daha da sıkı sarılıp saçlarını okşamaya başladı. Harlem onu belinden kavramıştı. Yine dc genç kızı kendisinden uzaklaştırma çabasındaydı. Gözleri derin bir şefkatle doluydu. Ama konuştuğunda sesinde tuhaf bir alayeılık vardı. Sanırım seyireilerimi ağlatmayı hâlâ başarabiliyorum. Sen beni bir dc Petrushka'da görecektin.

Tiffany onun kendisini reddedeceğini düşünüyordu. Ama Harlem örtmeye çalıştığı bir iniltiyle birden ona sıkı sıkıya sarıldı vc kendine doğru çekti.

Gövdeleri birbirine değdiği an Tiffany tüm vücudunun ateş gibi yanmaya başladığını hissetti. Harlem genç kızın giysisinin altından elini sokarak çıplak tenini okşamaya başlamıştı.

Öpücükleri giderek daha ateşli bir hale gelmeye başlayınca Harlem bir an durakladı. Bir gecede iki gösteride birden bulunamayacağımı sanıyorum, diye homurdandı. Tiffany güzelim, gel... bana gelir misin? Sana öyle ihtiyacım var ki? Anık buna daha fazla karşı koyamayacağım.

Ondan bir yanıt beklemeden bastonuna uzandı vc genç kızı kollan arasında tutmaya devam ederek onu koridora çıkardı. Tiffany bir düş içindeymiş gibi çevresinde bağıran ve gülen yüzler görüyordu. Şu an onun için tek gerçek Harlem'in varlığıydı.

Genç kız bir kapının açıldığını duydu. Karanlık bir odaya girmiş olmalıydılar. Genç kız karanlıkta Harlem'in onu yumuşak bir hareketle ipek çarşaflar vc yastıklar kaplı bir yalağa yatırdığını hissetti. Tiffany aruk hiçbir şey düşünemiyordu. Kendini bütünüyle sevdiği adana bırakmıştı. Biraz sonra onun gövdesinin ağırlığını üzerinde hissedecekti. Önemli olan tek şey de buydu zaten.

Üzcrindekileri birer birer çıkardıktan sonra vücutları tam anlamıyla bütünleşmeye hazırdı artık. Harlem genç kızın üzerine eğilerek göğüslerini öpmeye başladı. Bu öpücükler öylesine açlıkla yüklüydü ki, genç kızdan derin bir inilti yükseldi. Harlem'in dudakları onun vücudunda tutkusunun izlerini bırakmaya başladığında Tiffany genç adamın gövdesi altında zevk ürpertileri ile eğilip bükülüyordu. İkisi de sözcüklerin yer almadığı bir cennetin kapısından içeri süzülüyorlardı birlikte. Tüm evrenin büyük bir patlamayla dağılıp yok olduğu o doruk anında asıl aşk danslarına başladılar. Tiffany defalarea onun adını söyledi.

Seni seviyorum, dedi. Seni seviyorum Harlem. Sev beni. Beni sonsuza dek sev... Mırıltı halinde söylediği bu sevgi sözcükleri Harlem'in onda yarattığı ikinci bir haz dalgası içinde yok olup gitti. Harlem tüm yumuşaklığı ile kendine teslim olmuş vücudunu yeniden ateş gibi kollarıyla kavradığı zaman, Tiffany kendinden geçerek inledi yine. Harlem karşısındakini yönetmede gerçekten çok ustaydı. Her ikisinin de vücut ritmlerini dinliyor vc Tiffany'yi hayal bile edemeyeceği doruklarda gezdiriyordu. Ona bu sanatı tüm inceliklerini öğreterek yaşatıyordu. Tiffany vücudunun her noktasından ayrı bir haz aldığını duyumsadı.

Tiffany, diye mırıldandı Harlem. Başka hiçbir kadınla böyle olmadı. Hiç kimse bana senin kadar yaklaşmadı. Bana yardım et. Ben böyle yaşayamam. Seni özgür bırak.nam gerek. Beni anla sevgilim, aşkım benim... içim parçalanıyor, sanki ruhum senin avuçlarının içinde. Bundan kurtuluş yok.

Harlem bana ne istersen yap. Ben sana aitim. Yaşadığın sürece beni asla özgür bırakmayacaksın. Tiffany parmaklarını şefkatle genç adamın sırtında gezdirirken, Seni seviyorum, diye itiraf etti. Sana teslim oluyorum. Ben senin

gönüllü kölenim. Sonsuza kadar şeninim artık. Karanlıkta uzandı vc ona bakmakla olan adamın yüzüne dokundu.

Deli gibi öpmek istediği dudakların dolgunluğunu hissetti parmaklarıyla. Senin dudaklarını o kadar sık hayal ettim ki Harlem. Senin o güzel ağzını. Parmakları bu dudakların üzerinde tüy gibi hafifti. Dokun bana sevgilim. Sev beni, sev beni Harlem.

Vc Harlem dudaklarıyla, Tiffany'nin o kadar çok özlediği dudaklarıyla onu yeniden öpmeye başladı. Harlem'in ateş gibi dudakları genç kızın vücudunda, onun hayal bile edemeyeceği noktalarda geziniyordu.

Tiffany onun sırtını parmaklarıyla okşayarak fısıldadı. Bana karanlığın arlık yok olduğunu, bittiğini söyle. Lütfen sevgilim, bana bitliğini söyle, ne olur.

Tiffany'nin temasıyla Harlem kendini yeniden kaybetti. Sert bir hareketle onun içine girdi. Artık ikisinin sesleri birbirine karışıyordu. Bundan böyle tüm evrende yalnızca ikisi vardı. İkisi, gövdelerinin vc ruhlarının tüm çıplaklığıyla birbirlerinin olan ikisi...

Daha sonra Harlem Tiffany'yi bambaşka bir zevk dünyasına sürekledi kendisiyle birlikte. Bu dünyada, bu çok özel haremde genç kadın onun gönüllü odalığı oldu. İkisi de birbirlerini sonsuza kadar keşfetmek istiyorlardı. Hiç kimsenin giremeyeceği bu özel dünyada tensel zevkin doruklarında gezinip durdular. Bütün gece boyunca, bir adamı zevkten kıvrandırmak için ona nasıl dokunması gerektiğini öğretti Harlem ona. Daha sonra Tiffany'yi defalarea kendinden geçirecek bir dünyanın kapılarını açtı.

Saatler sonra, gün perdesiz odanın penceresinden içeri doğarken, hayatın asla eskisi gibi olmayacağını düşünüyordu Tiffany. Hayatın lam ortasındaki kor halindeki ateşe dokunduğunu hissediyordu. Başını kaldırıp yanı başında uyuyan adamı yeni tanıdığı bir açlıkla süzdü.

Harlem, diye fısıldadı ve eğilip uyuyan adamın yüzünü küçücük öpücüklere boğdu. Harlem'in teninin sleaklığı dudaklarına değince içinde yeniden uyanan sevinçle onun yanına sokuldu. Aralarında bir büyü vardı, bunu biliyordu artık. Harlem aşkım benim...

Genç kadın uykusunda kımıldadı. Gözleri açılırken kirpikleri genç kadının yanaklarım yalamıştı. Sevgilim, Tiffany. Tiffany'nin yüzünü kendisininkine doğru çevirip, uzun parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Beni çok fazla sevme sevgilim. Beni çok sevme.

Harlem, herhangi bir şey nasıl çok fazla olabilir ki? Tiffany yüzünü ondan biraz uzaklaştırdı ve soru dolu bir ifadeyle genç adama baktı. Harlem? Tiffany'nin senin tonu değişmişti. Genç adamın gözlerindeki bir şey ürpermesine neden olmuştu. Kendimi dcnctleyemem. Harlem'in sesi titredi. Hayır, yapma, lütfen Tiffany... Tanrını kontrolümü yitirdim dün gece. Seni o kadar uzun süre kendimden uzak tutmaya çalıştım ki. Vc sonra... Daha önce hiçbir kadın bu kadar yakınlaşmamıştı bana. Tiffany'yi hafifçe itti ve kalkıp

bacaklarını yataktan aşağı sarkıttı. Genç kadın da doğrulup oturdu hemen. Ama Harlem onun uzattığı eli itecekti. Tiffany, bana ne oldu? Bak bana, sen çok tatlısın, çok çekleisin. Beni asla düşünmemelisin. Ben senin için uygun biri değilim. Sen o kadar fazlasına layıksın ki. Ben... ben rezil adamın biriyim. İnan bana!

Hayır, Harlem. Tek istediğim sensin, bunu biliyorsun!

Harlem gücünü toplamaya çalışıyor gibiydi. Yüzünde renk kalmamıştı. Genç kadın çaresizlik içinde onun birden ayağa kalktığını ve hiçbir şey söylemeden pantolununu ve gömleğini giydiğini gördü. Bunları yaparken Tiffany'ye hiç bakmamıştı. Harlem'in bu ani soğukluğu karşısında donakalan genç kadın yataktan fırlayıp onun yanına geldi. Ne yapıyorsun? Beni terk mi ediyorsun?

Tiffany, lütfen. Beni yalnız bırak! Harlem onun elini itti vc bastonuna uzandı.

Kapıya doğru yöneldiğinde, Harlem! diye acı bir çığlık atü ardından Tiffany.

Git buradan Tiffany. Daha başka nc isliyorsun? Yeteri kadar almadın mı? Kendisine bakan siyah gözler öylesine öfke doluydu ki, Tiffany birden ürperdi. Sana daha fazla bir şey veremem! Başka verecek birzşeyim kalmadı. Sen haklıydın. Evet sen haklıydın. Benim içimde kocaman bir sıfır var. Dün gece kontrolümü yitirdim. Hepsi bu. Şimdi her şeyi unutmaya çalış!

Ağzının içinden bir küfür savurarak kapıya doğru döndü.

Genç kadın çaresizce arkasından bakıyordu onun. Kapıyı açtığını gördü. Terastan gelen hafif müzik, kadeh sesleri vc bastırılmaya çalışılan gülüşler, partinin hâlâ sürmekte olduğunu gösteriyordu.

Nereye gidiyorsun? diye haykırdı genç kadın birden. Beni böyle bırakma! Panik içinde ona doğru koştu. Kime gidiyorsun?

Harlem ona kederli bir ifadeyle uzun uzun baktı. Bunu asla yapma Tiffany. Eğer bir kadına gidecek olsaydım, bu yalnız scıı olurdun. Sonra genç kadının yüzünü kendi yüzüne doğru çevirdi. Gözlerinde yalnızca sevgi vardı. Yoğun, ama hüzünlü bir sevgi. Ben nc yaptım? diye inledi. Beni affet... ve unut beni!

Genç kadının karşı koymasına fırsat bırakmadan ani bir hareketle ondan kurtuldu vc koridorda hızla ilerlemeye başladı. Tiffany dış kapının kapandığını duyduğunda her şeyin bitliğini anlamıştı. Anık ona ulaşması imkânsızdı.

İskemlenin üzerinde duran bir sabahlığı sıruna geçirerek onun peşinden koşmaya başladı. Çıplak ayakları koridorun soğuk zeminini hissetmiyordu bile. Merdivenlerden aşağı hızla inerken nefes nefeseydi.

Onu yakalamayı başardığında Harlem fuayeye inmişti bile. Genç kadına olduğu yerde kalmasını söyleyip dışarı çıktı. Yine de onun peşinden koşup caddeye çıkan merdivenlerin başına kadar izledi genç kadın. Üzerine

geçirdiği ince sabahlık, sabah ayazında tir tir titremesine neden oluyordu. Ama o üşüdüğünün farkında değildi.

Karmakarışık olan saçlarının arasından bir elini geçirip düzeltmeye çalıştı. Basamakların en üstünden son bir kez, Harlem, diye haykırdı. Bekle!

Git buradan. Yapılacak bir şey yok.

Tiffany onun topallayarak hızla ilerlediğini ve Frank'ın kaldırımın kenarına park edilmiş olan Jaguar'ı-nın önünde durduğunu gördü. Harlem son bir kez geriye dönüp ona baktı. Yüzünde derin bir hüznün ifadesi vardı. Elini cebine daldırıp bir anahtarlık çıkardı vc Tif-fany'ye doğru sallayarak, Ona söylersin olur mu? dedi. Uzun zamandır bunu yapmam için zorluyordu beni. '

Tiffany onun ne söylediğini anlayana kadar genç adam arabaya binip direksiyona geçmişti. Genç adamın yüzündeki ifadeyi görünce bir çığlık kopardı Tiffany. Basamaklardan aşağı neredeyse yuvarlanarak indi. Üzerinde yalnızca ince bir sabahlık olduğunu vc yere çıplak ayaklarla bastığını tamamen unutmuştu. Arabaya doğru koşarken motor gürültüyle çalışmış vc araba hızla ileri atılmıştı. Tiffany kaldırımda çaresiz kalakalmıştı.

Yukarı Harlem'in dairesine dönüp üzerine birkaç parça giyim eşyası giymeyi akıl edebilmişti sonunda.

Aklı vc duygulan karmakarışıktı. Harlem'in gece ona söylediklerinden sonra bu gidişinin hiç dc doğal bir kaçış olmadığının farkındaydı. Daha bir kaç saat önce ona bir katil olduğunu söylemişti. Üç kişinin ölümüne neden olduğu için taşıdığı suçluluk duygusunu hâlâ atamamıştı üzerinden. Vc şimdi bu şekilde arabaya atlayıp gitmesinin sonuçlarını düşünmek bile istemiyordu Tiffany. Sinirleri yay gibi gerilmişti. Doğru Frank'ı bulmaya gitti. Frank terasta, bir gece önce kurulmuş çardaklardan birinin altında güneşin doğuşunu seyrediyordu.

Tiffany, Frank, der demez dönüp ona kollarını açtı. Genç adamın kollarından hemen sıyrılan Tiffany, onun yanıbaşındaki minderlerden birine çöktü. Harlem, diye hemen söze başladı. Bir yandan da ileri geri sallanıyordu. Senin arabanı aldı. Oh Tanrım, ne yapabiliriz bilmiyorum! Birden tüm gerginliği gözlerinden yaşlar halinde dökülmeye başladı. Frank'm kollarının onu yeniden sardığını hissetti. Ama artık karşı koyacak gücü yoktu. Onun şefkatine sığınıp hıçkırıklarla ağlamaya başladı. Frank onun yüzünü eliyle kaldırıp ciddi bir sesle sordu.

Sana ne söyledi? Bu soruyu belirgin bir endişe ile sormuştu.

Söylediklerinin hiçbir anlamı yoktu. Senin arabanla gitti o Frank. Nereye gittiğini dc bilmiyorum. Bu ne demek Frank?

Boşver benim arabamı. Araba şu anda umurumda bile değil. Ben şimdi onu düşünüyorum. Ne söyledi sana?

Bir sürü şey söyledi. Olan her şeyden kendini sorumlu tutuyor. Senin onu bir süredir bunu yapmak için zorladığını söyledi. Onu ikna etmeye çalışıyormuşsun gibi bir şey söyledi. Arabayı kullanmayı mı kastediyordu?

Frank başını evet anlamında sallayınca genç kadın devam etli. Bu ne demek Frank? Ben ne yaptım ona?

Sakın kendini suçlama, dedi genç adam seri bir sesle. Sesindeki serilik Tiffany'ye yönelik değildi. Belli ki Harlem için gerçeklen endişeleniyordu aslında. Tif-fany'yi kollarının arasında sallayarak yatıştırmaya çalıştı. Eninde sonunda olacaktı bu... nereye gideceğini söyledi mi sana?

Tiffany başını salladı.

Sakın kendini suçlama, dedi yine Frank. İyi olacak, bundan eminim. Araba otomatik, o yüzden bacağı sorun çıkarmaz ona. Bununla bir gün yüz yüze gelmesi gerekececkti. Frank onun karmakarışık saçlarını okşadı. Sonra eliyle çenesinden tutarak yüzünü kaldırdı vc menekşe rengi gözlerinin içine büyük bir şefkatle baktı. Olup bitenden kendini sorumlu tuttu hep. Bundan hiç vazgeçmedi. Onun hatası olmadığını kabul etmek istemiyor. Ve kendisini asla affetmiyor.

Nc oldu Frank? diye sordu Tiffany. Üç kişiyi öldürdüğünü söyledi bana.

Hayır, kullandığı arabada bir yapım hatası vardı. Ama bu konuda hiç kimseyi dinlemiyor. Sanırım her şeyi yönetmesi ve kontrol etmesi gerektiğine inanıyor. Bazen insanın kendi hatası olmadan da kontrolü yitirebileceğim kabul etmek istemiyor.

Tiffany bir şok dalgası ile sarsıldığını hissetti. Savaştığı şey bu mu? diye sordu. Yani kontrolü yitirmekten mi korkuyor? Aklına bir gece önce yaşadıkları, mantığı hiçe sayan o dellee, çılgınca tutku gelince, yüzü kıpkırmızı kesildi. Sonra Frank'ın kendisinden çok daha fazla şeylerin farkında olduğunu anımsayıp kekeleyerek anlatmaya başladı. Dün gece aramızda geçenleri kabul edemiyor... Gözlerini Frank'ın yüzüne kaldırdığında bakışlarında korku vardı. Ya o... Ya bir şey yaparsa? Söylediği sözleri bir çerçeveye oturtmak ürkütücüydü. Frank hemen onu yatıştırmaya çalıştı. Merak etme, geri gelecektir. Sana söyledim, er ya da geç yapması gereken bir şeyi yapu. O kazadan sonra araba kullanmak istemiyor, her teklif edişimde reddediyordu. Ama karşı karşıya kalması gereken bir durumdu bu. Yüzleşmesi gerek. Yoksa bu korkudan vc kuşkudan asla kurtulamayacak. Bu da onun hayatını mahvediyor. Hiçbir insan lam anlamıyla hayatını bütünüyle kontrol edemez. Bu hepimizin yaşayarak öğrenmesi gereken bir şey. Onun da bunu öğrenmesi gerekecek.

İkisi güneş iylee yükselene vc sleak bir günü müjdeleyene kadar bir saat terasta oturdular. Güneşin ışıkları kentin üzerini kızıla boyayarak yükselirken, Tiffany önündeki gözallеı manzarayı görebilecek durumda değildi. Caddeler henüz uykudaydı daha. Londra'nın çatıları sabah ışığının yansımasıyla gümüşi renklere bürünmüştü. Ortalık sessizdi. Şehrin o kulak tırmalaylеı gürültüsü henüz uykudaydı.

Saat sekize doğru aruk daha fazla bckleyemeyeceği-ni hissedip ayağa kalktı. Ben hastaneleri arayacağım, diye mırıldandı. Burada durup hiçbir şey

yapmadan bekleyemem. Yalnızca beklemek öldürüyor beni. Onun nerede olduğunu, ne durumda olduğunu öğrenmem gerek. Elim kolum bağlı durumdayım burada.

Hayır, dedi Frank. Elini yavaşça genç kadının elinin üzerine koydu. Bakışlarında şefkat vc anlayış vardı. Ben Harleın'i iyi tanırım sevgilim. O bizi böyle bırakıp gitmez.

Tiffany onun haklı olduğunu biliyordu. Ama bunu bu kadar dikkatle dile getirdiği için yüreğinin derinliklerinde bir yerde Frank'a teşekkür etli. Bırakıp gitmez.' Bir insanın kendi hatasıyla yaptığı hesaplaşmayı bu şekilde yorumlamak, ancak Frank gibi ince vc düşünceli bir insanın yapabileceği bir şeydi.

Bir gece önce kurulan tenteler öylece terk edilmiş duruyordu. Boğucu bir gün olacağa benziyordu. Hiç rüzgâr yoktu. Bu havayı temizlemek için esaslı bir fırtına gerekiyordu, ama görünürde böyle bir değişimin belirlisi yoktu henüz. Frank mutfakla kahve yapıp terasa getirdi. Kahvelerini sessizlik içinde içliler. Terasla bir gece öncenin dağınıklığı öylece duruyordu. Boş içki şişeleri, tabaklar, oraya buraya atılmış yastıklar... Daha sonra içeri geçip oturma odasındaki siyah telefonun başında hiç konuşmadan beklemeye başladılar. Uzaklan Londra'nın olağan günlük gürültüsü yükselmeye başlamıştı.

Frank'ın yüzü şimdi çok solgundu. Onunla hep beraberdik. İyi vc kötü günümüzü birlikle yaşadık, dedi Tiffany'ye. O çok iyi bir insandır. Ünlü olmaya başladığında hemen yeni yetenekler için bir burs açtığını biliyor muydun? Tiffany hayır anlamında başını salladı. Bu bir şey değil. Hindistan'da bir köye maddi destekte bulunuyor. Dünyanın değişik yerlerinde üç okula sürekli bağış veriyor. Şimdi dc yeni bir dans okulu açmayı planlıyor.

Bütün bunları yaptığını bilmiyordum, dedi Tiffany şaşkınlığını hiç gizlemeden.

Yaptığı şeyler hakkında konuşmayı sevmez. Bu da onun tarzı işte.

Frank huzursuzlanmaya başlamıştı. Kalkıp terasa çıktı yeniden. Geri döndüğünde yüzü daha endişeli bir hal almıştı. O bir gölge olmayı asla kabul etmez. Asıl sorun da bu işle. Ölüme karşı hayatın tüm gücüne sahip olduğunu hissetmek ister. Sanatın her şeyi, halta ölümü bile aştığına inanır. Sanatla ölümsüzlüğü yakalamaya çabalıyor zaten. Keşke o daha hepimiz gibi bir fani olduğunu bir an önce kabul etse...

Bölüm Dokuz

Tiffany Harlem'dcn bir haber gelmesini bekledikleri o günü anımsayınca, o uzun saatler boyıı süren beklemeyi vc devam etmek için gerekli gücü nasıl bulduğunu düşündü. Ancak sonraki günler onun için daha da çetin bir sınava dönüşmüştü. Çünkü Harlem bir türlü gelmiyordu. Yüreğindeki acı giderek büyüyor, dal budak salıyordu. Sanki fiziksel bir işkence çeker gibiydi. Harlem geri dönmemişti. Ama en azından şimdi nerede olduğunu biliyordu.

Onları ilk kez o ilk gün geç saatlerde aramıştı. Seot-land'dan telefon ederek Frank ile konuşmuştu. Senin önerine uyarak arabanı bir gezintiye çıkardım Frank, demişti ona. Sesi milleree uzaktan metalik bir tınıyla ulaşıyordu. Arlık gösteriyi bir kez sahneye çıktıktan sonra, bensiz de sürdürebilirler.

Frank başını ahizeden kaldırarak, Tiffany de burada, ona vereyim mi? demişti.

Genç kadın Harlem'in verdiği yanıtla Frank'ın dudaklarının gerildiğini vc utançla başını döndürdüğünü görmüştü. O da Frank'a sırtını dönmüştü. Mazeretleri duymak istemiyordu. Daha sonra Frank ona biraz dayanmasını söylemişti. Harlem hiçbir zaman yaşadıklarıyla yüz yüze gelmeyi kabul etmedi. Böyle bir şans tanımadı kendine. Şu anda pek kendinde değil. Hazır olunca geri dönecektir. Bu arada sen kendine iyi bakmalısın.

Bir kaç gün sonra Harlem, Frank'ı Ncw York'dan aradı. Bir hafta sonra da Hindistan'da olduğu haberi gelecekli. Bu kez Margucriıa'yı aramış, mali bir takım sorunlar üzerinde görüşmüşlerdi. Tiffany heyecan içinde onun telefonlarını takip ediyordu. Temmuz ayı geldi. Ama genç kadın için hiçbir haber yoktu.

Frank küçük bir opera topluluğu için yapacağı tasarımlarda Tiffany'nin kendisine yardımeı olmasını isledi. Aslında onu meşgul tutmak içindi bu daha çok. Tam sana göre bir iş, dedi genç kadına. Yirmi beş yaşından genç, taze bir göze ihtiyacım var bu iş için. Çünkü bir hayli yeni bir anlayışla çalışıyorlar. Dcnc.yscl bir yapım olacak bu.

Çok tatlısın Frank, dedi Tiffany. Bu iş vc yaptığı her şey için minnettardı genç adama. Şimdi her gün sanki her şey çok normalmiş gibi atölyeye gidiyor, masasında akşama kadar çalışıyor vc akşam olunca da eve dönüyordu. Dış görünüşü hiçbir şey ele vermiyordu. Ama içindeki sancı dinmek bilmiyordu. Ayakta gezen bir ölü gibiydi aslında.

Ağustos ayının başında Ginny ve iki arkadaşı ile birlikte Ibıza'ya tatile gitti. Orada iki halta kadar kaldılar. Londra'ya geri döndüğünde bir süredir kuşkulanmakla olduğu şeyin doğru olduğunu gördü. Oxford caddesinde tanınmış bir klinikten randevu aldı. Harlem'in çocuğunu doğurup doğurmama konusunda başkalarının tavsiyesini istemekle birlikte, aslında sonunda ne yönde karar vereceğinden kuşkusu yoklu. Mesleğini düşünmek zorundaydı. Çok parlak bir meslek hayatının henüz ilk adım-larındaydı. Bir çocuk bütün taşanlarını alı üst edebilirdi. Ama yüreğinde hissettikleri, bebeği doğurma konusundaki tüm kuşkularını silip atıyordu. İçinde bulunduğu koşullarda gerçek bir seçeneği de yoktu aslında.

Eve yaptığı ziyarette başından geçenleri anne vc babasına kısaca anlattı. İçinde bulunduğu durum karşısında sükunetini olabildiğince koruduğunu göstermek isliyordu. Ne yapmayı düşündüğünü de söyledi onlara. Anne babası durumu çok olgun karşıladılar. Onu herhangi bir yönde karar alması için hiç zorlamadılar. Daha sonra Tiffany Mancasler'dcki kardeşi Fay'den de

yüreklendirlei bir mektup aldı. Ginny vc Pal hâlâ tatildeydiler. Şimdilik bu konuyu başka hiç kimseye açmak islemiyordu. Üstelik evde yalnız oluşu da oldukça rahailaucıydı. Her akşam pencerenin önünde oturarak gün balımını seyrediyor, Harlem'in şu anda nerede olduğunu, neler yaptığını düşünüyordu. Genç adamın içinde hâlâ o karanlığı taşıyıp taşımadığını merak ediyordu.

Sabahlan midesi bulanmaya başlamıştı. Artık her sabah kalkıp atölyeye gitmekte zorlanıyordu. Atölyeye varır varmaz da kendini işine vererek içinde bulunduğu çıkmazı unutmaya çalışıyordu. Frank başkalannm bir şeyler anlamasını önlemek için atölyede onunla çok az konuşuyor ve her şey normalmiş gibi davranıyordu. Ama yalnız kalabildikleri ender anlarda genç kadının dertlerini paylaşmaya çalışıyordu. Biraz fazla abartıyorsun gibi geliyor bana, dedi bir keresinde ona. Birlikte öğle yemeğine çıkmışlardı. Atölyenin bulunduğu bloğun köşesindeki pubda oturuyorlardı. Jason ve Gavin dışarda işleri olduğu için onları yalnız bırakmışlardı.

Ben iyiyim, diye yalan söyledi Tiffany. Ama yüzünün kızardığını ve kontrol edemediği bakışlarının Frank'ı ikna edemediğini fark etti.

O haftanın sonlarına doğru bir gün Frank genç kadını bir kenara çekerek, Bir kaç güne buraya geliyor, dedi. Seni hiç aradı mı?

Tiffany başını olumsuz anlamda salladı.

Genç adamın yüzü gerildi. Pekâlâ... Ona bir şey söylememi ister misin?

Tiffany yeniden başını salladı. Aruk ona kalmış bir şey bu. öyle değil mi?

Frank yumuşak bir tavırla, Bir süre sonra onu görmen gerekecek. Sonsuza kadar böyle saklambaç oynayamazsınız.

Tiffany başını eğdi. Frank'ın haklı olduğunu biliyordu. Bu ona kalmış bir şey, diye inatçı bir biçimde yineledi. Kader bu.

Birkaç gün sonra atölyeye gittiğinde, içeri adımını atar almaz Harlem'in dönmüş olduğunu anladı. Tüm atmosfer değişmişti. Jason ve Gavin onunla Tiffany arasında bir şeylerin geçliğini sezerek temkinli davranıyorlardı.

Tiffany onu bu kadar çabuk görmeyi beklemiyordu. O sabah yaptığı tasarımla ilgili bazı şeyler almak için dışarı çıkmak üzereydi. Tam merdivenlerden inerken onun tiyatroya geldiğini gördü. Aynı anda göz göze gelip durakladılar. Kendini ilk toparlayan Harlem oldu. Tif-fany'ye doğru yavaşça ilerlemeye başladı.

Merhaba. Seni gördüğüme sevindim.

Genç kadın bu karşılaşma anını o kadar çok canlandırmıştı ki hayalinde, şimdi yalnızca onun gözlerine ba-kakalmışlı. içinde tarif edilmez bir sevinç yükseliyordu. Ama dışardan bir heykel gibi sessiz vc hareketsizdi. Tiffany yüzünden herhangi bir şeyin belli olup olmadığını merak etti. Mümkün olduğunca sakin vc kontrollü olmalıydı. Herhalde bir şey belli olmuyordu ki, Harlem hafifçe omuz silkti vc yoluna devam etmek üzereymiş gibi baktı ona.

Genç kadın onu biraz daha durdurabilmek için aklına ilk geleni söyledi. Uzun zamandır burada yoklun.

Harlem aceleyle, Dinlenmeye ihtiyacım vardı, dedi. Hiç farkına varmadan patlama noktasına gelirmişim bünyemi. O aptal doktorlar belki de haklıydılar. Hep biraz dinlenmemi öneriyorlardı. Neyse, onların önerisine uydum sonunda. Geç olması hiç olmamasından iyidir yine de. Hâlâ bastonuna dayanıyordu. Ama şimdi bastonunun ucunu kaldırımdaki çukurlara sokup çıkararak huzursuzluğunu belli etmemeye çalışıyordu. Sen nasılsın? Başını kaldırıp Tiffany'ye baktı. Frank'la iyi anlaşıyor musun?

Tiffany başını salladı. Bir takım opera projelerinde çalışmamı isledi. Çok eğlenceli. Genç kadın bu son sözleri söyledikten sonra son birkaç haftayı böyle tanımlamanın ne kadar doğru olduğunu düşündü.

İyi. Bir şans tanınınca seni hemen kapacağını biliyordum zaten. Kara gözleri Tiffany'nin içine nüfuz eder gibi bakıyordu. O lıaldc istifan geçerli, öyle mi?

Hayır, ben böyle düşünmemiştim...

Harlem onun sözünü kesti. Tamam, benim için sorun yok. Eğer istersen seni özgür bırakabilirim. Öyle görünüyor ki en iyisi de bu zaten. Frank daha başından senin değerini fark etmişti.

Senin yeni sonbahar gösterinde çalışırsam aldırmaz, bundan eminim, dedi Tiffany.

Seni tekrar o cendereye sokmak istemem. Harlem'in teni gezdiği yerlerde iylee yanıp kararmıştı. Ama yüzü yine dc renksiz gibiydi şimdi. Tiffany kollarını onun boynuna dolayıp konuşmak isterdi şimdi. Aşıkların birbirlerine söyleyeceği türden şeyler söylemek istiyordu, bunun için yanıp tutuşuyordu aslında. Hem dc uzun zamandan beri. Ama Harlem şu anda'ona o kadar uzak duruyordu ki, bütün cesareti kırılmıştı. Ona yüreğindckileri nasıl söyleyebilecekti? Genç adamın bu soğuk bakışları altında olanaksızdı bu.

Harlem birden ani bir hareketle döndü. O halde ben gideyim. Tiffany onun tiyatroya girmekten vazgeçip geri döndüğünü fark etti. Genç adamı caddenin köşesini dönene kadar gözleriyle izledi. Gözden kaybolduğunda da biraz önce kaldırımda durduğu yere boş gözlerle bakmaya başladı.

O kısa karşılaşmadan sonra o hafta hiç görmedi Har-lem'i. Hafta sonunda ise Frank'a kontrat meselesini açtı.

Dudaklarının titremesini önlemeye çalışarak, Ne yapmam gerektiğini bilmiyorum, dedi. Ben Harlem ile bir kontratım olduğunu sanıyordum, ama o eğer sen istersen beni özgür bırakacağını söylüyor... Eğer sen...

Tamam, dedi Frank vc genç kadının omzunu şefkatle sıktı. Artık şu büyük Barensky ile konuşmanın zamanı geldi.

Frank, lütfen yapma, Tiffany yutkundu. Lütfen bir şey söyleme, yani iş dışında herhangi bir şey söyleme ona sakın! Gözlerini kırpıştırıp arkasını döndü. Beni korumanı istemiyorum.

Korumak mı? Frank neredeyse patlayacakmış gibi baktı ona. Ama Tiffany genç adamın koluna yapışıp yalvarmaya başlayınca başını sallamakla yetindi.

İkinizin arasında ne var Allahaşkına? Ama konuşması için Tif-fany'i zorlamadı. Genç kadın ona söz verdirince de çok önemsemediğini belirten bir şekilde omuz silkti.

Frank'm Harlem'e bir şey söyleyip söylemediğini ancak pazartesi sabah öğrendi Tiffany. Atölyede küçücük bir opera maketi üzerinde çalışırken dış kapının büyük bir gürültüyle çarpıldığını duydu. Frank olduğunu düşünüp kafasını hiç kaldırmadan çalışmaya devam etti. Birden kocaman bir zarf büyük bir gürültüyle masasının üzerine atıldı. Kafasını kaldırdığında karşısında Harlem duruyordu.

İstediğin bu mu? dedi genç adam kulağına eğilip. Bunu istiyorduysan, gelip bana kendin söyleyebilirdin! Tiffany, Harlem'in kara gözlerine şaşkınlıkla baka-kalmıştı. Ne söyleyeceğini bilemiyordu. Harlem ise istediğini söylediği için hoşnut, dönüp atölyeden çıkmak üzere kapıya doğru ilerledi.

Harlem. Genç kadın ayağa fırladı. Masanın üzerine fırlattığı zarfı alarak titreyen parmaklarıyla açmaya çalıştı. Bir yandan da onu durdurmak için kapıya doğru ilerliyordu. Daktilo ile yazılı birkaç cümleyi okuyunca Harlem'in ne demek istediğini anladı. Bekle, beni dinlemelisin, diye fısıldadı. Atölyede çalışanlar işlerini bırakmış, apaçık onları seyrediyorlardı.

Duymak istediğim her şeyi duydum, dedi Harlem.
Gözleriyle genç kadının yüzünü süzdü. Ama orada görmeyi beklemediği bir ifade görmüş olacak ki tavrı biraz yumuşamıştı. Elini kapının tokmağından çekerek ekledi. Beni terk etmek için can attığını biliyorum, işte kontratın. Senin sessizliğinin o ünlü Ingiliz terbiyenden kaynaklandığını düşünmeliydim.

Ben seni terk etmeye can atmadım hiçbir zaman Harlem. Ne kadar çaresiz olursam olayım seni terk etmeye çalışmadım.

Çaresiz mi? Harlem'in ağzının kenarında bir kıvrım belirdi.

Bir an için göz göze bakıştılar. Sonra Tiffany içini çekip başını hafifçe salladı.

Pekâlâ, bugün ne gibi bir ruh hali içindesin? Siyah saçlı başını kaldırdı vc uzun süre genç kadının gözlerinin içine baktı. Sonra hafif bir ürperme ile başını yana çevirdi. Yarı aralık duran kapıya doğru çevirdi bakışların. Tiffany onun kendi kendisiyle mücadelede olduğunun farkındaydı.

Frank seninle çalışmak islemediğimi mi söyledi sana? diye sordu Tiffany. Sözlerini dikkatle seçmeye çalışıyordu.

Tam öyle sayılmaz. Ben kafamda o sonuca vardım. Geri döndü. Senin gelip gelişmeleri öğrenmek için bir istekte bulunmayışın her şeyi ortaya koyuyordu aslında. Bana söylemek istediğini anlamıştım.

Tiffany içinde yeni uyanan bir umudun yaktığı ateşle yanmaya başladı yeniden. Yüreği sanki uzun süren bir uykudan uyanmıştı. Ben oraya gelmem

gerektiğini bilmiyordum, Yani senin bundan hoşnut olacağını sanmıyordum... diye kekeledi.

Harlem derin bir nefes aldı. Ben buna benzer bir şeyin geçmişte yine tekrarlandığını anımsıyorum. Sanırım bu senin tarzın. Böyle oynamayı seviyorsun. İşleri zorlaştırmayı...

Hiç dc değil. Tiffany belli belirsiz bir gülümsemeyle bakıyordu ona. Harlem genç kadının aklından geçenleri anlayınca gözleri kısıldı. Onun yanında durmak bile sarsıyordu Tiffany'yi. Genç kadın, Harlem'in atölyeye ilk girdiğinde yüzünde taşıdığı öfkenin silindiğini, yerini daha yumuşak bir ifadenin aldığını fark elti.

Sanki Tiffany'nin bu izlenimini doğrulamak ister gibi uzanıp kontratı onun elinden aldı vc parmaklarının arasında tutarak, Yani, hayır mı diyorsun? diye sordu.

Hayır. Tiffany başını salladı.

Bastonunu kapıya dayayarak elindeki sayfaları parçalara ayırdı ve Tiflany'ye geri verdi. Bir an önce işinize başlasamz, iyi olur Miss Mulgrovc. Yeni bir gösterinin hazırlıklarına başladık bile. Geriden takip etmek istemezsiniz herhalde. Sonra genç kadının üzerindeki boş tişörtü alayeı bir bakışla süzdü. Demek insanların hayal gücünü çalıştıran giysiler giyiyorsun hâlâ. Sonra ayrılmadan ekledi. Şu opera projesi bilene kadar seni Frank'la paylaşmaya hazırım. Ama daha sonra tamamen benim olmalısın...

Kapı arkasından kapandığında Tiffany rahmine bir bıçak sokulmuş gibi hissetti. Bu son sözler Tiffany'nin kulaklarında gün boyunca çınlayıp duracaktı. Altında çok derin anlamlar yatan bu sözlerden sonra, canını yakan isteklerine gem vurmaya çalışacaktı Tiffany. 'Yavaş yavaş,' diye düşündü genç kadın. 'Şimdilik birbirimizin boğazına sarılmıyoruz. Bu da önemli bir mesafedir. Bir süre sonra gerçek âşıklar birbirleriyle nasıl konuşurlarsa, biz dc öyle konuşacağız.'

Harlem'in giysileriyle ilgili sözlerini anımsayarak iki gün sonra işe giderken, çiçekli bir etek giydi genç kadın. Üzerinde beyaz bir bluz vardı. Bluz üzerine sıklea oturuyor ve belinin inceliğini ortaya çıloyan geniş mavi bir deri kemerle kıyafeti tamamlıyordu. Harlem'in uzun boyun da düşünerek ayağına yüksek topuklu mavi sandal! ı i\di Yaz güneşi, insana hüzün veren altın renginin ko- tonlarını taşımaya başlamıştı artık. Tiffany aynanın karşısında kendini seyrederken yüzünde birkaç hafta öncesinin solukluğunun yok olduğunu gördü. Teni şimdi daha canlıydı. Menekşe rengi gözlerini ortaya çıkaran hafif bir pembelik hâkimdi yüzüne. Bakışlarında birkaç ay öncesine oranla daha olgun ve derin bir hava hâkimdi. Genç bir kadının olgun havasını taşıyordu şimdi. Saçları bile sanki daha gür ve canlıydı. Aynadaki görüntüsünden hoşnut bir şekilde Harlem ile görüşmek üzere evden çıktı.

Genç adamın dairesinin kapısında dururken, 'Pekâlâ, Mr. Barensky,' dedi kendi kendine. 'İşte ben geldim,'

Onu içeri Anya aldı. Rusça bir şeyler söyleyerek dostça koluna vurdu vc ona ilerdeki oturma odasını işaret etti. Tiffany yeşil bitkilerin süslediği koridordan ağır ağır geçerek ilerdeki odaya vardı.

Genç kadın kapıyı açtığında Harlem plak dolabının üzerine eğilmiş bir şeyler seçiyordu. Omzunun üzerinden kimin geldiğini görünce, Şunu bir dinle, dedi. Bir numaralı dans. Adsız. Müziğin ilk notaları odayı doldurmaya başladığında da sanki dans edecekmiş gibi kendi çevresinde yavaşça döndü. Konuşmak için ağzını açtı ama nedense hemen vazgeçti.

Tiffany kapının önünde kalakalmıştı. Harlem'in kendisini hâlâ arzu elliğinin farkına varmıştı. İkisi dc birbirlerini deli gibi istiyor ama bu tutkularını frenlemeleri gerektiğini düşünüyorlardı. Odanın içini dolduran müzikle bu tutku daha da artmıştı. Paylaşukarı şeyler onları birbirlerine doğru daha büyük bir hızla itiyordu. Başka bir gerçekliğin dünyasına girmenin eşiğindeydiler yine.

Bu büyüyü bozan yine Harlem'in kendisi oldu. Başını ani bir hareketle sallayarak müziği susturdu. Allah kahretsin, hadi... Bakışlarını Tiffany’den kaçırarak ona doğru döndü. Sonra Anya'ya seslendi birden. Anya! Bize kahve getirir misin? Kapıya doğru hızla topallayarak ilerledi. Koridora doğru seslenirken genç kadın kenara çekilmek zorunda kalmıştı. Yaşlı kadından Ruşça bir şeyler istiyordu Harlem.

Geri döndüğünde Tiffany'ye, Olur, dedi. Belki en iyisi sana önce notları vermek. Daha sonra teyp bantlarını da veririm, evde dinlersin. Ben... Sanki bir şey ararmış gibi çevresine bakındı. Sonra kolundaki saatine çevrildi bakışları. Yarım saat içinde çıkmak zorundayım. Ama kahve içerken notlar üzerinde kısaca durabiliriz. Evde doğru dürüst bir müzik setin var umarım?

Tiffany onun bu ani soğukluğu karşısında şaşırmış bir halde başını salladı.

Harlem genç kadının eline bir dosya tutuşturdu. Şunu bir gözden geçir. Ben de Anya'ya bir bakayım. Tiffany bir şey söylemeden onu odada tek başına bırakarak dışarı çıktı. Bir çeyrek kadar da dönmedi. Bu süre içinde Tiffany kendini toparlayıp, Harlem'in verdiği dosyaya bir göz aıu. Genç adam geri döndüğünde Tiffany’yi olması gereken durumda, yani soğukkanlı buldu.

Harlem kahve tepsisini aralarındaki alçak masaya yerleştirdikten sonra kendi de dik arkalıklı sandalyeye olurdu.

İlgini çekti mi? Bu soruyu sorarken genç kadına bakmadan fincanlara kahve dolduruyordu.

'Çok aptalea bir soru bu,’ diye düşündü Tiffany. Okuduğu kadarıyla trajik bir parçaydı bu. Araya havayı hafifletmek için bazı çılgın bölümler konmuştu. Çok seyirei çekeceği mutlaktı. Kullanılacak olan müzikler, modern parçalardı. Blucs, jazz, racggi, salsa... Amerikalı çağdaş bir bestecinin yeni yapıtından bölümler de alına-caku. .

Harlem onun yüzüne hiç bakmadan, Danle'nin In-ferno’su, dedi. Yirminci yüzyıla uyarlanmış hali. İlgi çeklei ve yer yer eğlenceli bir uyarlama olacağını düşündüm.

Eğlenceli mi?

Harlem ayağa kalktı vc zorlukta pencereye kadar gitti. Tiffany onun terasa çıkacağını sanmıştı. Ama genç adam kapının eşiğinde durdu. Sırtı Tiffany'ye dönüklü. Bu konuda olgun davranman çok sevindirlei. Yani birlikle çalışabilmemiz. Biz iyi bir takım oluşturuyoruz seninle. İlerde çok güzel işler yapabiliriz. Bir gece kontrolümüzü yitirdik diye böyle uyumlu bir birlikteliği bir kenara almak yazık olurdu. Yüzünü Tiffany'ye doğru çevirdi. Ama arkadan gelen ışık yüzünü karanlıkta bırakıyordu. Bu yüzden genç kadın onun gözlerini göremiyor-du. Seninle tekrar uçurumun kenarına gitmek, kendimi senin içinde yitirmek islemiyorum. Bu benim için çok tehlikeli. Beni anlıyorsun değil mi?

Tiffany parmaklarının gerildiğini hissediyordu şimdi. Eğer bana teyp bantlarını verirsen, eve gidip onları dinleyebilirim. Bu sözleri sesi hiç titremeden söylemişti. Sana bir öneri ile gelebilmem için bir iki gün düşünmem gerekir. Bana bir iki gün izin verir misin? Yoksa hemen bir takım sonuçlara mı gitmek istiyorsun? Tiffany bir yandan konuşurken bir yandan da 'Bu ben miyim, bu sözleri bu kadar soğukkanlı söyleyen ben olabilir miyim?' diye kendi kendine şaşıyordu. Sonra hafif bir sesle güldü.

Aferin sana. Harlem sırtından büyük bir yük atmış gibi rahatlamış görünüyordu. Yarın değil ertesi gün diyelim mi?

Tiffany olur anlamında başını salladı.

Ama gelmeyi unutma sakın. Sanki tüm hayatımı senin nerede olduğunu merak ederek geçiriyormuşum gibi geliyor bana.

'Keşke böyle yapsaydın gerçekten,' diye düşündü Tiffany kahvesini bitirirken. 'Sen dc beni benim seni düşündüğüm gibi düşünürdün o zaman.' Kapıdan ilk girdiği zaman Harlem'in gözlerinde fark elliği işlek anlık bir cinsel lutkuydu herhalde. Çeklei olduğunu biliyordu. Bir an için görüntüsü ile Harlein i etkilemiş olmalıydı. Herhangi bir kadın olabilirdi onun yerinde. Harlem'in bilinçli bir biçimde kendini ondan uzak luuna çabası, arlık onun için bir şey hissetmediğini apaçık gösteriyordu.

Herkes dışardaykcn Tiffany bir gün vc gece boyunca, müzik setinin başında kulağı sete yapışık vaziyette Harlem'in verdiği bantları dinledi. Bir süre sonra cehenneme gidip gidip geldiğini hissetmeye başlamıştı. Müziği defalarea dinledi. Genç adamın verdiği dosyayı da neredeyse ezberlemişti. Vc bu cehennem fikrinin aslında Harlem’in içinde yaşadığı ruhsal cehennemden kaynaklandığını anladı. Bu onu haftalarea önce yollara düşüren acıydı. Yine çok belirgin olan bir şey de Harlem'in yaşadığı vc içinde taşıdığı acıyı bir sanat yapıtına dönüştürdüğüydü. Bu sanal yapıtı aslında onu tanımayan vc kişisel sorunlarına yabancı olan seyirei kitlelerini etkileyecekti. Bu sanal

yapılını ortaya çıkaran acının kaynağını bilmeseler de, onu kişisel olarak Harlem ile paylaşama-salar da. bu yapman kendilerine göre bir anlam çıkaracaklardı. Tiffany levbi dokuzuncu kez dinledikten sonra kapattı ve sırtüstü yatarak gözlerini kapadı. Harlem ile birlikle olamıyorsa o zaman onun kafasının içindekilere yakın olmakla yetinecekti. İşte bu müzik, onun kafasının içindekileri genç kadına aktaran, aralarında bir köprü kuran araç oluvermişti şimdi.

Tiffany iki gün sonra tiyatroya vardığında saat on ol-luştu. Hiç oyalanmadan kolunun altında dosyasıyla Harlem’in dairesine çıktı hemen.

Harlem'i merdivenin tepesindeki sahanlıkta durmuş, kendini beklerken gördü. Merhaba! diye bağırdı genç adam aşağıya doğru.

Tiffany önce yukarı ona baku, sonra gözlerini indirdi. Onun yanına tırmanana kadar Harlem’in gözlerini üzerinden ayırmadığını bildiği için dizleri titremeye başlamıştı. Yukarı vardığında onun bir kolunu kapının kasasına dayamış, kendisini beklemekle olduğunu gördü.

İnşallah geç kalmamışımdır, dedi Tiffany kızarmış yanaklarıyla gülümseyerek. Çoktandır sabah bulantıları olmuyordu. Ama bu sabah çok kötü kalkmıştı ve kendini toparlaması biraz zaman almıştı. Beyaz bir elbise giyip beline mavi kemerini takmıştı. Kemeri eskisi kadar sıkamamıştı; ama bunun dışında dış görünüşünde henüz bir değişiklik yoklu. Sanki hiçbir şey değişmemiş gibiydi şimdilik.

Harjem ona eskisi gibi gülümseyip, o gözalleı vc yarı alayeı bakışlarıyla karşıladı genç kadını. Bugün bir çiçek gibisiniz Miss Mulgrovc. Eylül ayı size yarıyor. Sonra dönüp hafifçe aksayarak oturma odasına doğru ilerledi. Benim için neler getirdin?

Tiffany onun ardından yürürken, Sen gerçek bir köle tücearısın, dedi. Harlem'in ona bir makinenin dişlisi gibi bakmasını istemiyordu.

Korkunç Ivan mı? Arkamdan bana öyle diyorlar, değil mi?

Başka şeyler de söylüyorlar, diye takıldı genç kadın ona. Harlem ona doğru döndüğünde genç adamın ağzına bakakaldı bir an. İçinde sanki ağır ağır bir sıvı akıyordu. İçini ısıtan, yüreğini harekete geçiren bir şey... Sonra nc hissettiği yüzünden belli olmasın diye hızla masaya doğru ilerleyip dosyasını ve çizimlerini üzerine yaymaya başladı. İşte bunlar.

Harlem onun arkasından geldi. Kasetler nerede?

Çantamda. Tiffany uzanıp kasetleri çıkardı. Elin-dckileri genç adama uzatırken parmakları bir an için birbirine dokununca tüm vücudunun ürperdiğini hissetti.

Harlem kasetleri çalmak için müzik seline doğru ilerledi. Ama Tiffany bir adım öne çıkarak onu durdurdu. Yapma, ikimiz dc müziği neredeyse ezberledik. Son iki gün kasetleri dinlerken aklından geçenleri düşündükçe, bu müziğin kendisine çağrıştırdığı şeylere artık dayanamayacağını hissediyordu.

Hele onu Harlem'in yanında onunla birlikte dinlemek! Bu çok fazla olacaktı. Harlem dönüp ona şaşkınlıkla baktı. Ama sonra müziği çalmaktan vazgeçti.

Genç adam masaya doğru yürüyüp dosyalardan birini açtığında, Tiffany, Bugün Anya nerede? diye sordu.

İzinde, diye cevap verdi Harlem ona hiç bakmadan. Genç adam Tiffany'nin getirdiği dosyaları incelerken genç kadın da camlı kapılara doğru giderek dışarısını seyretmeye başladı. Aşağıdaki meydandaki ağaçların kuru yaprakları nasılsa rüzgârla savrulup buraya,, terasa kadar gelmişlerdi. Yaz gerçekten bilmek üzereydi artık.

Tiffany geri döndüğünde Harlem'in kanepeye oturduğunu, kâğıtları çevresine yayıp aldığı notları incelediğini gördü. Bir kulağının arkasına bir kalem sıkıştırmıştı. Dikkatini yalnızca okuduğu kâğıtlara yoğunlaştırmış olduğu her halinden belliydi. Tiffany ona yaklaşınca başını kaldırdı. Yüzünde lallı bir gülümseme vardı. Çok zekisin. Seni gerçekten seviyorum. Tiffany onun bu sözlerini kavrayana kadar genç adam hiç duraklamadan devam etti. Eğer gitmeye kararlı olsaydın, gelip benimle çalışman için yalvarırdım herhalde.

Tiffany, Topluluğun iyiliği için, değil mi? diye sordu.

Evet, haklısın. Sesi boğuklaşnuşü şimdi.

Evet, dedi Tiffany ve arkasını döndü. Gözleri yaşlarla dolmuştu birden. Seni öyle görmeyi çok isterdim. Yani yalvarırken. Genç kadın gülmeye çalıştı.

Tiffany? Genç kadın ona doğru döndüğünde Harlem yeniden elindeki sayfaya dönmüştü. Parmağıyla kâğıdı işarei ederek, Şunu bir tanışalım, olur mu? dedi Tiffany'ye hiç bakmadan.

Genç kadın ilerdeki yüksek arkalıklı iskemlelerden birine doğru ilerleyince, Oradan göremezsin, gel buraya olur, diye onu yanına çağırdı Harlem.

Tiffany onunla yan yana oturma fikriyle tüm vücudunun şimdiden duyarlılık kazandığını fark etli.

Kanepeye yaklaşarak Harlem'den mümkün olduğunca uzağa olurdu. Vücudu heyecandan kaskatı kesilmişti. Harlem ise onun içinde kopan fırtınalardan habersizmişçesine elindeki notları karıştırıyordu. Ona yeni önerilerde bulunuyor, sayfaları çevirdikçe olumlu bulduğu noktaları işaretliyordu.

Final için bulduğum fikre karşı olduğunu görüyorum, dedi sonunda başını kaldırıp genç kadına bakarak.

öyle kara geldi ki bana, dedi Tiffany. Çok kötümser. Belki sen dc onu yeniden ele almak istersin.

Nasıl? diye sordu Harlem.

Sen kahramanını cehennemde bırakıyorsun. Ama ne kadar suçlu olursa olsun, herkes sevgi ile iyileşebilir. Sen böyle düşünmüyor musun? Tiffany bu

soruyu sorarken menekşe rengi gözlerini onun gözlerine dikme cesaretini bulabilmişti kendinde.

Genç adam bakışlarını ondan kaçırıp, Öyle mi düşünüyorsun? diye sordu. Gerçekten öyle mi düşünüyorsun? Sesi sanki çok uzaklardan gelir gibiydi.

Evet, bence öyle. Gerçekte hayat devam eder. Yeni hayat... Tiffany durakladı. Yeni bir hayal doğar.

Harlem kucağındaki notların kayıp yere düştüğünü gördü. Bunu düşüneceğim. Genç kadın onun elinin uzanıp kendi elini tuttuğunu hissetti. Ama şimdi senin hakkında düşünmek isliyorum...

Yapma Harlem.

Gözlerin. Gözlerini hiçbir zaman unutamam, dedi Harlem boğuk bir sesle. Bu konuda daha olgun davranabilir miyiz Tiffany? Seni o kadar çok sevmek isliyorum ki, seni yalağıma götürmek, sana sarılmak, göğüslerine dokunmak, seni öpmek...

Yalağına mı?

Nc demek islediğimi biliyorsun? Senin vücudun bir kadının vücudu Tiffany. Sevişmek için olgunlaşmış bir vücut Neden bunu inkâr ediyorsun?

Sevişmek mi? diye tekrarladı Tiffany.

Bunun sürekli olamayacağını biliyorsun. Yani ikimizin arasında kalleı bir ilişki olamaz. Bu riske giremem. Ama bir süre için...

Tiffany onu ilinek üzereydi. Harlem sözlerinin genç kadını nc kadar yaraladığını bilemezdi. Ama Tiffany ilk adımı Harlem'in almasını beklemişti şimdiye kadar. Şimdi kararın kendi ellerinde olduğunun bilinciyle uzandı vc parmaklarını genç adamın ensesinde kenetleyip onu kendine doğru çekti. Onun sleaklığıyla yanıp luiu-şuyordu şimdi. Hiç yoklan daha iyiydi böylesi. İslediği zaman ayrılabileceğini, Harlem'in onu engellemeyeceğini biliyordu.

Harlem, diye fısıldadı genç adamın kulağına. İzin ver seni seveyim. Genç adam ona cevap vermeden gömleğinin düğmelerini çözmeye başlamıştı. Sonra elini gömleğin açık yakasından içeri sokarak genç adamın o çok özlediği leninin sleaklığını hisseni. Harlem'in gözlerinin şaşkınlıkla açıldığını fark etmişti. Ama Tiffany’nin parmakları göğsünde gezinmeyi sürdürdükçe, küçük bir zevk inlemesiyle kendini ona teslim cin genç adam. Sırtüstü uzanıp gözlerini kapatarak kendini Tiffany'nin ellerine birikti.

Harlem, diye fısıldadı genç kadın. Sanırım soyunsak iyi olur. Hiç kimsenin gelmeyeceğinden emin misin?

Kapı kilitli, dedi Harlem gözlerini hiç açmadan. Benim ayakkabılarımı çıkarır mısın? Tiffany onun ayaklarına uzanmak için vücudunu genç adamın gövdesi üzerinde kaydırırken hafifçe inledi Harlem. Bir eliyle genç kadının kalçalarını okşarken, öbür eliyle giysisinin üzerinden vücudunun en duyarlı noktasını buldu.

Senin lenin Tiffany, dedi. O kadar güzel ki... İpek gibi... Hiç bu kadar güzel görünmemişim gözüme daha önce. Bu kadar laze, bu kadar olgun... bir

tanrıça gibisin bugün... Bir yandan da onun kemerini çözmeye çalışıyordu. Tiffany bir eliyle ona yardım ederek üzerindeki-İcri çabucak çıkardı. Çıplak gövdeleri birbirini bulduğu an büyük bir susuzlukla sarıldılar birbirlerine.

Daha önce Harlem'in vücudunu karanlıkta okşayarak tanımıştı Tiffany. Bugün ise parmaklarını genç adamın güçlü kaslarının üzerinde gezdirerek vücudunun güzelliğini gözleriyle içiyordu. Boynundan başlayarak onu öpücüklere boğdu. Öptükçe genç adama karşı duyduğu açlık büyüyor gibiydi. Çok güzelsin Harlem, diye mırıldandı. Çok güzel vc güçlü. Öylesine mükemmelsin ki...

Hasarlı desen daha iyi olur, diye gülümsedi Har-lem. Parmaklarını genç kadının simsiyah saçları arasından geçiriyordu.

Tiffany, Harlem'in göğüs kafesi üzerinde göğsünü boydan boya kesen bir yara izi gördü. Bir ucu daha aşağıya, karnına doğru iniyor, kasıklarındaki tüylü bölgede kayboluyordu. Tiffany bu yara izini öperek yok olduğu yere kadar izledi.

Sonra Harlem'in dudakları ateşini dindirmek için Tiffany'nin vücudunda gezinmeye başladı. Genç kadın karşı konulmaz bir tutkunun içinde eriyordu. Harlem onun ipeksi teninde gezinirken, duyduğu açlık giderek artıyordu. Birden genç adamın güçlü gövdesi Tiffany'nin narin vücudunu kapladı. Harlem onu kendisiyle birlikte yeni vc sınırsız bir yoleuluğa daha çıkarıyordu. Her ikisi dc bedenlerinin bir bütün olacağı o büyülü âleme doğru sürükleniyorlardı. Tiffany sonsuz bir evrende yuvarlanmaya başladığını hisseni birden. Son bir haz çığlığı ile birlikle yükseldiler. Vc çevrelerindeki her şey birden silinip yok oldu. Evrende yalnız ikisi vc onları birleştiren arzuları kalmıştı.

Bölüm On

Eylül ayında günler çevreyi altın renkli bir ışıkla bezerken, sonbahar gösterisi için yapılan hazırlıklar da son hızla ilerliyordu. Harlem, topluluğundan güçlerini aşan bir çalışma temposu istiyordu. Tiffany onun enerjisine hayrandı. Bu adam için sınır yoktu sanki. Herkesten önce işe başlıyor, gün boyu herkesin sorunlarıyla tek tek ilgileniyordu. Topluluğun tüm elemanları gecelerini dinlenerek geçirirken, o bir sonraki gün için hazırlık çalışmaları yapıyordu. Orkestradan kostüme, marangoz atölyesinden tanıtım broşürüne kadar her iş ile ayrı ayrı ilgileniyordu.

Gündüzleri serinkanlılığı vc güçlülüğüyle herkesin dayandığı bir abide gibiydi Harlein. Gösteri onun istediği seviyede bir mükemmelliğe ulaşana kadar bütün dansçılarla sonuna kadar tek tek uğraşıyordu. Tiffany genç adamın tüm provalarına kanlamıyordu. Çünkü onun gösterisi için yaptığı tasarımı bitirdikten sonra, Frank genç kadına yeniden bir iş vermiş, tüm vaktini bu yeni tasarımlar almaya başlamıştı. Tiffany kendini meşgul kıldığı için bu işten memnundu. Böyleec gündüzleri Harlein i fazla düşünecek zamanı olmuyordu.

Geceleri geç vakit, Harlem bir sonraki günün hazırlıklarını tamamladıktan sonra görebiliyordu Tiffany'yi ancak. Gözlerinde ateşle vc içinde Tiffany'nin hiç tanımadığı bir karanlıkla yaklaşıyordu genç kadına. Onunla bir iblis tarafından çılgına döndürülmüş bir adam gibi sevişiyordu. Tiffany içinde yalnız onun için sakladığı tüm güzellikleri sunuyordu ona. O ise genç kadının tüm ruhunu isliyordu. Onu esir alıyor, o güzelliklerden kana kana içiyor, onu çılgınlığın ve sarhoşluğun doruk noktasına çıkarıyordu. Geceleri tarifsiz bir büyünün etkisi altında gibiydiler. Harlem'in bir temasıyla Tiffany içinde binleree çiçek açtığını hissediyordu. Henüz kcşfcdilmemiş zevk noktaları buluyorlardı birbirlerindc. Kendini yeni yeni tanımaya banlıyordu Tiffany. Sanki geceleri yıllarea içinde saklı tuttuğu bir ikinci kişilik ortaya çıkıyor gibiydi. Bu yeni kişiliğinden vc onun kendisine verdiği özgürlük duygusundan hoşnuttu. Kendini daha güçlü vc zengin hissediyordu onun varlığıyla. Ancak sabah gün doğuşu ile birlikte öbür kişiliğine dönüyordu.

Gösterinin açılış gecesinden bir gün önce, bir prova arasında Tiffany'yi sahnenin arkasına sürükledi Harlem. Başkalarının yanında birbirlerinden uzak duruyorlardı genelde. Aralarında konuşulmadan varılan bir anlaşmaydı bu. Ama bu kez parmaklarını genç kadının kazağının yakasından içeri sokarak, Sana söylediğim o rampayı ayarladın mı? diye sordu Harlem. Tiffany onun parmaklarının yakleılığını hissediyordu. Bu sorunun Harlem'in ona yaklaşmak için o an bulduğu bir mazeret olduğunu anladı hemen. Çünkü cevap vermesine fırsat kalmadan eğilip dudaklarını onun dudakları üzerine bastırmıştı genç adam. Bir yandan da, Biliyorsun, aslında konuşmak istediğim konu bu değil, diye boğuk bir sesle mırıldanıyordu. İnce bir panonun ardına gizlenmişlerdi. Bu yüzden Harlem sesini mümkün olduğu kadar al-çaltınıştı. Tiffany, ben böyle devam edemeyeceğim. Seni yalnız geceleri sevmek yetmiyor bana. Gündüzleri aramızda hiçbir şey yokmuş gibi davranıyoruz. Böyle hırsızlar gibi yaşayamayız. Sanki iki ayrı insan haline geldim. Bu ikili yaşam beni çok yıpratıyor. En iyisi bir iki halta için benim daireme taşın. Bu gece eşyalarını alman için sana bir araba yollayayım. Çabucak toparlanırsın. Bu akşam gel bana. Bu açlığı, susuzluğu dindirmemiz lazım, böyle olmuyor.

Tiffany, sanki Harlem'in dudaklarının temasını artık istemiyormuş gibi, bir elini ağzına götürdü. Sonra genç adamın o kapkara gözleriyle kendisine işlekle baku£ını gördü. İçinde korkunç bir sevinç kabardı birden. Aruk yalnız geceleri değil gündüz saatlerinde dc onun olacaktı genç adam. Ama içinde kabaran heyecan ne söylerse söylesin, aslında onun bu teklifinin geçerli olamayacağını biliyordu Tiffany. Bunu ona söyleyebilmek için biraz zaman kazananından, sahne tarafından bir ses Harlem'i çağırdı.

Gitmeliyim, provadan sonra buluşup bu işi nasıl yapacağımızı kararlaştırırız, dedi genç adam. Tiffany cevap veremeden alnına küçük bir öpücük daha kondurdu. Az sonra onun bastonunun sesinin sahnede

yankılandığını duydu genç kadın. 'İşte şimdi dc öbür oyuncaklarını kuruyor,' diye acı acı düşündü Tiffany. 'Onun istediği gibi oynasınlar diye.' Sahneye bir göz attı. Harlem'in buyruklarını yerine getirmeye hazır bir sürü genç dansçı sahneyi doldurmaya başlamıştı. Hepsi dc onun gözlerinin içine bakıyorlardı. Ağzından çıkacak her kelimeye sonuna kadar sadık kalmaya çalışacaklardı.

Tiffany yan tarafa, tasarım atölyesine geçti. Frank atölyede bir panoyu boyuyordu. Elindeki fırça ile kararlı darbeler atıyordu bez pano üzerine. Genç kadın eşyalarını loplarken başını kaldırıp ona bakmadı bile. Masasının üzeri tamamen temizlenince, Bugün erken çıkmamın bir sakıncası var mı? diye seslendi ona Tiffany.

Frank ona kısa bir bakış fırlattı. Dikkati hâlû yaptığı iş üzerindeydi. Nasıl istersen şekerim. Eve erken gidip ayaklarını tavana mı dikeceksin?

Tiffany başını evet anlamında salladı.

O halde yarın sabah görüşürüz.

Tiffany yalan söylediği için kendini suçlu hissediyordu. Caddeye çıktı. Eve uzun yoldan gitmeyi tereih etli o akşam.

Ginny vc Pat, o akşam önce yemeğe, oradan da bir partiye gidiyorlardı. Hazır olduklarında Ginny kapının eşiğinde durdu ve Tiffany'yi endişeli bakışlarla süzmeye başladı. Genç kadın bugün her zamankinden daha yorgun görünmüştü gözüne. Bak, başının elini yiyorum sanma, ama sana bir kez daha soracağım. Ben bu gece çıkmak zorunda değilim. Kendini iyi hissetmiyorsan seninle kalabilirim, ayrlea zevkle yaparım bunu. Ne dersin? Sonra tekrar ekledi. Parti umurumda bile değil aslında.

Kendi başıma kalsam daha iyi olacak Ginny. Bu gece nedense erken yatmak istiyorum. Yalnızca biraz yorgunum, o kadar. Eğlencenizi bozmak istemem. Ginny vc Pal, Tiffany'nin bir bebek beklediğini Öğrenmişlerdi artık.

Yine sorun Harlem, öyle değil mi? dedi Ginny. Ona hâlâ söylemedin mi?

Söylemenin bir yararı yok ki. Sürekli bir ilişki istemiyor o. Hayatta en son düşündüğü şey kalleı bir ilişki. Bundan çok korkuyor. Onun özgürlüğünü, yaratma gücünü ortadan kaldıracağına inanıyor. Harlem'in gelecek ile ilgili düşündüğü tek şey açılış geceleri. Herhangi bir gösterinin açılış gecesinden daha uzak bir geleceği hayal bile edemiyor. Eğilip gaz sobasını yaktı. Biraz üşüyordu. Eğer ilgileniyorsanız söyleyeyim, onun yanına taşınmamı istedi. Bir iki hafta için. Bu onun sözleri...

Sonra?

Bugün bu yüzden erken geldim. Onunla tartışma gücünü bulamadım kendimde. O kadar yorgunluk hissediyorum ki.

Onunla eninde sonunda karşı karşıya geleceksin.

Hiç dc değil. Gelmek zorunda kalmayabilirim. Şu anda onun aklı fikri gösteride vc yarınki açılış gecesinde. Bu bana yirmi dört saat kazandıracak. Bu yirmi dört saatin sonunda da ailemin yanında olacağım.Artık eve dönmek

istiyorum. Çünkü çok yorgunum. Bu yükü daha fazla taşıyamayacağımı sanıyorum. Beni çok yıprattı. Kendini vc beni, ikimizi de. Biraz önce annemlere telefon edip haber verdim. Tiffany konuşmasını bitirince başını kaldırdı.

Ona nereye gittiğini söylemeyeceksin, öyle değil mi?

Ginny ona kuşkuyla baktı. İnşallah nc yaptığını biliyorsundur. Senin ayrılmak istemeni kabul etmeyebilir.

Bunu kabul etmek zorunda. Onunla onun koşullarıyla yaşamak istemiyorum. Beni buna zorlayamaz. Yaşadığımız her şey ilişkimizin sonunu hazırlamaya yönelik. Bu işin bir sonu yok. O yüzden benim bitirmem gerekli.

Ginny, Tiffany'nin kararlılığı karşısında isteksizce dc olsa onun dediklerini kabul etti vc Pat ile birlikte biraz sonra evden ayrıldılar. Saat henüz yediydi. Tiffany ertesi gün evine götürmek üzere birkaç parça eşyasını toparladı. Sonra uzun bir banyo alarak sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. Vc en sonunda gerçekten dc erkenden yalağa girdi. Tam yatmak üzereyken birden telefon çalınca, bir anda sinirleri gerildi. Bu Harlem'den başkası olamazdı. Oturma odasına gidip telefonun başında hiç kıpırdamadan bekledi. Sanki en ufak bir ses çıkarırsa telefonun öbür ucundan duyulacaktı. Sonunda arayan kişi pes etti ve telefon sustu.

On dakika sonra telefon yeniden çalmaya başladı. Ve bu durum kısa aralarla defalarca tekrarlandı. Genç kadın nihayet yalaktan çıkıp sesini duymamak için telefonu yastıkların altına gizledi. Sonunda yorgunluktan bitap düşerek uyuyakaldı.

Onu ikinci kez uyandıran sokak kapısının vurulması oldu. Kalkıp saate baktı. Henüz dokuzdu. Evde kendisinden başka kimse yoktu.Tiffany yorganın altına gizlenip bekledi. Bir ara pencereye gidip dışarıya bakmayı düşündü, ama sonra bundan bile ürktü. Az sonra dışarda bir araba kapısının kapanma sesinden sonra uzaklaştığını duydu. Genç kadın nihayet rahatlamıştı, işte bu kadar,' diye düşündü tekrar uykuya dalmadan önce. Harlem'in ısrarına biraz şaşmıştı doğrusu, ama üzerinde fazla düşünmedi. Uyku onu kendine doğru çekiyordu. Tekrar derin bir uykuya dalmakta gecikmedi. Belli ki o gün gerçekten çok yorulmuştu. Uykuya dalmadan önce son düşündüğü şey, kendisinin nasıl olup da bu kadar sakin olmayı başardığıydı.

Ertesi gün herkesten önce kalkmıştı. Yapacağı kısa tren yoleuluğundan önce her şeyin lamam olup olmadığına, eksik bir eşyası bulunup bulunmadığına baktı. Yanına şimdilik küçük bir el çantası alacaktı. Babası gelecek hafta sonu bir arabayla gelip öbür eşyalarını almaya söz vermişti.

Tiffany ailesinin Harlem ile ilgili kibar da olsa küçük bir sorgulama yapacağından emindi. Bunu eninde sonunda yapacaklardı. Ama ailesi ile tartışmayı, Harlem ile tartışmaya yeğliyordu şimdilik. Harlem onlardan çok daha rahatsız edlei bir sorundu onun için. İlişkiyi bitirmeye karar verdiğini

ona asla söyleyemezdi. Onun yanında kendini güçsüz hissediyor, tüm savunma silahları elinden alınmış biri haline dönüşüyordu.

Ginny yatağından sürüklenir gibi çıkarak onu kucakladı. Eğer fikrini değiştirirsen... diye söze başladı. Sonra duraksayıp omuzlarını silkti. Neyse, nerede olacağımızı biliyorsun. Genç kadını sokak kapısına kadar geçirmek için birkaç basamak indikten sonra, Kendine iyi bak, diye seslendi.

Tiffany bahçe kapısında durup ona el salladı. Tam o sırada kapının önünde bir taksi durdu. İçinden çok tanıdık biri indi. Tiffany kapıda donakalmışü.

Bir yere mi gidiyordun Tiffany? Harlem ona doğru gülümseyerek yürüyordu. Hemen genç kadına yetişti vc elinden çantasını aldı.

Beni yalnız bırak. Tiffany içinde bir anda kabaran öfke ile çantasını onun elinden kaptı ve kendini tekrar merdivenlere doğru fırlattı. Bir an önce eve geri dönüp kapıyı kapatmak vc Harlem'den kurtulmak isliyordu. Ama genç adam basamaklarda yolunu kesmeyi başarmıştı. İri gövdesi ile içeri girmesini önlüyordu.

Dün gece buradaydın, değil mi? Evet buradaydın ve bana kapıyı açmadın. Bugünkü tavrın bunu kanıtlıyor zaten. Harlem'in yüz ifadesi korkunçtu. Tiffany onu daha önce hiç böyle görmemişti. Eve girerek ondan kaçamayacağını anlamıştı. O zaman tek çare kalmıştı. Yola doğru koşmak ve bir taksi çevirmek. Belki Harlem'in yeni indiği taksiyi durdurabilirdi. Hızla kendini merdivenlere doğru fırlattı. Ama birden bir şey oldu, önündeki birkaç basamağı ayakları üzerinde değil, uçarak indi. Ayağı bir şeye takılmış, genç kadın basamaklardan aşağı yüzüstü düşmüştü. Bu arada da ani bir çığlık atmış, kendisi bir yana, çantası öbür yana yuvarlanmıştı.

Tiffany düşerken içinde bir şeylerin olduğunu hissetti. Bebeği düşündü bir an. Onu koruması gerekiyordu. Ama her şey bir anda olup bilmişti. Çevresindeki herkes ağır hareketlerle yüzüyor gibi geldi ona. Tam o anda Ginny'nin bembeyaz bir yüzle Harlem'e bağırarak bir şeyler söylediğini duydu hayal meyal. Genç adamı birden yanıbaşında buldu. Nasıl bir hızla yanıbaşında bitivermişti öyle! Harlem'in kollarının kendini kaldırdığını hissediyordu. Taksi şoförü arabadan çıkmıştı. Onu eve taşıyorlardı. Son gördüğü şey arkalarından bakan taksi şoförüydü.

Tüm gövdesi ani sancılarla sarsılıyordu. Harlem'in daha önce ona söylediği sözleri anımsadı. Tek bir hata yaparsın. Küçücük bir hata. Vc tüm yaşantının değişliğini görürsün. Şimdi Tiffany kendisine doğru eğilmiş endişeyle bakan yüzler görüyordu çevresinde. Sonra bir boşluk oldu. Kendini kaybetmişti. Ardından bir ambulans sesini ve bir hastanenin temiz beyaz çarşaflarını anımsadı. Sonra sonsuz gibi görünen bir karanlığın içine düştü.

Tekrar gözlerini açtığında, Harlem yatağının başu-cunda, tahta bir hastane iskemlesi üzerinde oturuyordu. Kara gözlerinde hiç ışık yoktu. Tiffany'nin yüzüne bomboş bir ifadeyle bakıyordu. Genç kadının uyandığını görünce uzanıp onun elini tuttu. Hiçbir şey söylemeden av-cunda tuttuğu eli okşamaya

başladı. Onun bu okşayışında tuhaf bir ürkeklik vardı. Sanki Tiffany her an elinin altından kayıp gidecekmiş gibi dikkatle vc yumuşacık dokunuşlarla okşuyordu elini.

Genç kadın doğrulup kalkmaya çalışarak, Ben iyiyim, dedi.

• Evet ikiniz dc iyisiniz, dedi Harlem. Sesi dc gözleri gibi cansızdı. Sanki vücudundaki tüm enerji ondan çekilip alınmıştı. Donuk bir adama dönüşmüştü birden.

Şimdi teknik provada olman gerekmiyor muydu senin? diye sordu Tiffany. Olabildiğince normal davranmaya çalışıyordu.

Neden en son öğrenen ben oldum?

Tiffany elini çekip başını öbür yana çevirmek istedi. Genç adamın o sorgu dolu bakışlarından kaçmak istiyordu. Ama Harlem öne doğru eğildi vc öbür eliyle yüzünü şefkatle kendine doğru çevirdi. Neden Tiffany? Sana ne söyleyeceğimi sandın?

Tiffany alçak bir sesle yüzünü başka bir yöne çevirmeye çalışarak, Sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim, diye cevap verdi. Sen sürekli bir ilişki istemediğini söylüyordun. Bunun senin için riskli olduğuna inanmıştın bir kez. Bu senin için doğruydu. Gcçcrliydi. Senin kişiliğinin özgürlüğe ihtiyacı var. Yaratleı olmak için özgür hissetmelisin kendini. Ben sana bebekten söz etseydim, sanki senin başına bir silah dayamış gibi olacaktım.

Sen aptalın tekisin. Küçük bir aptalsın sen! Harlem genç kadının yüzünü bıraktı vc arkasına yaslanarak sanki orada kendisi için bir mesaj varmış gibi karşıdaki duvara bakmaya başladı.

Önemli değil, diye telaşla ekledi Tiffany. Ben evlenmek filan istemiyorum. Her şeyi tasarladım. Daha aylarea çalışmaya devam edebilirim. Sonra da işe geri dönebilirim. Çok fazla sorun olacağını sanmıyorum. Hatta bir süre için bağımsız çalışabilirim. Yani evde yapabileceğim bir iş bulabileceğimi sanıyorum.

Peki ya ben ne olacağım?

Sen mi? Tiffany ona kısa bir an için baktı. Ama genç adamın yüz ifadesinde ne demek istediğini belirten hiçbir şey yoktu.

Harlem genç kadının elini yeniden avucunun içine aldı ve sanki bu eli ilk kez görüyormuş gibi incelemeye başladı. Eğer bu koşullarda seni lerk etlersem, kafama bir kurşunu hak etmez miyim? Yoksa kendi kendine hamile kaldığım mı düşünüyorsun? Harlem'in dudakları hafifçe gerilmişti. Erkeklerin hakları olduğu kadar sorumlulukları da vardır.

Benim bir kocaya ihtiyacım yok, diye kısaca yanıtladı Tiffany onu.

Peki ya çocuğumuz? Onun da bir babaya ihtiyacı yok mu?

Bunun çok önemli bir sorun olacağını sanmıyorum. Neden olsun ki? Çocuğunu kendi başına yetiştiren o kadar çok kadın var ki artık.

Benim çocuklarımı değil.

Tiffany yatağın içinde doğruldu. Galiba şimdi dc beni idare etmek niyetindesin. Hiç zahmet etme. Senin bir yere bağlanmak konusunda neler düşündüğünü çok iyi biliyorum. Bundan nefret edersin sen. Şimdi babalık yeni bir fikir gibi geldi sana. Ama bir kez buna alışınca sana yaptığımdan dolayı benden vc çocuktan nefret edebilirsin. Tiffany bu sözleri söylerken bakışlarını ondan kaçırmaya çalışmıştı. Lütfen zili çalar mısın? Ne zaman eve gidebileceğimi soracağım onlara.

Nereye giuncyi düşünüyorsun?

Bu benim sorunum.

Sana bir taksi çağırabilirim. Onun için sordum.

Tiffany verdiği kararı genç adamın bu kadar kolaylıkla kabul etmesinden rahatsız olmuştu, önemli değil, dedi Harlem'e. Sesi hafifçe dalgalanmıştı. Bu işi hastabakleılardan biri dc yapabilir.

Genç adam homurdanarak ayağa kalkıp kapının yanındaki zile bastı. Biraz sonra bir hastabakleı kapıdan başını uzattığında Harlem de kapıya doğru yollanmıştı. Çıkmadan önce bir an durakladı.

Hastabakleı Tiffany'ye öğleden sonra çıkabileceğini söyleyince genç kadın Harlem'e kısa bir bakış fırlattı. Genç adam soğuk bir tavırla, Ben sana bir araba yollarım, dedi. Eğer sağlığın yerindeyse o z.aman seni öğleden sonra tiyatroda bekliyorum. Unutluysan hatırlatayım, bugün gösterinin açılış günü. Senin dc koşullarını yerine getirmen gereken bir kontratta imzan var!

Genç adam kapıyı açuğında Tiffany, Harlem, diye seslendi.

Orada ol! diye uyardı genç adam onu.

Bekle, dinle beni! Ben artık eskisi gibi yaşamak islemiyorum. Vc seninle çalışmaktan da vazgeçtim.

Belli ki öyle. Ama dans etmek için bile iki insana ihtiyaç vardır güzelim. Yoksa bunu sana daha önce hiç kimse söylemedi mi? Harlem ona yarı alayeı bir gülümseme ile baktı. Genç kadın beyninde dönüp duran düşüncelere rağmen, tüm vücudunu sarsan bir istek duydu ona karşı. Harlem odadan dışarı çıktığında ise kendini çok yalnız hissetmeye başladı. Sanki kaybeden oydu. Terk edilen oydu. Bugün olanlardan sonra işe vaktinde gelmesini isteyebilecek kadar kaygısız mıydı bu adam? Buna inanamıyordu. Tiffany'yi bir kez daha yenmişti işte!

Tiffany hastaneden çıkmaya hazırlanırken bir yandan da Harlem'in söylediklerini düşünüyordu. 'Gerçekten bu öğleden sonra tiyatroya gitmemi bekliyorsa, o zaman benim tahmin etliğimden dc çılgın bu adam,' diye düşündü. Hastane görevlilerinden bir taksi çağırmalarını istediğinde, bir arabanın kendisini beklediğini söylediler ona. Ayrlea arabanın içinde onu bekleyen birinin olduğunu da eklediler.

Tiffany çıkış kapısına doğru ilerlerken ondan nasıl kurtulacağını düşünüyordu. Hastanenin bir tek çıkışı vardı. Ama bu onun Harlem'in işleklerine sürekli olarak boyun eğeceği anlamına gelmiyordu. Hastane

bahçesine sürekli olarak taksiler gelip gidiyordu. Çıkar çıkmaz bir taksiye atlayabilirdi. Böylece Harlem'in arabasına binmek zorunda kalmazdı. Ama dışarı çıktığında onu bir sürpriz bekliyordu. Onu arabasıyla bekleyen Harlem değil Frank'dı.

Tiffany'yi yanağından öptükten sonra, İyi görünüyorsun, dedi genç adam. Kendini nasıl hissediyorsun?

Yüzde yüz iyiyim, dedi Tiffany ona gülümseyerek. Frank ona o gün atölyeye neden gelmediğini sormadı bile. Belki daha sonra geleceğini sanıyordu. Hiçbir şey söylemeden genç kadını arabaya bindirdi.

Tiyatroya vardıklarında doğruca salona girip yan localardan birine olurdular. Burada daha rahat edersin, dedi Frank, istersen bir fincan kahve getireyim sana.

Frank locanın kapısına doğru ilerlerken, Benimle kalacak mısın Frank? diye sordu Tiffany.

Kesinlikle. Bizim çocuklar da birazdan gelecekler. On dakika sonra gösteri başlayacak.

O gittikten sonra Tiffany eğilip salondaki seyireilere baktı. Bir kostümlü prova için her zamankinden çok daha fazla seyirei vardı aşağıda. Ama bu gösteri sıradan bir gösteri değildi. Olağandışı büyüklükte bir yapımdı. Yeni topluluğun ilk uzun gösterisiydi. Harlem için seyireinin tepkisi çok önemliydi bu yüzden.

Şimdiye kadar ortalıkta görünmemişti genç adam. Tiffany de onun provadan önce sahne önüne gelmesini beklemiyordu zaten. Şu sıra kulisteki sorunları çözmekle meşgul olmalıydı. Biraz sonra Frank locaya geldi. Daha sonra Jason vc Gavin dc onlara katıldılar. Vc gösteri başladı.

İki saat sonra sahnedeki ışıklar yavaş yavaş karardığında, seyirei kolluklarında bir ölüm sessizliği hâkimdi.

Pekâlâ, salonun ışıklarını yakın! Karanlıkla çınlayan Harlem'in sesiydi. Salonun ışıkları yandığında sahnenin büyüsü bir anda kay bolu vermişti.

Oyuncular gösterişli kostümleri ve abartılı makyajları ile luhaf yaratıklar gibi görünüyorlardı şimdi. Tiffany nefesini tutmuş bekliyordu. Sinirleri öylesine gerilmişti ki, lüm eklemleri ağrımaya başlamıştı. Harlem dc sanki küçülmüş gibiydi. Sahnede öylece duruyordu. Bir maske ardına gizlenmeyen tek kişi oydu sahnede. Vc öylesine yalnızdı ki. Bu gösteriye en içten duygularını kalmıştı gerçeklen. Tüm çıplaklığıyla ruhunu ortaya sermişti. Tiffany onun ne yapmaya çalıştığını şimdi daha iyi anlıyordu. Tüm yüreği ile kucaklamak istiyordu şimdi onu. Bu kadar yürekli davranabildiği, incincbileecğini bildiği halde kendini böylesinc açıkça ortaya koyabildiği için kucaklamak vc korumak istiyordu onu. Tiffany Harlem'in güçlü ışıklar altında gözlerini kırpıştırdığını gördü. Yüreği duyduğu heyecan vc sevgiyle kafesine sığmıyordu.

Daha sonra birden bir şey oldu. Tüm teknik ekip vc genel provayı izlemeleri için çağrılan davetliler birer birer ayağa kalkarak alkışlamaya başladılar. Alkış sesleri boş salonda tuhaf bir biçimde yankılanıyordu. Tiffany gözlerine inanamıyordu. Hepsi Harlem'in yaptığı iş karşısında ayağa kalkmışlardı.

Tiffany, Frank'a döndü. O da ayağa kalkmış vc sanki bu bir kostümlü prova değilmiş dc, gerçek bir temsilmiş gibi hararetle alkışlıyordu. Jason öne eğilerek Tiffany'yi omuzlarından kavradı. Genç kadın şaşkınlıkla onun gözlerinden yaşlar süzüldüğünü gördü. Öyle etkileyleiydi ki, dedi Jason. Sonra o da ayağa kalktı vc Bravo, bravo, diye bağırmaya başladı. Gavin dc ona kaülınca koca salonda oturan tek kişi Tiffany kalmıştı.

Tezahürat biraz azalınca Harlem yine aynı ifadeyle herkese teşekkür etti. Sonra ekledi. İyi bir kostümlü prova, rezalet bir açılış gecesi olmayacağı anlamına gelmez. Ardından sahneye ne zaman geri dönmeleri gerektiğini belirterek ağır ağır sahneden çıktı.

Tiffany tüm duygularının ayaklandığım hissediyordu. Tahmin ettiği gibi bir süre sonra oturduğu locanın kapısı açıldı. İşte kapıda duruyordu. İri gövdesi ile hiç kıpırdamadan kapının eşiğinde durup Tiffany'ye bakıyordu. Biraz önceki alçakgönüllü hali tamamen kaybolmuştu. Frank vc diğerleri onu hararetle kutlayıp iltifatlara boğduktan sonra gittiler. Tiffany onların gittiklerini görünce kendini batmakla olan vc yoleuları tarafından terk edilmiş bir gemi gibi hissetti.

Harlem ağır ağır ona doğru yaklaştı ve Tiffany'nin karşısına, korkuluklara oturdu, uzun bacaklarını da ona doğru uzattı.

Aralarında uzun süren bir sessizlik oldu. Harlem hiç konuşmadan genç kadına bakıyordu. Tiffany huzursuzlukla kıpırdandı. Bu rahatsızlıktan kurtulmak için, Demek sonunda gösterinin finalini değiştirdin, dedi. Bir yandan da bu durumdan nasıl kurtulacağını düşünüyordu.

O zaman şaşırtleı bir biçimde iyimser düşünüyordum, dedi Harlem. Ama yeniden değiştirmek için hâlâ zamanım var.

Tiffany başı öne eğik, parmaklarını seyrediyordu.

Harlem, Tiffany burada mı konuşalım, yoksa başka bir yere mi gidelim... diye söze başladı yine.

Ben hiçbir yerde konuşmak istemiyorum, dedi genç kadın. Anık söylenecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Ben senin nasıl hissettiğini biliyorum. Sen dc benim nasıl hissettiğimi biliyorsun. Birbirimizi yeterince iyi tanıyoruz. İşte hikâyenin sonu.

Ben senin benim duygularımı yeterince bildiğinden emin değilim. Harlem bir an için durakladı. Ayrlea bu sabah sana sorduğum soruyu hâlâ yanıilamadın.

Nc sorusu? diye inatçı bir tavırla sordu Tiffany. Bu sorunun hangisi olduğunu tahmin edebiliyordu aslında.

Sana son öğrenenin neden ben olduğumu sormuştum. Frank çok önceden biliyordu.

Kendisi tahmin elti. Çok zeki vc duyarlı biri...

Kuşkusuz öyle. O benim en iyi dostlarımdan biridir.

Bundan da kendine pay çıkarmaya kalkma sakın, dedi genç kadın onun sözünü keserek.

Harlem hafif alayeı bir gülümseme ile, Sanki böyle bir şey yaparmışım gibi... Yine dc, diye devam etti. Arkadaşın Ginny biliyordu. Onun yanısıra Londra nüfusunun yarısı da tabii. Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi vardı. Ama en önce öğrenmesi gereken kişi bilmiyordu. Durakladı. Bunu kendim mi ortaya çıkarmalıydım yoksa? Eğer öyleyse, beceremedim, affedersin. Öyle miydi? Tahmin etmeli miydim?

Aruk ne fark eder ki? diye sordu Tiffany.

Hiçbir şey fark etmez, diye onayladı Harlem onu. Eğer çocuğumuzu tek başına yetiştirme konusunda kararlıysan, bunu yapabilirsin. Ama çocuk üzerindeki bütün haklarımdan vazgeçecek değilim. Beni bir baba olarak hiç dc uygun bulmuyor olabilirsin, buna karışacak değilim, ama benim de haklarım var sanırım.

Tiffany, Eğer yardımeı olmak konusunda ısrar edersen, seni reddedecek değilim aslında, dedi istemeye istemeye.

İlişkimizde bir kesinti olmamasını tereih ederdim, dedi Harlem gözlerini genç kadından bir an için kaçırarak. Yaz sonu döndüğünde, bütün bu olan bilen hakkında nc hissettiğimden emin değildim. İkimize dc zaman tanımam gerektiğini düşünüyordum. Ama sonra verdiğim sözü tutamadım korkarım vc... Seninle tekrar birlikte olmak için can atıyordum aslında. Ama bu kez ilişkimizde kontrolü elimden kaçırmamaya niyetliydim. Bütün adımlarımı ona göre atmaya çalışıyordum. Ama sen öyle çekleiydin ki. Vc giderek hayatıma öylesine hükmetmeye başlamıştın ki, bir anımın bile sensiz geçmesine tahammülüm yoklu. Mantıklı düşündüğüm zaman böyle olması çok tehlikeli geliyordu bana...

Evet, ben senin dansçılarının daha özel konumda olan bir versiyonuydum, dedi TilTany acı bir ifadeyle. Sen beni kurduğun zaman istediğin gibi hareket edeceğimi sanıyordun. Tıpkı onlara yaptığın gibi. Bir iki hafta sonra sıkıldığında da bana bir tekme vuracaktın, öyle değil mi?

Ben ne iki haftada, ne de bir yılda senden sıkılmam, dedi Harlem. Sanırım senden sıkılmam için bir ömür boyu bekleyeceğim. Belki bir ikinci ömür gerekecek bunun için. Sonra bu sana tekme atmak da ne demek oluyor?

Dün öğleden sonra evine taşınmamı önerdiğinde bunu söylemek istemedin mi? Birkaç hafta için benim daireme taşın demiştin, hatırlamıyor musun?

Harlem derin bir nefes aldı. Dün öğleden sonra sen gidince, sana söylediklerim üzerine düşündüm hep. Vc sözlerimin yanlış anlaşılacağını fark

ettim sonradan. Ben öyle demek istememiştim. Eğer dün akşam bana konuşmam için bir fırsat verseydin, sana anlatacaktım.

Neyi? diye sordu Tiffany kuşkuyla.

Harlem'in kara gözleri genç kadının yüzünü ağır ağır taradı. Ben senden benimle evlenmeni isteyecektim.

Öyle mi? Tiffany bu soruyu çok soğukkanlı sormuştu. Ama gözleri şaşkınlıkla irileşmişti.

Harlem omuzlarını silkti. Dün prova sırasında birden çılgın bir düşünce geldi aklıma. Ncvvton'un başına düşen elma gibi. Ya da başımın üzerinde yanan bir ampul misali. Bunu neden daha önce düşünmediğime şaşırdım. Belki senin bu fikre pek yanaşmayacağını sanıyordum...

Sen dc hiç evlenecek bir lip değilsin, dedi Tiffany gözlerini onun gözlerine dikerek. Peki şimdi ne olacak?

Şey... Harlem gözlerini onun gözlerinden hiç ayırmadan. Sen çocuğumuzu lek başına büyütmeye kararlısın anladığıma göre. Bu yüzden belki tekrar düşünmem gerekecek, dedi. Sesi cümlenin sonuna doğru iylee al-çalmışu. Öne doğru eğildi. Belki fikrini değiştirebilmek için biraz baskı yapabilirim sana...?

Tiffany alçak bir sesle, Sorumluluk duygun çok fazla olduğu için, bu hikâyeyi görevden kaçmamak uğruna uydurmadığından nasıl emin olabilirim, diye sordu.

Yani sana iyilik yapmak istediğim için mi? diye sordu Harlem. Dudakları hafif bir gülümseme ile aralanmıştı.

Tiffany başını salladı. Ben bu koşullarda hiç kimse ile evlenemem. Eğer bir bebeğim olmasaydı, benimle evlenmek aklının ucundan bile geçmezdi! Tiffany başını öbür yana çevirdi.

Harlem yavaşça, Bunu Frank'a sorabilirsin, dedi.

Frank'ın bu işle ne ilgisi var Allahaşkına?

Şey... Harlem bacaklarının pozisyonunu değiştirdi. Dünkü provada aklıma gelen bu fikir beni çok heyecanlandırmıştı. Senin hamile olduğunu bilmiyordum. Hemen bir şey yapmak istiyordum. Ama sen ortadan kaybolmuştun. O sırada dışarı çıkmakta olan Frank a rastladım. Ben yokken ikinizin arasındaki ilişkinin derecesinin ne olduğunu bilmiyordum. Tüm cesaretimi toplayıp, sana evlenme teklif etmeyi düşündüğümü söyledim ona. Çok sevindi. İstersen ona sorabilirsin. Ayrlea, ben yokken ikinizin arasında bir ilişki kurulup kurulmadığını da öğrenmiş oldum. Bundan hep kuşkulanıyordum... Neyse benim dönüşüm hiç kimseyi kırmamış.

Nc kadar da düşüncelisin! Tiffany kendisiyle ilgili konuların böyle arkasından konuşulmasından hoşlanmadığını hissediyordu.

Ben dc düşünceli davrandığımı sanıyordum, dedi genç adam. Uzanıp Tiffany'nin elini avcunun içine aldı. Sonra seni bulmaya çalıştım. Defalarea telefonla aradım. Eve kadar geldim. Aniden ortadan kayboluşunun nedenini

merak ediyordum. Bir an için başını öne eğdi. Çok ciddi görünüyordu. Beni iyi yola gelirdin Miss Mulgrovc.

Doğru bir şey yaptığıma sevindim, dedi Tiffany. Harlem'in elinin üzerindeki teması onu öylesine heyecanlandırmıştı ki, genç adamın kollarına atılmamak için kendini zor tutuyordu. Harlem onun iki elini dc avuçlarının arasına almıştı. Başparmakları bileklerini hafif hareketlerle okşuyordu. Tiffany dizlerinin titrediğini hissetti. Hâlâ oturuyor olması bir şanslı.

Seni ilk gördüğümde senden ürktüğümü kabul ediyorum, dedi Harlem. Beni ele geçireceğinden vc izin verdiğim taktirde bana kontrolümü yitirteceğinden korkuyordum. Başlangıçta her şeyi bozacak olanın senin kaos duygun olduğunu sandım. Şendeki o karışıklık vc dağınıklık beni hem cezbcdiyor, hem dc fazlasıyla ürkütüyordu. Şu menekşe rengi gözlerindeki güç aklımı başımdan alıyordu. Sen kendinde olan şeyin farkında bile değildin ilk geldiğinde, öylesine ürkek vc güvensiz görünüyordun ki. Oysa farkında olmadan çevrendekileri etkin altına alıyordun. Frank bunu daha en başlan senin çizimlerindcn anlamıştı. Şendeki yeteneğin kaynağı bu. Sende derinlerde çok önemli bir şey var Tiffany...

Tiffany onun kendini ayağa kaldırmasına izin verdi. Dizleri hâlâ titriyordu. Özellikle duyduğu bu son sözler tüm direncini silip götürmüştü. Şimdi ikisi karşı karşıya duruyorlardı.

Genç kadın bütün bu aylar boyunca çektiklerini düşündü. Sen gittikten sonra her şey çok kötüydü, diye söze başladı. Frank senin geçirdiğin kaza ile yüz yüze gelmen gerektiğini söylüyordu. Hayatını yeniden bir düzene koyman için gerekliydi bu ona göre. Sen burada yokken vc senden yalnızca başkalarına yolladığın mesajlarla haber alabiliyorken, ben kendi kendime sabırlı olmam gerektiğini söylüyordum. 'Sabırlı ol,' diyordum. O sana geri dönecek.' Zamana ihtiyacın olduğunu biliyordum. Ama sen geri döndüğünde karşılaştığımızda iki yabancı gibiydik birbirimize. Tiffany'nin sesi o anın anısıyla titremeye başladı. Birlikte çalışmaya başladıktan sonra da sanki bambaşka bir gezegenden gelen bir adam gibi davranmaya başladın bana. Benimle tüm ilişkin fizikseldi. Aramızda paylaşmaya yer yoktu. Ben senin tüm koşullarını kabul etmiştim. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyordum. Ama sana kendimi bütünüyle teslim etmiştim. Tiffany onunla geçirdiği geceler gözünün önüne geldikçe, yüzünün ifadesinin bulutlandığının farkında değildi. O çılgın sevişme gecelerinde Harlem'in elleri tüm vücudunda sanki hiç doymayacakmış gibi tutkuyla geziniyordu. Benim vücudumu sonsuz bir açlıkla seviyordun ama sanki aklın hep başka bir yerdeydi...

Tiffany'nin kaşları çatılmışu bunları anlatırken ama karşısındaki adamın yüzündeki yorgunluğu vc dudaklarının kenarında beliren çizgileri görünce bakışları yumuşadı.

Senin ne istediğini bilmiyordum. Anlayamıyordum seni, diye mırıldandı Tiffany. Anık Harlem'in kollarına iylee sokulmuştu. Ona karşı koyma

niyetinde değildi. Sen kendi duygularından korkuyordun. Sanki bu duygular seni yakacaktı. Kavrulup yok olacaktın kendi tutkuların içinde. Bu yüzden gündüzleri sanki başka bir insanmış gibi davranıyordun bana. Geceleri yaşadığımız şeyleri bütünüyle silip atıyor muydun kafandan? Belki yeni bir gösteri üzerinde çalıştığın için aklını tamamen yaptığın işe vermek için böyle bir yol seçmiştin. Ama bütün bunlar benim kafamı karıştırıyordu. Aslında bana önem vermediğini düşünmeye başlamıştım. Üstelik aramızda bir şey yokmuş gibi görünmeye çalışıyordun. Ama bana sarıldığın, beni öptüğün zaman hiç dc öyle hissetmiyordum ben. Sen benim tüm yaşantımı değiştirmiştin. Oysa sana kalırsa her şey eskisi gibi sürüp gidiyordu. Öylesine soğukkanlı vc kontrollüydün ki! Yönetmen ve kuklaları!

O sıralarda seni kendimden uzak tutmaya çalışıyordum, dedi genç adam. Aptallıktı tabii. Ama böyleec hem kendimi hem seni koruyabileceğimi sanıyordum. Mantığımla bulduğum çözüm buydu. Duygularımı kontrol edemediğimi kendime itiraf edemiyordum. Kendimi senin büyülü çekleiliğine yalnızca geceleri bırakabiliyordum. Bir tek o zaman bundan hiç korkmuyordum. Ama bir süre sonra bu bana yetmemeye başladı. Gündüz saatlerinde iki yabancı gibi olmak dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı. Daha fazla tahammül edemeyeceğime karar verdim. Aslında benim istediğim sana bütünüyle sahip olmaktı. Ama bunu yapmak için kendime izin vc-reıniyordum bir türlü. Her şeyi yitirmekten korkuyordum... Artık hayata güvenmiyordum... eğer seni çok seversem, benden koparılıp alınacağını hissediyordum... Geçirdiği kazanın anısı yüzünden karanlık bir gölge gibi geçti. Bastonuna baktı bir süre. Sonra bastonuyla bacağına hafifçe vurdu. Böyle bir yükle yaşamayı kabul edecek miydin bakalım? Bu konuda da kuşkularım vardı.

Sen çoğu erkeğin hiçbir zaman olamayacağı kadar güçlüsün! Tiffany onun eğilip kendisini öpmesini isliyordu. Genç adamın dudaklarını kendi dudakları üzerinde hissetmek için o kadar sabırsızlanıyordu -ki, uzanıp onun başını tuttu vc kendine doğru çekti.

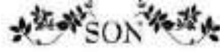
Ama Harlem bir süre kendini geri çekti. Dün ortadan kaybolduğunda, dedi giderek boğuklaşan bir sesle,
Tüm kuşkularım sona erdi. Başka bir çözüm olmayacağına inandım arlık. Tiffany'nin çenesini kaldırdı. Evci de, Tiffany. Benimle evlenir misin?

Harlem, sensiz yaşayabileceğime inanıyor musun? Sana gece gündüz ihtiyacım var... Seni o kadar çok seviyorum ki. O rahat kabuğumdan çıkmam gerektiğini çok önceleri söylemiştin sen bana. Anımsıyor musun? Seninle karşılaştıktan ve seni yitireceğimi anladıktan sonra ateşin üzerinde yürümeye bile hazırdım. Yürüdüm dc. Ama böyleec büyüdüm ben. Artık küçük bir kız değilim. Bir kadınım. Seninle evlenmeye hazır olduğumu vc seni seveceğimi biliyorum. Bakışlarını yere indirdi. Tabii bebeğimizi de büyütmeye hazınm.

Tiffany, eğer seni kırdıysam, çok özür dilerim. Harlem onu kollarının arasına aldı. Ben senin bir başkasıyla daha muüu olacağını sandım bir süre için. Örneğin Frank gibi biriyle...

Harlem! Tiffany parmak uçları üzerine doğruldu vc onun dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. Ben senin için deli oluyorum. O ilk gün kendimi senin ayaklarının dibine fırlattığım an, yüzünde gördüğüm şaşkınlığı unutamıyorum. Daha o zaman senin benim hayatımda özel bir yerin olacağını anlamıştım. Genç kadın yumuşak bir sesle ekledi. Görmüyor musun, şimdi dc senin ayaklarının dibindeyim...

Hayır. Harlem onu öpmeye başladı. Ben seni ya-nıbaşımda isliyorum Tiffany. Her zaman, ebediyen... Her şeyi birlikte paylaşmak için... Yalnız seninle sevgilim... Vc... Başını kaldırdı, eliyle Tiffany'nin kamını okşadı. Ve şu bizim minik dansçıyla.

Beyaz Dizi

Ünlüydü, tamam. Seksiydi de...
Ama o da herkes gibi bir insandı.

Takılıp yere kapaklanmanın sırası mıydı şimdi? Kimseye sezdirmeden doğrulup masasına ilerlemeye çalışırken, kendini asla bağışlamayacağını düşünüyordu Tiffany. Genç kızın sahne tasarımı bölümünden mezun olmasına bir hafta kala, ünlü dans koreografı Barensky'nin okula yaptığı ziyaret, tüm öğrenciler için kaçırılmaması gereken bir fırsattı. Ve Tiffany daha sınıfa girerken yitirmişti bu şansını. Şimdi onu teselli eden tek şey bu kendini beğenmiş adamla çalışmanın hiç de keyifli olmayacağı düşüncesiydi. Barensky onun çalışmalarıyla ilgilenmemişti bile. Okul müdürü genç kıza işe alındığını müjdelerken, Tiffany'yi en çok şaşırtan da bu olmuştu.

Gelişim Yayınları **4000 TL.** (KDV Dahil)